

KAYSERİ LİSESİ

Yıl: 4 Genel Sayı: 7 Eylül-Ekim 1996 Fiyatı :80.000 TL

DERGİSİ

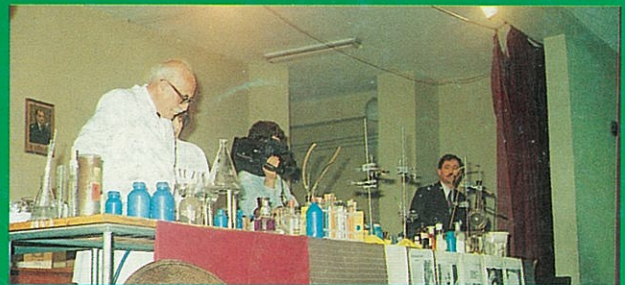
Yeni Eğitim Yılında Mesaj:

"Tek bir şeye çok ihtiyacımız vardır: ÇALIŞKAN OLMAK"

Atatürk

TÜRKİYE SANAT GÜNEŞİNİ KAYBETTİ

Türkistanlı Kimya Profesörü Hacı ağa CAFEROĞLU'nun verdiği konferans ilgiyle izlendi.

Hey gidi günler hey... Dile kolay kos koca 103 Yıl. Bu öğretim yılında 104. Şeref yılını idrak eden KAYSERİ LİSESİ. Acı tatlı, sevinçli, hüzünlü ne günler gördü. 1920 - 1921 öğretim yılında daha gencecik, çiçeği burnunda son sınıf talebelerini Sakarya Savaşında vatan uğruna şehit vererek, mezuniyet defterine **"Bu öğretim yılında son sınıf talebeleri Sakarya Savaşı için cepheye gidip şehit düştüğünden mektep mezun verememiştir."** ibaresinin yazıldığını gördü... "Her zaman vatan müdafasına hazır olun" prensibine uyarak 2. cihan Harbi yıllarında da öğrencilerinin Askerlik dersinde tatbikat için kamplara gönderildiğini gördü. Bu resim okulumuz mezunu sayın Prof. Dr. Bahir ÖZGENCİL (Fırat Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dehanı) tarafından gönderilmiştir. Resmin arkasında 1942 tarihi okunuyor. O senelerde Lise 1. ve 2. sınıf öğrencileri askerlik dersini uygulamalı olarak işlerdik. 20 gün askeri kamplara katılır tatbikat yapardık... diye not düşmüş ve resimdeki arkadaşlarının isimlerini söyle yazmış :

1. sıradakiler soldan sağa;

- 1 - Ömer GÖZÜBÜYÜK : Hukuk Fakültesini bitirdi.
- 2 - Selahattin DİKMEN : Liseden sonra hiç görmedim.
- 3 - Bâhir ÖZGENCİL : Fotoğrafı veren. Şimdi Fırat Üniversitesinde profesör.
VET. FAK. DEKANI

2. Sıradakiler soldan sağa

- 4 - Nazım UYANIK : Liseden sonra hiç görmedim.
- 5 - Şadi HIZIROĞLU : Orman Yüksek Mühendisi ve Tarım Orman ve Köyleri Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığında bulundu.
- 6 - Mahmut ÖZBİLGİN : Liseden sonra hiç görmedim.
- 7 - Halit ÖZBİLGİN : Gazi Eğitim Enstitüsünü bitirdi. Öğretmen oldu.
- 8 - Fahri ... : Askeri Tıbbiyeyi bitirdi.
- 9 - Hakkı YAVUZER : Orman Yüksek Mühendisi
- 10 - Hilmi ERTUĞRUL : Liseden sonra hiç görmedim.
- 11 - İbrahim DOĞAN : Hukuk Fakültesini bitirdi. Ankara'da Avukatlık yaptığını biliyorum.

İçindekiler

Kayseri Lisesi Dergisi
Kayseri Lisesi Kültür Edebiyat Kolu
Yayın Organıdır

Yıl: 4 Genel Sayı: 7
1996-1997 Öğretim Yılı
Sayı: 1
Eylül-Ekim 1996
Fiatı: 80.000 TL

Sahibi
Gençosman MART
Okul Müdürü

Yazı İşleri Müdürü
Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Fizik Öğr. ve Müd. Yrd.

Yayın Kurulu
Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Fizik Öğr. ve Müd. Yrd.

Süleyman AYDIN
Edebiyat Öğr. ve Müd. Yrd.
Çiğdem FİDAN (6/A 8092)
Kadir ÖZDOĞAN (Yab.D.2/A 4)
Buket KİP (Yab.D. 1/B 98)

Seçici Kurul
H.Meral GÜNEŞ
Edebiyat Öğretmeni
Şerife ÖZTÜRK
Edebiyat Öğretmeni
Aysun KOCAOĞLU (Yab.D.2/B 21)
Mesude DURSUN (Yab.D. 2/B 57)
A. Mısra PARLAK (6/A 6858)
Elif ÖZRAHAT (Yab.D. 1/E 94)
O. Sıtkı DİZDAR (Yab.D. 2/A 24)
Seza ŞEKERCİ (6/İ 9227)

Haberleşme Adresi:
Kayseri Lisesi Dergisi
PK. 246 Tel: 232 89 04 KAYSERİ

Dizgi - Baskı
NETFORM
Matbaacılık Tic. ve San. Ltd. Şti
Tel: 222 22 63 Kayseri

S.AYDIN	Gönül Bahçesinden Bir Demet	29
Sizi Özlemiştik	B. KİP	2
G.MART	Hayatımın Dönüm Noktası	30
Bu Ülkenin Bize İhtiyacı Var	O. S. DİZDAR	3
104. Şeref Yılı	Evrenin Doğuşu ve Yazgısı	32
Kayseri Lisesi Kadrosu	Y. ÖZMERDİVENLİ	4
M. PARLAK	Güzel Sözler	33
Sıcaklığımızla onlara güven verelim	V. BOZDAĞ	12
IPEK ONGUN	Son Uykusu	33
Fevzi Ay ile Röportaj.	V. BOZDAĞ	13
Y.ÖZMERDİVENLİ	Hayatı daha Mutlu ve Verimli	33
Okulda Başarı Olmanın Yolları	V. BOZDAĞ	14
Y.T.İNCETÜRKMEN	S. Faik Abasıyanık.	34
Annem (Şiir)	P. ÇİÇEK	18
Elde Kalan (Şiir)	Son Güzellikler	18
T. AFŞİN	D.L. NOLTE	18
İlk Nokta (Şiir)	Çocuk Yaşadığını Öğrenir.	18
K. ÖZDOĞAN	H. YERLİ	19
Zaman Nedir?.	Elveda (Şiir).	35
E.ÖZRAHAT	S. TAŞIGÜZEL	20
Esrarlı Oda	Sevgi (Şiir).	35
A. ÖZGEN	C. EKE	21
Liselerde Eğitim Ve Matematik	Spor Sayfası.	36
K. AYĞÜN	Ö. ÖZSOY	22
Sonsuz Düş (Şiir)	Bulmaca (İng.) - Jeans	38
Yola Yakın Pencere (Şiir).	M.B. ÇOLAK	22
E. ÖZER	Bunları Biliyor musunuz?.	39
Bir Neslin Göz Yaşları.	V. BOZDAĞ-H. ÇALIŞKAN	22
H. CENGİZ	Söz Ola!	40
Gazete ve Dergi.	Ç. FİDAN	23
N.KÜÇÜK	Perdelerimi Araladığımda	40
Televizyon ve Biz	S. USLU	24
H.ÇALIŞKAN	İsteklerim	40
Bir Gün	O. AKILIÇ-...	25
M. OKUYUCU	Sanat Güneşi: Zeki Müren	41
Hiç Kalacak (Şiir)	Biraz da Mizah	26
V. BOZDAĞ	Y. ÖZMERDİVENLİ	26
Sevdiğim (Şiir)	Sıcaklığımızla onlara (12'den dev.)	47
Ö. ÖZSOY	IPEK ONGUN	26
Pembe (Şiir)	100. Yıl Belgeseli	49
S. AYDIN	S.AYDIN	27
Gece ve Şiir	Parçalı Bulmaca	50
A.M. PARLAK	K. Lisesi Faaliyetlerin Değerl.	51
İnsan ve Düşünce.		28
S. AY		

Sizi özlemiştik

Uzun sayılacak bir tatilden sonra nihayet yine sizlerle dergimiz aracılığıyla birlikteyiz.

Dergimiz geçen yıllarda olduğu gibi, bu yıl da yayın hayatına devam etmek kararlılığı içerisinde. Zira geçen yıllardan oluşan ilginin bu kararlılığı göstermemizde büyük katkısı olmuştur. Ayrıca aramızdan birçok kabiliyetli gencimizin varlığı ve onların çalışmalarına bir zemin oluşturulması düşüncesi de bu kararlılığı destekleyen önemli bir etkidir.

Dergimiz, yorucu ve uzun ama zevkli çalışmaların sonucunda emsalleri içerisinde önemli bir yer işgal etmektedir. Temennimiz bu başarının artarak devam etmesidir.

Gelelim bu sayımıza. Bu sayımızda, her yılın ilk sayısında olduğu gibi okulumuz ve kadrosunun tanıtımı önemli bir yer tutuyor.

Öğrencilerimizin bir birinden güzel ilmi, edebî çalışmaları yine ağırlıklı bölüm. Bunlardan birkaçından şimdiden bahsetmek istiyorum.

Değerli hocamız Yusuf Özmerdivenli'nin öğretim yılının başladığı bu dönemde her öğrencinin adeta başucu kitabı gibi yanından ayırmayacağı ve her zaman faydalanacağı "Okulda Başarının Sırları" isimli yazısı dikkatle okunmalıdır.

Daha önceki sayılarımızdan tanıdığımız B.Kip, E. Özrahat; nesir türünde istikbal vaat eden iki başarılı kalem.

K.Özdoğan, O.S.Dizdar, V.Parlak, M.Parlak da; düşünce, araştırma, röportaj yazılarıyla gündemimize geliyorlar. V.Bozdağ'ın yazısı bu sayının tek biyografik çalışması.

Şiirde sevindirici ve takdirle karşıladığımız çalışmalar var. Özellikle; K. Aygün'ü SONSUZ DÜŞ'ü için tebrik ediyorum. Bununla birlikte; H.Çalışkan, Ç.Fidan, V.Bozdağ, Ö.Özsoy, M.Okuyucu, S.Taşıgüzel, S.Uslu'nun şiirleri, her biri bir ümit ışığı gibi yüzümüzü ve gönlümüzü aydınlatıyor.

Vefakâr ve değerli mezunlarımızın kalemleri de, bu sayımızda yine bizi yalnız bırakmadı. S.Ay'ın denemesi, T.Afşin, Y.T.İncetürkmen ve H. Yerli'nin şiirleri geçmiş günlerin sıcaklığı ile bizleri duygulandırdı.

Değerli hocamız H. Cengiz'in araştırma yazısı da dikkate değer kısa ama toplu bir bilgi kaynağı. Ayrıca bu sayımızda daha önce eksikliğini hissettiğimiz Spor Sayfamızı da Beden Eğitimi öğretmenlerimizden C. Eke'nin kaleminden bulacaksınız.

Ve isimlerini zikredemediğimiz diğer yazılarımız ve en çok beğenerek okuduğunuzu bildiğimiz mizah sayfalarımızla dergimizi beğeninize sunuyoruz.

Daha güzel ve dolu sayılarda buluşabilmek ümidi ile.

Yayın Kurulu adına
S.Aydın

Gençosman MART
K. Lisesi Müdürü

Bu ülkenin bize ihtiyacı var

Uzun bir yaz tatilinden sonra nihayet okulumuz açıldı. Bahçemiz, koridorlarımız, sınıflarımız yine sizlerin neşeli, cıvı cıvı sesleriniz ile doldu.

Her yıl dönümünde geçmişe bakmak ve geleceğe ait planlar oluşturmak gerekir. Bu noktadan baktığımızda okulumuz geçen yıl 913 öğrenci mezun etmiştir. Bu rakam ilimiz ve çevre illerdeki birçok lisenin mevcudundan dahi fazladır. Bu yılki toplam sayımız da 2750 öğrencidir. Hâl böyle olunca, okulumuzun tarihi kadar mevcudu ile de ne kadar büyük olduğu ortadadır. Öğrencilerimizin bu büyüklük içinde kendilerine kısa zamanda iyi bir yer edinmeleri ve mezuniyet sonrası da başarılarını devam ettirmeleri temel hedefimizdir.

1995-1996 mezunlarımızın ve daha önceki mezunlarımızın da ÖYS'de başarılarına şahit olduk. Bilindiği gibi 1996 ÖSS birincisi okulumuzdan çıkmıştı. Bunun yanında ÖYS'de de bu sene başarımız geçen yakın zamanlarla kıyaslandığı zaman bir artışla olumlu yöne doğru gitmektedir, ki bu bizim için sevindiricidir. Bu sene de öğrencilerimizin hem ÖSS hem de ÖYS'de başarılı olmak için çalışmalarını istiyoruz. Ve mümkün olduğu kadar öğrencilerimiz, mezuniyet yıllarında her hangi bir üst öğrenim kurumuna girmeye gayret göstermelidirler.

Sevgili gençler, çocukluğunuzdan gençliğinizi ayırdığınız bu sıralarda, milletimizin, ödediği vergilerle sizleri okuttuğunu ve sizlerden gelecek adına çok şey değil sadece vazifenizi yapmanızı beklediğini unutmayınız. Vazifesinin üstünde başarı gösterenler de elbetteki tercih ve takdir edilecektir. Bu noktadan bakıldığında gelecek adına milletimiz ve ülkemizin sizlere ihtiyacı olduğunu unutmayınız. Şu soruyu kendinize daima sorunuz: Ben bu ülkenin geleceğinin yapılanmasında ve oluşturulmasında nerede olacağım, şimdiki çalışmalarımıyla nerede olabilirim? Bu soruya olumlu cevap verdiğiniz takdirde, milletinizin size yaptığı yatırım da helâldir, ailenizin sizin için gösterdiği gayret ve fedakârlıklar da helâldir.

Sayıli günlerin çok çabuk geçeceğini düşünerek; çalışmak ve başarmak zorunda olduğunuzu bilerek, kendinizi buna göre plânlamanız gerekmektedir.

Büyük Atatürk'ün şu sözünü unutmayalım: Eğitim işlerinde ne olursa olsun başarı kazanmalıdır. Bir milletin gerçek kurtuluşu ancak bu yolla olur.

Bütün öğretmen ve öğrencilerime başarı dolu iyi bir eğitim-öğretim yılı diliyorum.

104. Şeref Yılında Kayseri Lisesi Kadrosu İdarecilerimiz

Gençosman Mart
Okul Müdürü
Fizik Öğretmeni

Fevzi Ay
Müdür Baş. Yrd.
Din. Kül. Ahl. Bil. Öğr.

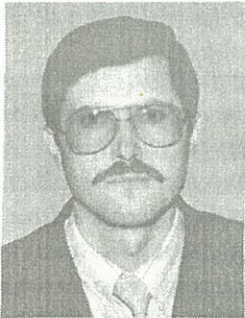
Yusuf Özmerdivenli
Müdür Yardımcısı
Fizik Öğretmeni

Seyit Tekin
Müdür Yardımcısı
Fizik Öğretmeni

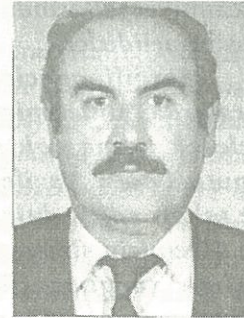
Gülay Bayram
Müdür Yardımcısı
Tarih öğretmeni

M. Sami Ertem
Müd. Yrd.
Almanca Öğretmeni

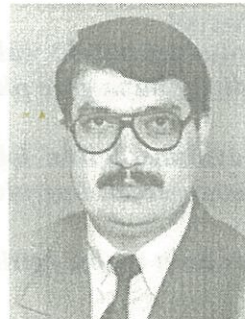
Fazilet Kılıç
Müd. Yrd.
Fransızca Öğretmeni

Hayrettin Cengiz
Müd. Yrd.
Edeb. Öğretmeni

Ahmet Karatoprak
Müd. Yrd.
Kimya Öğretmeni

M. Kemal Kılınmaz
Müd. Yrd.
Fizik Öğretmeni

İsmail Kaya
Müd. Yrd.
Tarih Öğretmeni

Süleyman Aydın
Müd. Yrd.
Edeb. Öğretmeni

Osman Görgüz
Rehberlik Uzmanı

Öğretmenlerimiz

İbrahim Doğan
Edebiyat

H. Ali Azgın
Edebiyat

Rezan Soyakça
Edebiyat

H. Meral Güneş
Edebiyat

Şerife Öztürk
Edebiyat

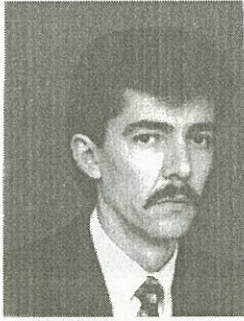
Nimet Yakut
Edebiyat

Fatma Deliceoğlu
Edebiyat

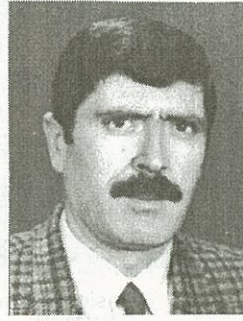
Işıl Çingöz
Edebiyat

Y. Mahmut Sürmeli
Edebiyat

Hanife Demir
Edebiyat

Ali Menekşe
Felsefe

Ülkü Oğuz
Felsefe

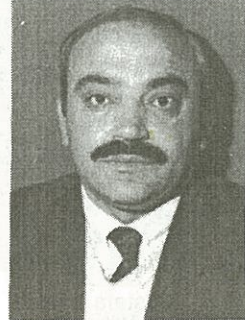
Serap Çelik
Felsefe

Mehmet Bediz
Din Kült. ve Ahlak Bilgisi

Mehmet Buğday
Din Kült. ve Ahlak Bilgisi

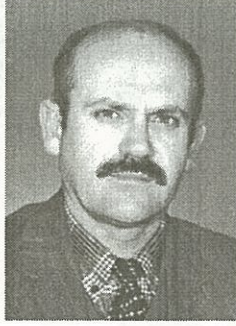
Mustafa Velibeyoğlu
Din Kült. ve Ahlak Bilgisi

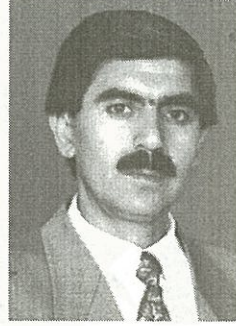
Öğretmenlerimiz

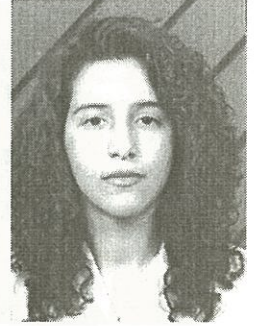
Naim Bolat
Tarih

Celil Pehlivanoğlu
Tarih

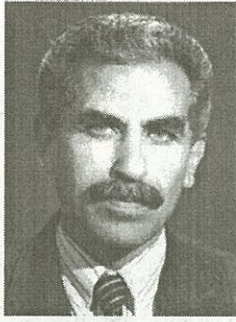
Abdullah Ayçetin
Tarih

Meltem Akkan
Tarih

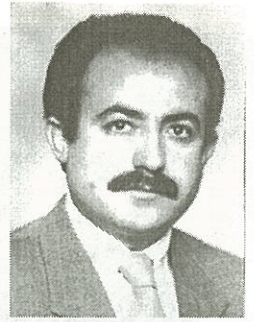
Kudret Kutlu
Tarih

Mustafa Maden
Coğrafya

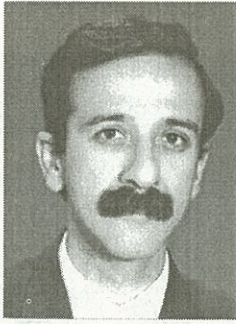
İsmail Aslantaş
Coğrafya

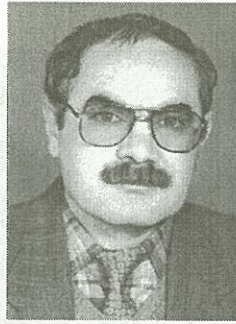
Mustafa Adıbelli
Coğrafya

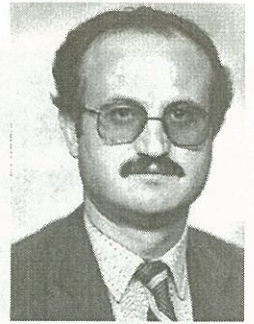
Asım Erkan
Coğrafya

Celasin Başkan
Matematik

Ayhan Mutlu
Matematik

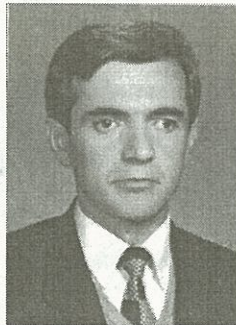
Talip Öccü
Matematik

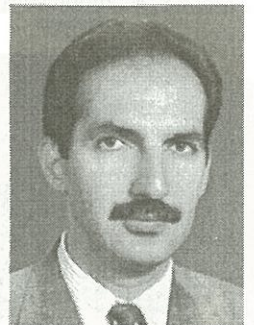
Mustafa Yılmaz
Matematik

Hüseyin Özyalçın
Matematik

Erol Arkalı
Matematik

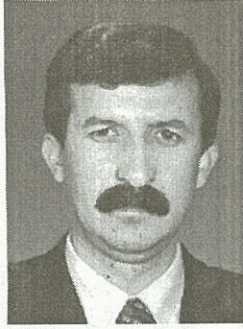
Mehmet Erol
Matematik

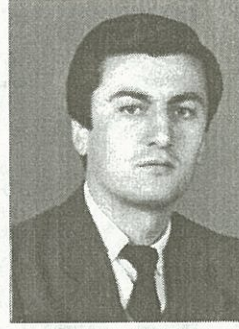
Öğretmenlerimiz

Cavit Bal
Matematik

Ali Vanlı
Fizik

İbrahim Tokat
Fizik

Nilgün Yağız
Kimya

Hayriye Türkmen
Kimya

Sibel Bakır
Kimya

Hayriye Coşkun
Kimya

Deniz Gögebakan
Kimya

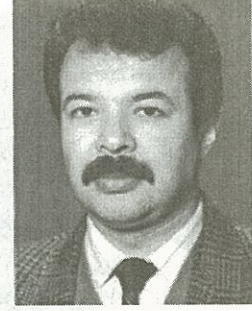
Kadriye Dinçer
Kimya

Gülsüm Arıkan
Biyoloji

Nilgün Aydoğan
Biyoloji

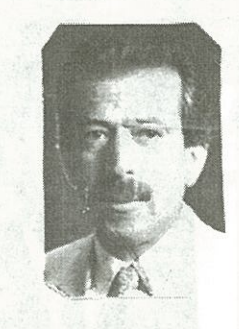
Akay Salar
Biyoloji

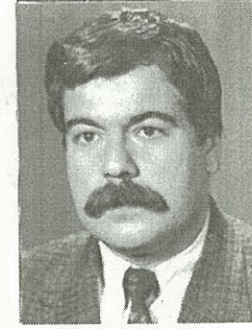
Bekir Erdoğan
Biyoloji

Nurinisa Tutucu
Biyoloji

Şahin Yılmaz
İngilizce

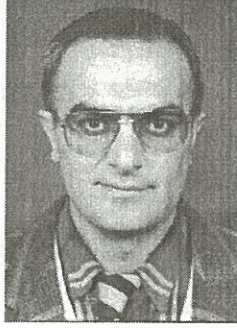
Ruhittin Soyakça
İngilizce

Öğretmenlerimiz

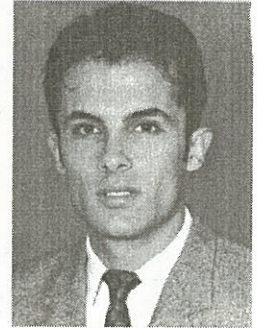
Yusuf Telis
İngilizce

Güngör Akın
İngilizce

Makbule Eldeniz
İngilizce

Ayhan Koçak
İngilizce

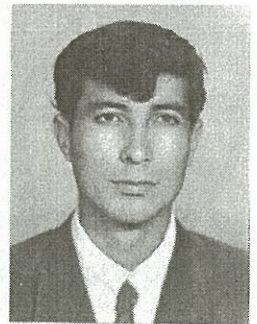
Gorca Türker
İngilizce

Fikret Tuzüngüven
Fransızca

İbrahim Yaltıraklı
Beden Eğitimi

Cengiz Eke
Beden Eğitimi

Mediha Emre
Resim

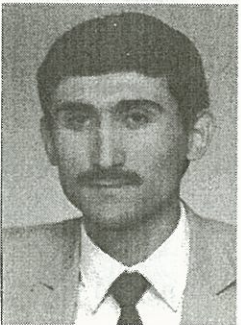
Canser Ökten
Resim

Oya Özcan
Müzik

Sibel Özdoğru
Müzi

Orhan Timur
Sanat Tarihi

Kazım Çetin
Milli Güvenlik

Veli Kocakaya
Milli Güvenlik

Memurlarımız

Ömer Arslan

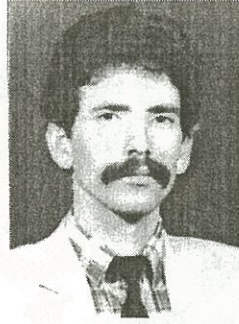
Fatma Tufanoğlu

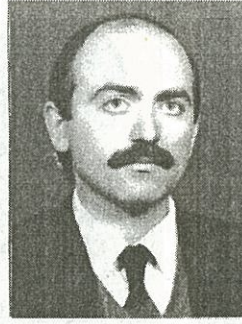
Fatma Tufan

Emine Özsoy

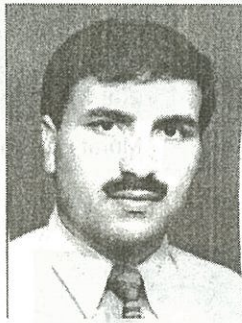

Süleyman Yılmaz

Yaşar Genç

Pansiyonumuz Belletici öğretmenleri

Mustafa İpek

Hafız Kaya

Osman Vırt

Hizmetlilerimiz

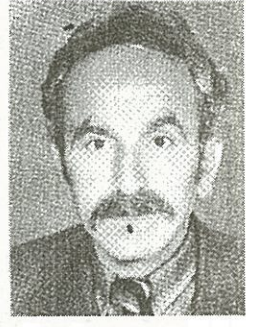
Ali Grdal

Ahmet Aksakoęlu
Aşçı

Mustafa Arslan

Mehmet Aslan

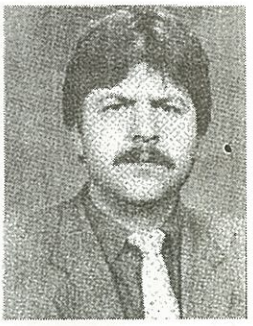
Sinan Şahin

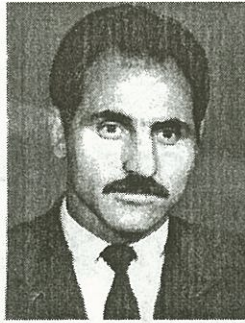
Yıldız Makul

Mustafa zkaya

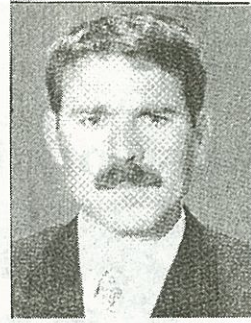
Muharrem Tek

Şaban Karakuş

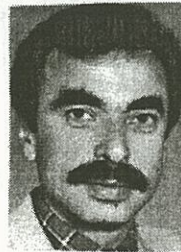
Süleyman Trkmen

Murat Kalender

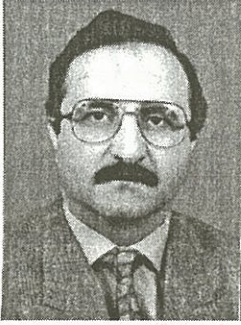
mer Kılıç

Sefer Kilci
Kantinci

Koruma Derneği Üyelerimiz

İrfan Tekiner
Başkan

Osman Varol
Karamete

İzzet Başkal

Ayhan Uzandaç

Rauf Selçuki

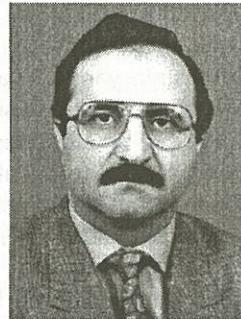
Okul-Aile Birliği Üyelerimiz

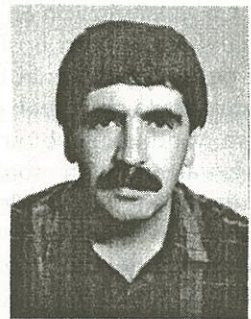
Dr. İsmail Ulusoy
Başkan

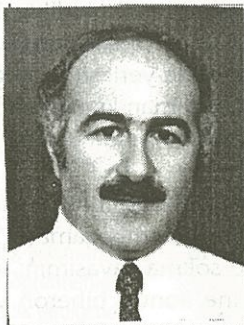
Rauf Selçuki

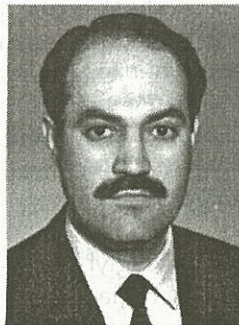
İrfan Tekiner

Kemal Kahraman

Ömer Tekiner

Gençosman Mart
Tabi Üye

Fazilet Kılınc
Öğretmenler Temsilcisi

Sayın anne ve babaların dikkatine!

Sıcaklığımızla onlara güven verelim

İpek Ongun

Koşulsuz sevgi yolunda gözle iletişimle birlikte yürüyen diğer öge, bedensel iletişim. Gözle ve bedensel iletişimin ne denli önemli olduğunu II. Dünya Savaşı sırasında İngiltere'de ve daha sonraki yıllarda da ABD'deki bir hastanede gözlemlenen olaylar ortaya koyuyor.

II. Dünya Savaşı sırasında Londra bombalanmaktadır. Bazı aileler çocuklarını korumak için onları kent dışındaki köylere gönderirler. Çocuklar burada evlere yerleştirilir ve iyi bakılırlar. Oysa daha sonra aynı çocukların ruhsal çöküntü içinde oldukları saptanır. Çocuklar fiziksel yönden iyi bakılmışlardır ama duygusal açıdan anne ve babalarından uzak olmak, gözle ve bedensel iletişim eksikliği onları duygusal açlığa itmiştir. Uzmanlar, bu çocuklar anne babalarının yanında kalmış olsalardı, belki de onlar için daha iyi olurdu, kanısına varırlar.

Çocuklarımız için en büyük tehlike, duygusal açlık. Duygusal yönden boşlukta kalan bir çocuk ya da genci pek çok tehlikenin beklemesinin yanı sıra kalan bir çocuk ya da genci pek çok tehlikenin beklemesinin yanı sıra kendilerinin birer tehlike haline dönüşmesi olasılığı var. Örneğin, son günlerde ABD'de çocuklar tarafından işlenen cinayetler gündemde. Gazetelerden okuduğumuz kadarıyla bu çocuklar tarafından işlenen cinayetler gündemde. Gazetelerden okuduğumuz kadarıyla bu çocuklar suçluluk da duymuyorlarmış. Bunun nedenini uzmanlar bu çocukların ve diğer suçlu çocukların büyük bir bölümünün sevgi ve ilgiden yoksun, insan muamelesi görmeden büyümelerine bağlıyorlar. İnsan gibi muamele görmezlerse, doğal olarak onlar da insan gibi davranmasını ve hissetmesini bilemeyeceklerdir. Sevgi ve ilgi görmeyince, bir başka insana sevgi ve acıma duyamayacaklardır. Sokaklardaki kimsesiz çocuklarımızla, kötü yönetilen yetiştirme yurtlarındaki çocukların da karşı karşıya olduğu bir tehlike bu.

Bir başka tehlike de gerekli ve sağlıklı sevgiyi evinde alamayan çocuğun, gençlik yıllarında aşırı uçlara yönelmesi şeklinde ortaya çıkıyor. Oralarda sevgi arıyor sanki. Bu tür tuzakları kuranlarsa, bu gençlerin

psikolojisini çok iyi bildiklerinden parasal desteğin yanı sıra gence, sen önemlisin, sen bu davanın adamısın; bizim hepimiz, hepimiz bizim, gibi ona sevildiğinin, bir yere, birilerine ait ve değerli olduğu mesajlarını vererek kendilerine çekiyor.

Gençlerimizin aşırılıklara kapılmalarını istemiyorsak, bunu gençlik yıllarında koyacağımız anlamsız yasaklarla değil, ilk günden başlayarak ihtiyacı olan sevgiyi tüm çocukluğu boyu vererek gerçekleştirebiliriz. Evinde yeterli ve sağlıklı sevgi almış bir genç kendine zarar verecek aşırı uçlara kaymaz, bu tür tuzaklara düşmez; hele bir de "düşünmesi" öğretilmişse ona.

İkinci ilginç ve ilginç olduğu kadar da hüznü verici olay ABD'de bir hastanede gözlemlenmiş. Bazı bebeklerin altı-on iki aylar arasında büyümelerinin durduğu görülmüş. Bu bebekler yemek yemiyorlarmış, davranışlarında uyuşukluk ve ilgisizlik gözlemleniyormuş. Ve bir süre sonra hiçbir fiziksel neden olmadan ölüyorlarmış. Araştırmalar sonucunda bu bebeklerin ortak noktaları bulunmuş. İstenmeyen bebeklermiş onlar. Anne ve babaları kendi duygularıyla bilinçli biçimde başa çıkamadıklarından, onları bilinçsiz olarak davranışlarıyla reddediyorlarmış. Bebeklerine görevleri gereği iyi bakıyor, fiziksel tüm gereksinimlerini karşılıyorlarmış ama gözle ve bedensel iletişim kurmuyorlarmış. Ve bazı bebekler bu sevgisiz ortamda su verilmeyen çiçekler gibi yavaş yavaş solup ölüyorlarmış.

Hepimize acı veren bu bulgulardan sonra biraz da gülümseyebileceğimiz ve çocuğumuzun yaşadığı, "çocuğun huyu değişti", meselesine bir bakalım.

Hafta sonu ailece ber yere gitmeye kadar verilir. Ve bebeğimizle birlikte bir vagon dolusu eşyası; mamaları, biberonları, bezleri, giysileri ve oyuncaklarıyla bir motele yerleşiriz. İki gün boyu onun bakımı dışında kalan zaman kırıntılarında kendimizce dinlendiğimizi sanarak sonunda yine taşınırcaasına toplanarak evimize döneriz.

Eve döndüğümüzdeyse bu "dinlenme" sonunda dağlar gibi birikmiş çamaşır ve evi yeniden gündelik düzenine sokma savaşımını veririz. Çamaşırlar yıkanır, yerli yerine konur; biberon ve şişeler kaynatılır, yeni mamalar hazırlanır. Bu arada da evin gündelik işlerine yetişmeye çalışırız.

• Devamı 47. sayfada

**Müdür Başmuavini
Fevzi Ay**

Lisemiz Müdür Başmuavini ve Din Kültürü ve Ahlak bilgisi Öğretmeni Fevzi Ay Hocamızla yapılan *Röportaj*

A. Mısra PARLAK: Muhterem Hocam, günümüze kadar hayatınızın önemli devrelerini kısa kesitler halinde anlatarak bize kendinizi tanıtır mısınız?

Fevzi AY: Doğdum, büyüdüm, evlendim, şimdi de öğretmen olmaya çalışıyorum.

A. Mısra PARLAK: Öğretmenlik mesleğine başlamadan önce, gerek resmî, gerekse sivil hayatta bir çalışma devreniz oldu mu, oldu ise binler nelerdir?

Fevzi AY: Olmadı.

A. Mısra PARLAK: Her gencin hayatında arzu ettiği bir meslek seçimi ve öğrenimi yapma hayali vardır. Ülkemizde her ne kadar ideal saydığı mesleklerine uyanlar varsada bu amaçlarına ulaşanlar sayı bakımından oldukça düşüktür. Sizin gönlünüzde nasıl bir meslek vardı, buna ulaşabildiniz mi?

Fevzi AY: Benim gönlümde, biraz da mizacım gereği hukuk fakültesi vardı. Ancak elimde olmayan sebeplerle buna ulaşamadım. İkinci tercihim ise edebiyat öğretmenliği idi, bu da gerçekleşmedi.

A. Mısra PARLAK: Eğitimci olmasaydınız, ne olurdu? Sizde eğitimci olmak nasıl bir duygu, diğer mesleklerle eğitimciliğin arasındaki fark nedir?

Fevzi AY: Dediğim gibi eğitimci olmasaydım hukukcu olurum, daha sonra siyasete girerdim. Eğitimci olmaya gelince, dünyada hazzı en çok olan meslektir. Yalnız eğitilmek isteyenleri bulmak günümüzde biraz zor gibidir.

A. Mısra PARLAK: Meslek hayatına nerede ve nasıl başladınız? İlk defa sınıfa girdiğinizde neler hissettiniz? Hayalinizdeki duyguları hangi ölçülerde yaşıyorsunuz?

Fevzi AY: Meslek hayatıma Şarkışla İmam-Hatip Lisesi'nde başladım. Sınıfa ilk girdiğimde bu günkü durumundan pek farklı olmadı, çünkü öğrencilik yıllarımda kendimize model olduğumuz öğretmenlerimiz oldu. O bakımdan sınıfa ilk girdiğimde nasıl bir öğretmen olacağımı biliyordum.

A. Mısra PARLAK: İdarecilikle ne zaman ta-

nıştınız, gerek öğretmen ve gerekse yönetici olarak mesleğimizin güzel ve zor olan yönleri nelerdir? Bunları özlüce açıklayabilir misiniz?

Fevzi AY: İdarecilikle 12 Eylül öncesi bu okulla tanıştım. Mesleğimizin zor yanları henüz kişilik kazanma noktasına gelmiş insanlara yön gösterme zorluğudur. Güzel yanı ise bu zoru başarmaktır.

A. Mısra PARLAK: Bunca yıllardan sonra, öğretmenlik hayatınızda bir çok anıları geredi bırakmışınız. Şimdi bunlardan sizin için önemli olan ve bizlere mesaj verecek nitelikte bir-iki anınızı anlatır mısınız.

Fevzi AY: Çok hatıram var. Bir defasında yine bu okulda son sınıflarda sigara araması yapıyorduk. Aradığım bir çocuğun üzerinde sigara vardı. Ben bu sigarayı kimseye göstermeden aldım cebime koydum ve sıyrıntıdan çıktım. Daha sonra yine bir defa aynı sınıfta arama yapıyorduk. Aynı öğrenciyi yine ben arıyordum. Kulağıma eğilip "Sigara nerede?" diye sorduğumda öğrenci bana: "Hacam, ister inan ister inanma, ben o gün (önceki aramayı kastederek) sigarayı bıraktım" dedi. İşte bu söz benim için bir eğitimci olarak sonsuz bir hazzın kaynağı oldu.

A. Mısra PARLAK: Veli - okul münasebetleri, öğrenci ve öğretmen ilişkileri ile ders hazırlığı ve başarı oran yönlerinden kendi öğrencilik yıllarınızla günümüzü bir kıyaslar mısınız?

Fevzi AY: Günümüzün velileri biraz daha duyarlı. Bizim öğrencilik yıllarımızda öğretmenlerimize yaklaşabilmek genellikle zordu. Bizler bunu tasvip etmedik. O bakımdan ilişkiler bu yönüyle şimdi daha iyidir.

A. Mısra PARLAK: Sizin edebiyata meraklı, güzel şiirler okuyan ve şiir zevki olan bir hocamız olarak tanırız. Bu konuda neler söylemek istersiniz? Bizlere neler tavsiye edersiniz?

Fevzi AY: Sözün ve mananın en güzel edebiyat'ta özellikle şiirde saklıdır. Bu konu bir mizaç mes'alesidir. Ben ilkokula başlamadan önce kulaktan duyarak ezberlediğim şiirleri okurdum. Sizlere tavsiyem, milli kül-

türün hafızası olan edebiyat saheslerini özellikle şairleri, hayatlarını tabii ki şiirlerini bol bol okuyun.

A. Mısra PARLAK: Çocuklarınızdan birinin Erciyes Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde okuduğunu biliyoruz. Onun bu bölümü seçmede bir tavsiyeniz oldu mu, oldu ise bu tavsiye-deki edebî zevkinizin rolü nedir?

Fevzi AY: Kızım dünyaya gözünü açtığı anda herhalde ilk duyduğu şey ya Fuzuli'den, ya Neşâti'den, ya Nedim'den bir gazel ya da bir beyit olmuştur. Bu itibarla bizim evde her an şiir okunurdu, hatta bunların bir kısmını ezbere bilir, benden de okumamı isterdi. Sanırım, belki de farkına varmadan tercihini o zaman yapmış olabilir.

A. Mısra PARLAK: Bir baba, bir öğretmen, bir idareci olarak biz öğrencilere neler söylemek istersiniz, öğütleriniz neler olabilir?

Fevzi AY: Benim sözlere tavsiyem, bugün için hoşunuza gitmese bile büyüklerinizi, özellikle aklına ve bilgisine güzendiğinizi dinleyiniz, çünkü onlar tecrübeleriyle konuşurlar.

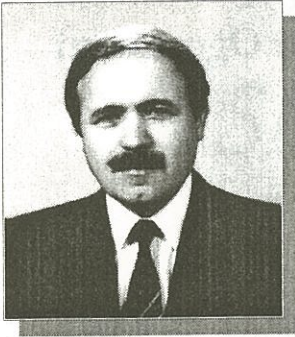
A. Mısra PARLAK: Meslekte tecrübeli bir öğretmen ve yönetici olarak kredili sistem ile bundan önceki sınıf geçme sistemini kısaca kıyaslayıp, gerek öğrenci, gerekse Millî Eğitimimiz açısından olumlu ve olumsuz yönlerini değerlendirir misiniz?

Fevzi AY: Kredili sistem özü itibarıyla bana göre çok ideal bir sistem, ancak burada sayamayacağım kadar birçok sebepler bugünün Türkiye'sine uygun değildir. Eğer günün birinde eğitimin alt yapısı batı normlarına ulaşabilirse tekrar dönülebilecek bir sistemdir. Mukayese etme konsuna gelince, bugünün şartlarında sınıf geçme sistemi daha uygundur.

A. Mısra PARLAK: Bunca yoğun çalışmalarınız arasında bize bu fırsatı verdiğiniz için teşekkür eder şükranlarımı arz ederim.

Fevzi AY: Bende teşekkür ederim.

Yusuf Özmerdivenli
Fizik Öğ. ve Müdür Yrd.

OKULDA BAŞARILI OLMANIN YOLLARI

Her öğretim yılının başladığı zamanlarda olduğu gibi 1996 - 1997 öğretim yılının başladığı (ve 15 milyona yakın öğrencinin okul yolunu tuttuğu) şu günlerde de **gündemde olan ortak konu: başarılı olmaktır.** Gerek direkt olarak gerek endirekt olarak her Türk ailesini ilgilendiren bir olaydır. Anne - baba çocuklarının başarılı olmasını canı gönülden arzularken diğer vatandaşlar da Türk gençlerinin başarılı vatana millete faydalı birer yutuş olarak yetişmesini isterler.

Yine her "öğretmen ve idareci de emek vererek, mesai sarfederek, göz nura dökülerek yetiştirmeye çalıştığı öğrencilerinin en iyi şekilde yetişerek emeklerinin boşa gitmemiş, öğrencilerini hedefe, zirveye ulaşmış iyi bir vatandaş başarılı muvaffak olmuş bir kimse olarak yetiştirmiş olduğunu görmek ister.

O halde büyük bir kitlenin ortak arzusu olan başarılı birer Türk Genci olmak için gençlerimiz ne yapmalı? ne yapmamalı ve nasıl başarılı olunur?

Plânlı Çalış !

Evvela iyi bilmelisin ki, başarılı olmak için mutlaka çalışmak lazımdır. Fakat, ama, çalışmasını bilerek çalışmak lazımdır. Nice çocuklar görüyoruz ki, gecelerini gündüzlerine katarak çalıştıkları halde yine sınıflarında kalıyorlar. Çünkü bunlar çalışmasını bilmeden çalışıyorlar. Çalışmasını bilmeden çalışmak kabiliyeti, gücü zamanı boşu boşuna harcamaktır. Bunun için sana planlı çalışmayı tavsiye edeceğiz, planlı çalışmak dernek hesaplı, kitaplı çalışmak neyin ne zaman yapılacağını, neyin nasıl yapılacağını, işe nereden, neden ve nasıl başlamak gerektiğini bilecek çalışkan demektir. Kısaca planlı çalışmak bilginin klavuzluğunda çalışmaktır.

Bu şekil çalışmanın başarıda birçok faydaları vardır. İşte o faydalardan bir kaç:

Plânlı Çalışmanın Faydaları

Plânlı çalışma ile iş kolay ve çabuk çıktığından hem zamandan, hem enerjiden kâr edilir. Plânlı çalışmada insan yapacaklarının hiç birini unutmaz. Ve hiç bir işte unutulmuş süruncemede kalmaz. Çünkü yapılacak bütün şeyler tesbit edilmiştir. Plânlı çalışmak insana çalışmak hevesini de verir. Bundan başka insan plânlı çalışmada hem daha kolay çalışır, hem de çalışma kolaylığını kazanır. Plânlı çalışma ile insan iş ve görev ahlâkını da kazanır.

Bu faydalara şunları da ilave edeceğiz. Plânlı çalışma ile insan başarılı olacağına daha çok inanır ve nefesine karşı daha çok güveni artar. Ve ayrıca da çevresine de inan ve güven verir. Nihayet plânlı çalışma ile yapılan iş daha sağlam, daha güzel ve daha verimli olur.

Bu faydaların faydalarını da düşünürsek olursak plânlı çalışmanın neden başarının büyük bir sırrı olduğunu kolayca kavramış oluruz. Okullarımızda bu şekilde çalışan çocuklarımız henüz yok denilecek kadar (derecede) azdır. Yurdumuza ise plânlı çalışma Cumhuriyet devrimizin nimetlerinden biri olarak girmiştir. Dünyada büyük işler başarılmış, büyük ünler kazanmış olanlar çok zeki ve çok çalışkanlar değil plânlı çalışanlar olmuştur. Avrupa ve Amerika medeniyetinin kısa zamanda hızlanması ve bu günkü hale gelmesi de ancak yine bu çalışma sayesinde olmuştur. Günde bir gemiyi denize indirmek, saatte binlerce kilometre hızla giden uçakları yapmak, bir bomba ile bir millete pes dedirtmek, bilgisayarlarla hayata yeni bir yön vermek, işte hep bu plânlı çalışmanın sonuçlarıdır.

Avrupa ve Amerika medeniyetinin bu sihirli anahtarını fert olarak, millet olarak hayatımıza uygulamakta daha gece kalmıyalım.

Gelelim değerini birkaç sözle anlat-

mağa çalıştığımız bu plânlı çalışma nasıl olur? Bunu görelim.

Plânlı Çalışma Nasıl Olur?

Plânlı çalışmayı insanların aklına getiren şey işleri hem kısa zamanda, hem iyi kalitede ve hem de çok yapmak düşüncesi olmuştur. Bu düşünceden de program denilen şey doğmuştur. O halde plânlı çalışmaya programlı çalışma da diyebileceğiz. Bu böyle olunca plânlı çalışmaya başlarken elde bir programın bulunmasının zaruri olduğu kendiliğinden anlaşılmış olur.

Programdan maksat zamanı işlere göre bölmek ve ayarlamaktır. Ta ki, yirmi dört saatin yirmi dördünden de faydalanılmış olsun. Öyle ise bu programını nasıl çizeceksin?

Günlük Programını Çizerken Düşüneceğin Şeyler.

Sen öğrenci olduğun için ilk ve en çok düşüneceğin şey derslerini öğrenmek okul işlerini yapmak hususunda bu yirmi dört saatten en büyük ölçüde faydalanmak olacaktır. Bunun için uykuna; okula gidip gelmene lâzım olan değişmez zamanı ayırdıktan sonra geriye kalan zamanı da şu şekilde bölersin. Bu zamanı evvelâ ferah ferah çalışabilmek için derslerine, emirlerini yerine getirmiş olmak için anne ve baba hizmetlerine; daha sonra da oyun ve eğlencene ayırırsın. Sınıfın büyüdükçe tabidir ki, oyun ve eğlencene ayıracağın zaman azalacaktır.

Derslerine ve ödevlerine de zamanı ayırırken şunu düşüneceksin. Hoşlanmadığın ders ve ödevlerine gerektiğinden biraz daha fazla zaman ayırmak. Çünkü bu dersleri sevmemek bu dersleri anlamamaktan, anlamamaksa onlarla uğraşmamaktan ileri gelir. Genel olarak derslerine gerektiğinden biraz daha fazla zaman ayırmalısın. Fazla olarak ayıracağın bu zamanın faydası şu-

dur: Çalışırken anlıyamamanın, öğrenmemenin bir sebebi de dersi yetiştirememek korkusudur. İşte ayıracığın bu fazla zamanla bu korkuyu önlemiş olacaksın.

Derslerini programa korken öğrenilmesinin diğer derslerin öğrenilmesinde faydası olanları öne almalısın.

İşlerini bu tertipleme ve sıraya koymadan sonra hangi saat ne yapacağını bildirir bir cetvel çizersin. Bunu iki nüsha yazarak birini cebinde taşırsın, birini de çalıştığın yerde öyle bir yere asarsın ki, görmek için bir saniye bile kaybetmeye mecbur olmyasın.

Bunları söyledikten sonra bir noktaya dikkatini çekecek, iki şey de tavsiye edeceğim.

Dikkatini çekeceğim şey şudur. Çalışmaya hazırlanma zamanı derse çalışma zamanının içinde değildir. Tavsiye edeceğim şeyin biri şudur: **Meşhur İngiliz amirali Nelson'a: "Hayatta kazandığın büyük şöhretleri nele borçlusun?" diye sormuşlar. Amiral de kısaca şu cevabı vermiş; "İşime her zaman on beş dakika erken başlamakla"**

Bu konuda söyleyeceklerim asıl bunlardır. Fakat ayrıca daha üç noktaya dikkatini çekmek isteyeyim.

1 - Her ne pahasına olursa olsun çalışma programına sadık kal.

2 - Yarın imtihana girsene ve sınıfta kalacağını bilsen ve bu bir defa için dahi olsa uyku saatine katıyen dokunma. Eğlence saatlerinden kıs.

3 - Programın uygulanmasını hiç bir arkadaş hatır ve günlüne feda ve kurban etme.

Şimdi sen söyle, böyle çalıştıktan sonra kolay kolay sınıfta kalınır mı? Sapır sapır dökülenler plânsız, programsız, yarın ne dersleri okuyacaklarını bilmeyen çocuklardır. Plânlı çalışmayı ana çizgileriyle gördükten sonra gelelim başarının başkaca sırlarına. Bu sırda derslerine nasıl çalışacağını bilmektir. Bu söyleyeceklerim de plânlı çalışma konusuna dahildir.

Derse nasıl çalışacaksın veya derse çalışırken dikkat edeceğin şeyler.

Dikkat edeceğin şeyleri biri derse oturmadan önce, diğeri ise oturduktan sonra olmak üzere ikiye ayırabiliriz. Derse oturmadan önce başlıca yapılacak şeyler şunlardır: Ben bunlara derse hazırlık işleri diyorum.

Mümkünse elbiseyi çıkarmak, eli, yüzü, ayakları yıkamak, yazsa başıda yıkamak, tabii ihtiyaçlarını gidermek, varsa çalışma odasının havasını değiştirmek. Bunlar yorgunluğu alır, hafiflik verir ve hem de çalışma kolaylığı sağ-

lar. Ayrıca da ikide bir ders başından kalkmaya sebep olmazlar.

Bu bakımdan şunları asla unutmamalı ve savsaklamamalı. Çalışılacak ders ne olursa olsun derse oturmadan önce kalem, silgi, müsvetde defteri ve bunlara benzer daha neler varsa hepsini yanına almalı ve öyle derse oturmalı. Zira kendini tam derse verdiği bir sırada bunlardan biri lazım olur, kalkar arar bulamazsan hiç yoktan bir hiddet, belki evdekilere bir çıkışma, işte dersin tadı bozuldu. Kaybedilen vakitte cabadan. Hatta hiddetlenip dersi bırakmakta vardır.

Derse oturunca yapılacak işlere gelince: Okuyacağın yeri açtıktan sonra okuyacağın her saifeyi ya elinle veya mendilile bir defa silersin. Olabilir ki, her hangi bir şey bir harf veya bir yazı işareti şeklinde saifeye yapışıp kalmıştır. Bu ise ya yanlış oluşmaya, yanlış okunduğu için yanlış öğrenmeye, yanlış anlamaya veyahutta hiç anlamamaya sebep olur. Kitabın yanlış doğru cetveli varsa orayada mutlaka göz atarsın. Bu işleri kendine huy edinmelisin.

Öğrenciyi Başarıya Ulaştıran Teknikler

Şimdi öğrencinin başarısına doğru olan doğruya etki eden konuları teker teker ele alacağız.

Ders ve Konferans dinleme tekniği

Dinleme; öğrenme tekniklerinden biridir. Dinleme yoluyla bir konuyu öğrenebilmeniz için bazı esaslara uymak zorundayız. Burada bu esasların neler olduğundan söz açacağız.

1. Dinlemek için oturduğunuz yerde sizi rahatsız edecek bir şey olmamalıdır. Not alabilecek bir defteriniz bulunmalıdır.

2. Dinlerken kişisel kuşkuvarınızdan sıyrılmalısınız. Kendinizi tamamen konuya vermelsiniz.

3. Konu ile ilgili eski bilgilerimizi hatırlamalısınız.

4. Dinlerken mutlaka not almalısınız.

5. Ders ya da konferans sonunda "Bu konuda bende ne kaldı? diye kendi kendimize bir soru sormalısınız.

6. Anlamadığımız yer varsa, bunu konuşmacıya cesaretle sormalısınız.

Görülüyor ki, öğrenmek için dinlemek sanıldığı kadar kolay bir şey değildir. Hatta konuşmaktan da zordur diyebiliriz. Çünkü, dinlerken önce konuşmaları anlıyacak, yazacak, çağrışım yapacak sonra da, hükümler verecek, sorular soracak ve bütün bunlardan sonra bir fikir bütünlüğüne varacaksınız. İşte

biz öğrenmek için "dinleme" derken böyle bir çalışmayı amaçlıyoruz.

Sohbet anlarında da bir başkasını dinlemeyi bilmeliyiz. Biri konuşurken sözünü kesmek, başka şeylerle meşgul olmak, sağa sola bir şeyler fısıldamak nezaket kurallarına sığmaz. "Var, fakat dinle!" sözü bu gerçeği ne güzel anlatıyor.

Kitap seçme ve okuma tekniği

Kitap seçme
Bir kitabın adının ya da kapağının güzel olması, o kitabın iyi bir kitap olduğunu anlatmaz. Bir kitap hakkında "iyidir" ya da "işe yaramaz" diyebilmek için şu hususlara dikkat etmemiz gerekir:

1. Önce kitabın yazarına bakınız. Onun kişiliği, fikirleri ve uslubu hakkındaki bilgilerinizi yoklayınız.

2. Kitabın telif ya da tercüme edildiği tarihe bakınız. Böyle yapmakla kitap içindeki bilgilerin bugün için geçer olup olmadığını saptıyabilirsiniz.

3. O kitap hakkında (varsa) daha önce yazılmış yazıları okuyunuz.

4. Almak istediğiniz kitabın mümkünse önsözünü okuyunuz. Yazar önsözünde amacını açıklamışlar. Bu amacın sizin amacınıza uyup uymadığını kontrol ediniz.

5. Alacağınız kitabın "içindekiler" bölümünü gözden geçiriniz. Böylece kitaba giren konuları daha etraflı olarak öğrenebilirsiniz.

6. Kitabın sonunda kitabın bölümlerine genel olarak bakınız. Böyle bir göz gezdirme kitabın değeri hakkında bir yargıya varmanızı kolaylaştıracaktır.

Kitap seçerken böyle bir inceleme yaparsanız, hem paradan hem de zamandan kazanmış ve kalitesiz kitap yazanlara da ortam hazırlamamış olursunuz.

Kitap okuma tekniği

Bir kitabı birşeyler öğrenmek için okumak ayrı bir iştir. Zorlayarak ya da okumak için okumak, öğrenme işini yapamaz. Çok kez zamansız, sağlık kurallarına aykırı bir yerde, yemeklerden hemen sonra ve bazan da sabahlara kadar okuruz. Bunlar öğrenmek için okumanın koşulları değildir. Böyle çalışmalar zamanımızı harcamaktan ve gözlerimizi yormaktan başka bir işe yaramaz. Kitabı okurken içindeki bilgilere eleştirci bir gözle bakmalıyız. Görülüyor ki, verimli bir şekilde kitap okumak; dikkat, enerji, sabır ile elde edilen bir alışkanlıktır. Şimdi bir kitabın verimli bir şekilde nasıl okunabileceğini görelim:

1. Önce verimli bir şekilde okumak için kendimize sakin, ışıklı ve rahat bir yer bulunuz.

2. Okunacak şey özel bir çevreye ihtiyaç gösteriyorsa, çevrenin olduğu yere gitmelisiniz, örneğin; çiçeklere ya da böceklerle ait bir konu sınıfta işlenmez. Haritasız, şekilsiz coğrafya dersi, sözlüksüz edebiyat dersi olamaz.

3. Okuma bir ihtiyacın karşılığı olarak yapılmalıdır. Bir amaca dayanmayan okuma, zamanı boşa harcamaktan başka bir şey değildir. Okuduğumuz şey bilimizi yükseltmeli, çevremizde ve mesleğimizde başarılı olmamızı sağlamalıdır.

4. Okumaya başlamadan önce not almak için defter, kalem, silgi sözlük gibi araçları hazırlayınız.

5. Okuyacağımız şeyin önce başlığını bakınız, sonra bu başlığı soru haline getiriniz. Metni okurken bu soruların cevaplarına dikkat ediniz.

6. Okurken yüzye de kalmış fikirlerin arkasındaki anlamı bulmaya çalışınız.

7. Anlaşılması güç yerleri aralıklı olarak birkaç defa okuyunuz. Anlamadığınız bir şeyi başkasına sormayı alışkanlık haline getirmeyiniz. Hazırlığa alışmadan zorluklarınızı kendi kendinize yenmeye alışmalısınız.

8. Ortaya çıkan fikirleri hemen kabul etmeyiniz. Fikirleri eleştirici bir yönle değerlendiriniz.

9. Sessiz ve hızlı okuyunuz. Hızlı okuma, okuduğunu belli bir sürede anlayabilme, başarıya en çok etki eden öğelerden biridir. Çünkü, kelimeleri dura dura okumak ve geriye dönüşler yapmak fikirleri kavramayı zorlaştırır. Bu sebepten okuma hızını artırmak, başarıya atılmış ilk ve önemli bir adımdır. Öğretmenlerin bu konuya ayrı bir önem vermeleri çok değerli bir hizmet olacaktır.

10. Okumanın sonunda "Okuduklarından hatırlarda neler kaldı?" diye kendinize bir soru sorunuz. Sorunun cevabını özellikle sesli olarak veriniz. Eksiklerinizi tamamlayınız.

11. Yorgunluk hissedince okumayı bırakınız. Çevrenizi değiştirecek bir süre dinleniniz. Yorgunluk hissettiğiniz halde okumaya devam etmek sağlığınız için zararlıdır.

Bir ders konusunu hazırlama tekniği

Ders hazırlama esaslarıyla, kitap okuma esasları birbirlerini tamamlar niteliktedir. Onun için ders hazırlamada dikkat edilecek hususların yanında kitap okuma esaslarını da göz önünde tutmalıyız.

Bir ders konusunu hazırlarken

dikkat edilecek hususlar:

1. Önce günlük bir çalışma programı yapınız ve bunu belli bir yere asınız. Çalışma programında hangi günün hangi dersleri hazırlayacağınızı kesin olarak belirtiniz. Yapılan inceleme göre zihnin çalışmaları sabahları daha iyi sonuç vermektedir. Öğleye doğru düşüyor. Sonra başarı çizgisi tekrar yükseliyor. Akşam başarı çizgisinin düştüğü bir zamandır. Bu bakımdan zor derslerinizi sabah saatlerinde okumalısınız. Öğleden sonrayı daha çok, dinleme ve sosyal etkinliklere ayırmalısınız. Sabahları mektup yazan ya da resim yapan, akşam geç saatlerde de matematik, fizik v.b. derslerde uğraşan öğrencilere çok rastlanmıştır. Özellikle yatılı okullardaki öğretmenler bu türlü hatalı çalışmaları dikkatle düzeltmelidirler.

2. Sabahları mutlaka erken kalkınız. "Erken kalkan kazanır." diye bir atasözümüz vardır. Ne doğru bir söz. Gerçekten de dünya, erken kalkmasını bilen insanların başarısı ile doludur.

3. Programınızda bir derse bir saatlik zaman ayırmış iseniz ve zaman bittiği halde dersiniz bitmemiş ise onu bırakıp bir başka derse geçmeyiniz. Bu suretle az zaman sonra hangi derslere ne kadar zaman ayırmak gerektiğini öğrenecek ve işlerinizi ona göre ayarlamış olacaksınız.

4. Her derse kendinizi tam manasıyla vermelisiniz. Eğer ilginiz zayıfsa ve kendinizi o derse tamamiyle vermemiş iseniz çalışmanızın verimi çok düşük olacaktır. Onun için her çalışmada İLGI ve KATILMA çok önemli iki etmendir.

5. Okumada bütün parça - bütün metodunu kullanınız. Önce konuyu baştan sonuna kadar bir defa okuyunuz. Konu hakkında genel bir görüş sahibi olduktan sonra özellikle zor bölümler üzerinde (hakkında) gerekli notları topladıktan sonra konuyu bir defa daha bir bütün halinde baştan sona kadar okuyunuz.

6. Okuma sırasında notlar almayı ihmal etmeyiniz. Bir konuyu pasif bir şekilde okuyup onun zihinde kalmasını beklemek boşuna bir bekleyiştir. Çalışırken not almayı mutlaka alışkanlık haline getirmelisiniz.

7. Araçlardan, kaynak kitaplardan, hatta resim ve grafiklerden yararlanınız. Kitaptaki şekilleri incelemeyi geçmeyiniz.

8. Öğrendiklerinizi aralıklı olarak tekrarlayınız. Her tekrar, öğrenilen şeyleri zihne çakan bir çivi gibidir. Hele sınıfta öğretmen derse başlamadan önce bir önceki konuyu kitabınızdan yada notu-

nuzdan okumanız (göz gezdirmeniz) başarınız için çok hayırlı bir zahmet olur.

9. Öğrendiklerinizi kendinize ve başkalarına sorular sorarak pekiştiriniz. Çünkü çok kez bir parçayı okurken ya da düşünürken bir şey anladığınızı sanırsınız. İş anlatmaya dükkülünce birçok yerleri anlamadığınızı anlarsınız. Bu yüzden, soru sormak suretiyle hem amaca ne dereceye kadar vardığınızı öğrenmiş ve hem de ileride sorulması muhtemel soruların cevaplarını peşinen veriş olursunuz.

Özet çıkarma tekniği

Özet, eskiden öğrendiklerimizin kısaca hatırlanması demektir. Başka bir deyişle özet, okunan söylenen ya da dinlenen bir konunun zihinde köklü bir şekilde kalmasını sağlayan yeni bir bilgi kaynağıdır.

Öğretmenin dersi özetlemesi, dersde verdiği bilgilerin kısaca tekrarından çok, öğrencilerin tam ve geniş bilgiler kazanmalarına ve onların yeni incelemeler yapmalarına yarıyacak bir nitelik taşımaktadır.

Öğretmene, bir önceki dersin özeti ile yeni dersin özetini birbirine mutlaka bağlamalıdır. Bu suretle öğrencilere git-tikçe genişleyen bir dünya görüşü kazandırılabilir.

Öğrencilerin özeti ise bütünü kapsar nitelikte, kısa, açık ve özlü fikirden meydana gelmelidir.

Bir özet, konunun uzunluğuna, kısalığına ya da önemine göre, uzun veya kısa olabilir. Ne olursa olsun, bir dersin özeti üç beş dakikalık zamandan fazlasını almamalıdır.

Özet çıkarma ile ilgili genel esaslar şöyle sıralanabilir:

1. Özet, konunun ana fikirlerini içine almalıdır. Önemli sayılan yan fikirlere de yer verilmelidir.

2. Derste geçen kurallar özette yer almalıdır.

3. Paragraflar ve ezberlenmesi gereken şeyler özete, aynen alınmalıdır.

4. Özet, esas metinle karşılaştırılmalı, yanlışlıklar önlenmelidir.

5. Özet kendi ifadenizin bir sonucu olmalı ve anlaşıldığı şekilde yazılmalıdır.

6. Çıkarılan her çeşit özet, sesli olarak tekrar edilmelidir.

Aşağıda okunan bir konuyu pratik olarak özetlemede kullanılabilecek bir anahtar verilmiştir.

I. Birinci esas, konu:

A. Birinci yan konu

1. Yan konunun birinci yan bölümü

2. Yan konunun ikinci yan bölümü
- a) ...
- b) ...
3. Yan konunun üçüncü yan bölümü

II. İkinci esas konu v.b.

Not alma tekniği

Not alma, ayrı bir teknik ve bilgi işidir. Bugün öğrencilerimizin büyük bir kısmı verimli bir şekilde not alma tekniğini bilmemektedirler. Hemen hemen öğretmenin ağzından çıkan her kelimeyi yazmaya çalışırlar. Not alırken konuyu dinlemezler, düşünmezler. Her kelimeyi yazmak isterler. Böyle olunca cümleler kopuk, bilgiler yanlış ve yazı okunmaz derecede kötü olur. Aldıkları notu sonradan temize çekmek isterler. Bu yüzden zaman ve emekler boşa gider.

Bu düzensizliği önlemek için not alma tekniği hakkında bazı esasları bilmemiz gerekir.

Bu esaslar şunlardır:

1. Cebinizde mutlaka bir not defteri bulundurmalısınız. Çünkü değişik zaman ve yerlerde birçok yeni ve değerli şeyler görür, duyar ve hatırlarsınız. Bunları yazmazsak istesek de bir daha bulamayabiliriz.

2. Notlarınızı ağızdan çıktığı gibi değil, fikrin bütünü halinde ve kendi anladığınız gibi yazmalısınız. Eğer varsa, grafik, istatistik şekil v.b. da notunuza alınız.

3. Okurken ya da dinlerken konunun ana fikirlerini ve anlamalarını kavrayıncaya kadar bekleyiniz. Yani zamanınızın çoğu yazmakla değil, dinlemekle ve fikirleri kavramakla geçmelidir.

4. Çok not almak yerine düzgün ve okunaklı not almaya alışmalısınız. Önce müsvedde, sonra temize çekme alışkanlığını kesin olarak terketmelisiniz.

5. Önemli fikirleri ve paragrafları notunuza aynen almanız yararlıdır.

6. Notlarınızı düzenli bir şekilde tutmalısınız. Aksi halde istediğinizi bir bakışta bulamazsınız. Karmakarışık ve sitenildiğinde bulunmayan notlar, hem zamanınızı yitirir hem de insanın sinirlerini bozar.

Not almada fiş usulu:

Çeşitli konulardaki notları tek deftere yazmak, notları tek deftere yazmak, notları karmakarışık hale getirmek demektir. Bu düzensizliği önlemek için, not almada fiş usulu en güvenilir bir metottur.

Fiş belli boyutta (15x20) hareket et-

tilirebilen ve bir tarafına yazı yazılan bir kağıttan ibarettir. (Kalinca bir kağıt tercih edilmeli.) Her konu aynı fişlere yazılır. Sonra fişler düzene konur. Buna çok önem vermelisiniz. Çünkü fiş usulü ile çalışmada temel prensip, her konuyu ayrı bir fişe yazmak ve biriken fişleri alfabe sırasına koymaktır.

Ayrıca her türlü kitaptan okuduğunuz bilgilerin yerini, konusunu, v.b. şeyleri not etmeniz gerekir. Bununla ilgili bir fiş örneğini aşağıda veriyoruz. Fişi dikkatlice inceleyip çalışmanızı buna göre düzenlemelisiniz. Böyle bir çalışma yapmazsanız düzensizlikten kurtulamazsınız.

Öğretmenlerin bu konuya önem vermeleri ve fişle çalışma alışkanlığını öğrencilere kazandırmaları önemli bir eğitim görevidir.

Büyük düşünürlerin, yazarların konferansçıların bu gibi çalışmalarla başarıya ulaştıklarını öğrencilere örnekleriyle vermelisiniz.

Örnek 1

Fiş no :

Tarihi :

Endeks :

Konu :

Yazarın Adı :

Gazete adı, tarihi, sayfası :

Kitabın adı, yayın tarihi, sayfası :

Kütüphane adı, kitabın numarası :

Raf numarası :

Kitapta aranan konunun sayfa numarası :

Kitabın basıldığı matbaa veya satış yeri :

Kitabın ilk inceleme tarihi :

Eğitim - Öğretim araçlarından yararlanma tekniği

Yirminci yüzyılda araçsız eğitim, silahsız milli savunmaya benzer. Aracın öğretimde değerine inanmış öğretmenler, hem derslerini açıklamak, heme metotdan ve kendilerinden gelen eksikleri tamamlamak ve hem de öğretimi canlı, somut ve yaratıcı etkinlikler haline getirmek ihtiyacını duyarlar. O halde, öğretmenin dersini verimli bir şekilde yetirebilmesi için :

1. Kendi branşı içinde ne gibi yardımcı araç ve gerece ihtiyacı olduğunu düşünmesi ve bunların bir listesini yapması.

2. Bunlardan okulda bulunanların, öğrencilerle birlikte sağlanması mümkün olanların ve dışarıdan alınması zorunlu görülenlerin bir tasnifini yapması,

3. Eldekileri derhal kullanılabilir duruma getirmesi,

4. Bir aracı kullanmadan önce onun

işler durumunda olup olmadığını kontrol etmesi,

5. Bütün öğrencilerin araçlardan yararlanmaları, iştirme görme ve deneyler yapabilmeleri için laboratuvara ya da sınıfa en uygun şekli vermesi.

6. Öğrencilere özellikle araçla çalışırken, nelere dikkat edeceklerini ve bu çalışmadan sonra elde edilecek sonuçlardan ve fikirlerden sorumlu olduklarını hatırlatması.

7. Çalışırken ihtiyaç duyulan yerlerde özel olarak duraklaa ve açıklamalar yapması sorulara ve cevaplara yer vermesi gereklidir.

Öğretimi verimli kılan araçların bazıları şunlardır;

1. Resimler, kartlar, karikatürler, hücreler, modeller, maketler, haritalar, levhalar, diyagramlar, grafikler, bülten tahtaları v.b.

2. Filimler, modeller, sinema, projeksiyon, akvaryumlar, laboratuvar ve atelye aletleri, radyo, teyp, diktafon ve koleksiyonlar.

3. Tabiat köşeleri, parklar, ormanlar, fabrikalar, müzeler, tarihi eserler.

Bütün araçların kullanılmasında, dersi amaca götürececek çalışmaların nasıl olacağını önce öğrencilerle birlikte planlamak gerekir. Aksi taktirde bu araçlar bir eğlenme vasıtası olurlar.

Öğrencinin bir şeyi sadece görmesi ya da dinlemesinin eğitsel değeri azdır. Bu yüzden öğrenci harita, grafik, şema, resim, diyagram v.b. gibi uyarıcı araçları bizzat yapmalıdır. Ayrıca laboratuvar deneylerinde seyirci olacak yerde, bizzat elindeki plana göre deneyler yapmak, sonuçları bulmak ve bunları notlar halinde tesbit etmelidir. Bu türlü çalışmalar öğrencilerin çalışma başarma ve yaratma güçlerini artıracaktır.

Öğretmenin bütün bu olumlu sonuçlara varabilmesi için öğrenciler üzerinde gözlemler yapması, ailelerle işbirliğini devam ettirmesi, eskiden tutulmuş gözlem dosyalarını incelemesi, yapılan iş ve eserleri değerlendirmesi gerekmektedir.

Şunu unutmayalım ki, eğitim ve öğretimde başarı, öğretmenin öğrenciyi tanıması ile başlar. Öğrencisini tanımadan başarıya ulaşmak isteyen öğretmen, zamanını ve emeğini boşuna harcıyor demektir.

FAYDALANILAN KAYNAKLAR:

- 1) Üstün Başarı - Psikolog Dr. Acar BALTAŞ
- 2) Okulda Başarı - Dr. F. Uluğ
- 3) Çocuğun Başarısı Nasıl Sağlanır - Psikolog Tuncel Altınköprü
- 4) Başarının Yolları - Selahattin Kaptanağası
- 5) Okulda Başarının Sırları - Z. Sönmez
- 6) Öğrenciyi Başarıya Ulaştıran Teknikler - N. Arsoy

Kaynaklar ayrı puñto ile yazılacak

Mezunların Kaleminden...

ANNEM

Bazen gülersin ya içten,
Okşarsın ya beni;
Bir hoş olur içim
Sevinçten dolar gözlerim.
Belli etmem sana annem.
Bir dokunuşun, bir öpüşün
Belki de sınırsız sarışın
Her şeyi...
Ama her şeyi unutturur, bana annem
İşte o an dünyanın en mutlu çocuğu,
Senin küçük bebeğin olurum ben annem
Bazen düşer ya gözlerinden,
İki damla yaş
Ağlarsın ya hani,
Yüreğim sızlar...
Bir şey kopar sanki içimden;
Ağlamak isterim, tutamam kendimi
Keşke keşke derim
Unutturabilsem her şeyi
Unutturabilsem hüznüleri
Yeniden güldürebilsem seni
İşte o an anlarım;
Seni ne çok sevdiğimi
Bilir misin ki anne
Hiç üzmem istemem seni,
İstemem hiç incinmeni...
Sen bazen yüzümdeki masum tebessüm,
Bazen de en güzel kahkaha.
Hem yarım hem annemsin
Sen benim biricğim,
Sen benim her şeyimsin "Annem"!

Yeşim-Türker İNCETÜRKMEN

ELDE KALAN

GEÇER GÜNLER, GEÇER AYLAR
ELDE KALAN BİR HATIRADIR,
NE HÜKMÜ KALIR YILLARIN
ÇAĞLAYAN BİR IRMAKTIR ZAMAN..
OTAĞIDIR DURDURULMUŞ ANIN
SAYKI BU OKUL, BU BAHÇE.
MEYDAN BENİM YÜREĞİM
ALKIŞLARI SANADIR
NETİCESİ GELMİŞ ÖMÜRLERİN...

MERTÇE BİR SÖYLEYİŞTİR ÖMÜR
ACEB DUYULUR MU BUNDAN SONRA?
RAHATI SEVEN BEDENLERDE
TARİH YAZILIR MI YENİDEN?

ÇARESİZ

Sevgime konulan ilk nokta
Bir ihtilal günün sabahıydı
Bugün için ağlarken geçmişten utandım
Soramadım, yargılayamadım
Ne geçmiş, ne geleceği, ne de seni
Sessizce atılan kurşunlar girdi yüreğime.
Kimseler değmedi, değemedi
Ve dururlar o kurşunlar acı dolu içimde
Bazen kaçmak, kurtulmak isterim
Kurtulamam ne senden ne de izlerden
Ölüm gibi kazıdın beynime giderken ismini
Senin ölümün bile değiştiremez hiçbir şeyi
Er-geç kavuşacağız, başka çaremiz yok
İstersen yine hep hayır de, olmaz de
Her şey olacağına varıyor çaresiz.

TÜLAY AFŞIN

Zaman Nedir?

Buna göre zamanı uzaydan ayıramayız. O halde zamanın yavaşlaması demek aslında yeterli bir yorum sayılmaz. Sadece tek bir boyut değişiminin ne anlamı vardır ki? Başka bir deyişle uzayda yalnız zaman boyutu kısılacak uzayın diğer üç boyutu yerli yerinde kalacak...

Zaman kavramı fizikteki en zor kavramlardan birisidir. Kah hızlı, kah yavaş akıp gittiğini düşündüğümüz, geçen anı bir daha geri dönmeyen, içimizde duyduğumuz ama tutamadığımız bir şeydir zaman. Zamanı algılamak için bu güne kadar alışageldiğimiz kanunları hiçe saymamız gerekecektir. Elimizdeki fiziksel yasalara göre zamanın özelliklerini şu şekilde sıralayabiliriz.

1- Zaman günümüzden 15 milyar yıl önce Big Bang (Büyük Patlama) ile birlikte, evrenle onun bir parçası olarak yaratılmıştır.

2- Zaman daima geçmişten geleceğe doğru akar. Felsefi olarak da sebepler daima geçmişte, sonuçlar ise gelecektedir. Yani tüm olaylarda sebep-sonuç ilişkisi vardır. Sonuç hiç bir zaman sebepten önce olamaz. Bunun içindir ki, bizler sadece geçmişi hatırlarız.

3- Zamanın daima göreliliği vardır. Yani zaman uzayın değişik bölgelerinde değişik hızlarda akabilir.

Bu olayı insan kabullenemese de fiziksel bir gerçektir. Bu gerçeği tüm zamanların en büyük bilimcisi olarak kabul edilen Einstein bulmuştur. Einstein'ın Özel Relativite teorisinde de belirttiği gibi zaman, kütle ile ters orantılıdır. Bu şu demektir: Zaman dünyamızda belirli bir hızda akarken kütleli bir gezegende veya yıldızda, örneğin gü-

neşin çevresinde daha yavaş akar.

4- Uzayda hız arttıkça zaman azalır. Einstein'a göre ışık hızına yakın bir hızla hareket eden bir aracın içinde zaman daha ağır akacaktır. İnsanın düşünce ve zihin faaliyetlerinin sınırlarını zorlayan bu görüş Özel Relative teorisinin en çarpıcı özelliğini oluşturur. Teoriye göre bir cisim veya canlı ışık hızına ulaştığı zaman durur. Zamanın durması veya çalışması sadece saatlere özgü bir olay değildir. Her türlü organik, biyolojik, anatomik yapılar daha ağırdan işlemeye başlar. Atom düzeyindeki tüm hareketler yavaşlar. elementlerin, metallerin sekanikle ilgili her türlü işlevleri ağırlaşır. Zamanın hıza göre değişimini uzayda hareket eden bir araçtaki gözlemci, yani bir astronot anlayamaz. Çünkü onun da her türlü hücre fonksiyonları, dolanım ve solunum sistemleri daha ağır işleyecektir. Diyelim ki, uzay aracına binmiş bir astronot uzayda ışık hızına yakın bir hızla hareket halinde olsun. Dünyada bildiğimiz üç saatlik bir zaman geçsin. Uzay kapsülü içindeki astronot için sadece üç dakika geçmiştir.

Zamanın bütün özelliklerini belirttikten sonra birkaç önemli noktaya daha değinelim. Biraz önce uzayda zamanın değişeceğini ve daha ağır akacağını belirtmiştik. Diğer taraftan zaman uzay ile birlikte düşünülmesi gerekir. Çünkü

zaman uzayın dördüncü boyutudur. Bu boyutun ismi ise "uzay-zaman"dır. Yani evrenin "en-boy-yükseklik" olarak ifade edilen üç boyutuna "uzay-zaman" denilen bir boyut daha katılmıştır. Bunu bulanı ise her halde tahmin ediyorsunuzdur. Tabii ki Einstein...

Buna göre zamanı uzaydan ayıramayız. O halde zamanın yavaşlaması demek aslında yeterli bir yorum sayılmaz. Sadece tek bir boyut değişiminin ne anlamı vardır ki? Başka bir deyişle uzayda yalnız zaman boyutu kısılacak uzayın diğer üç boyutu yerli yerinde kalacak... Mümkün mü? Zaman kısılınca uzay da kısılacak, büzülecek, gerilip sıkışacak demektir. Böylece uzay esnek bir yapıya sahip olmuştur. Diğer bir husus ise evrenin genişlemesi ile ilgilidir. Buna göre evren genişlediği için zaman geçmişten geleceğe doğru akar. Evren büzülseydi zaman gelecekte geçmişe doğru akardı ki, biz böyle bir ortamda yaşayamayız. Zamanın yaratılması gerçeği geleceğin, plânlanması anlamını taşır. Geleceğin plânlanması sözcüğünün dinimizde daha kısa bir ismi vardır. Buna kader denir. Buna göre, biz fani canlılar gelecekte ne olacağını bilemiyoruz. Fakat gelecek belirlenmiştir. Onu sadece yüce yaratıcımız, Allahü Teâla bilir. Bize düşen görev ise ona inanıp iman etmektir.

Kadir ÖZDOĞAN (YAB.D.2. NO:4)

Hikayet

Esrarlı Oda

Nihayet çocukluğumdan beri merak ettiğim tavan arasını gezme fırsatı elime geçmişti. Gıcırdayan merdivenleri yavaş yavaş çıkarak oraya ulaşmayı sabırsızlıkla istiyordum. Karanlık olduğundan elimdeki gaz lambasının ışığı merdivenin kenarındaki tahta parçalarına düşüyordu. Yıllardır boyanmayan beyazlığını yitirip, koyu kremi bir renk havası alan duvarın ürküntüsünü duyuyordum. Kapiya ulaşmaya birkaç basamak kala ayağım takıldı. Bu, kırık olduğu unutulmuş bir basamak olmalıydı. Ancak öyle değildi. Bir müzik kutusuydu. Bu halamındı. Fakat yerde ne işi vardı? Kapağını kaldırıp kurduğumda; dans eden damat ve gelinin eşliğinde bir evlilik marşı idi. Elimde müzik kutusuyla kapiya yaklaştım. Yıllardır açılıp içeri girilmediğinden, kapiyı örümcek ağı sarmıştı. Biraz temizlikten sonra kapiyı açtım. İçeride elektrik lambası olacağını düşünerek aramaya başladım. Odanın diğer ucunda bulunan düğmeye basıp, etraf aydınlanınca içeriğin hali biraz korku vermişti. Kapiyı kapattım. Bu çok güzel bir duyguydu. Çünkü çocukluğumdan beri girmem yasak olan tavan arasındaydım. Buraya girmem yasaktı. Çünkü, benim çok sevdiğim ve genç yaşta ölen halamın odasıydı. İçerisi geniş ve biraz temizlikle güzel hale gelebilecek derecedeydi. Karşımda, asıl rengi pembe olan ancak yıkanmadığından rengini yitirmiş yatak örtüsüyle kaplı bir yatak duruyordu. Sanki birisi hareket etmeden oraya yatmış gibi yatak örtüsünde dağınıklık vardı. Yatağın ayak ucunda çamurlu bir gelinlik duruyordu. Gelinliğin duvağı yatağın

baş ucundaki tokmakta asılıydı. Yatağın her iki yanında çekmeceli dolaplar ve üzerlerinde kirli mavi küçük abajurlar duruyordu. Abajurlardan birinin altında duran davetiye ve kırmızı gül gözüme ilişti. Gül aradan yıllar geçtiği için kurumuştur. Elime aldığı an dağılacağını düşünerek dikkatlice aldım. Ve kokladım. Bu koku halamın çok sevdiği parfümün kokusunu andırıyordu. Davetiye ise bir düğün davetiyesi idi. Gerçekleşmeyen bir düğünün davetiyesiydi. Üzerinde halamın ve evleneceği adamın ismi yazıyordu. Tarihse 13 Ekim 1964 cuma gününe aitti. Çekmeceli dolapları karıştırmaya başlamıştım. Birinci çekmede ondokuz otuza ayarlanmış bir saat duruyordu. Davetiye-ye bir daha baktığımda, düğünün ondokuz otuzda olduğu gösteriliyordu. Sonra mektubu aldım. Pembe bir zarftı, ağzı kırmızı bir damgayla kapatılmıştı. Bu kadar zaman içinde dahi kimse zarfı açmak gibi bir harekette bulunmamıştı. Zarfın üstünde adım yazıyordu. İçini açıp baktığımda halamın bu mektubu bana son anlarında yazmış olacağını düşündüm. Mektubun yarısı yoktu. Bana ölümünün asıl nedenini, yazacağı yer yırtılmıştı. Belki kutunun içinde birşey bulabilirdim. Ancak içinden bir tornavida ve anahtar çıktı. Halam bunları bana niçin vermişti? Bu sorunun cevabı odada gizli olan diğer bir mektupta olabilirdi. Diğer çekmeceleri de bir ip ucu bulabilmek umuduyla karıştırdım. Hepsisi boştu. Yalnızca birinde; halamın fotoğrafı, hatıra defteri vardı. Hatıra defterinde fransızca yazılmış sözler vardı. Bu defteri halamın liseyi Fransada oku-

duğu zamanlar yazmış olduğunu düşündüm. Ailede tek o Fransızca bildiği için böyle yazmış olmalıydı. Defterde, benden odadaki gizli olan günlüğü bulmamı istiyordu.

Fotoğraflarda halamın benimle çektiği fotoğraflar vardı. Halam çok güzel bir kadındı. Esmer teni, uzun siyah saçları ve ince uzun vücuduyla melek kalpli bir insandı. Halamın en çok sevdiği şey pencereden dışarıyı seyretmektir. Bir de kedisi vardı. Adı da Hanım'dı. Hanım da halamla birlikte yok olmuştu. Kapi-nın yanında halamın yarı şatafatlı, yarı çocuksu giysileri vardı. En çok şapka takardı. Onu son gördüğümde üzerinde kısa toz pembe bir elbise vardı. Şapkasıysa beyazdı. Üstünde sahte bir gül vardı. Odanın ortasında bir sandık vardı. Oraya giderken yerde bir gıcırta duydum. Ancak fazla önemsemedim. Sandığı karıştırdığımda bir damatlık, iki yüzük vardı. Hava iyice kararmıştı. Minarelerden ezan sesleri gelmeye başlamıştı. Ancak ben günlüğü bulamamıştım. Sonunda dadımın o titre ve yaşlı sesi ile beni çağırışını duydum. Zaman kaybetmeden müzik kutusunu, fotoğrafları, kazağımın içine saklayıp dışarı çıkmıştım. Merdivenlerden inerken gıcırdayan tahta aklıma geldi. Ancak artık çok geçti. Bir daha açmamak üzere kapiyı kapatmış, bir daha dönmek üzere köşkten ayrılmıştık. Artık sonsuza dek halamın birden bire yok oluşunu öğrenemeyecektim.

ELİF ÖZRAHAT
YAB.D.İ.

Atıf Özgen
Ankara S.S.K. Sağlık M. Lisesi Müdür Yardımcısı

Liselerde Matematik eğitim düzenimiz ve öğrenci seçme sınavının geleceği

Liselerimizde Matematik eğitiminin tarihi bir hayli eskidir. Cumhuriyet döneminden önce Osmanlı imparatorluğunun son zamanlarında İDADİ ismiyle açılan gündüz ve gece hizmet veren liselerde HESAP, HENDESE ve CEBİR adıyla matematik eğitimi verildiğini görüyoruz. Yedi yıllık yatılı (leyli) idadilerin haftalık ders programına göre Hesap dersi 5. yıl haric her yıl, HENDESE 1. ve 2. sınıf hariç diğer yıllarda Cebir ise sadece 6 ve 7. yıllarda zorunlu dersler arasında yer almıştır.

Cumhuriyetle birlikte yurt genelinde yaygınlaştıran ve lise adıyla hizmet veren okullarımızda Matematik eğitimi Cebir, Geometri ve Temel Aritmetik adıyla anılan derslerle verilmiş olup ortaokullarda her yıl liselerde gündüz ve akşam bölümlerinde farklı haftalık saatlerde yine her yıl okutulmuştur. Genel liseler IX. sınıftan sonra Fen ve Edebiyat kollarına ayrılıyor özellikle Fen Kolundaki öğrencilerin Matematik eğitimine daha çok önem veriliyordu. Genel liseler dışında yer olan Anadolu liseleri ile Fen liselerinde ise Matematik dersleri temel dersler arasında yer almıştır. Meslek Liselerinde ise Matematik dersleri temel meslek derslerinin dışında ikinci planda dikkate alınmıştır.

DERS GEÇME VE KREDİ DÜZENİNDE MATEMATİK

Genel Liselerde uygulanan Fen ve Edebiyat Kolu uygulaması yakın zamana kadar devam etti. 1991-1992 Eğitim Yılından itibaren Üniversitelerimizdeki yapılanmayı parerellik teşkil edeceği düşüncesiyle önce pilot olarak seçilen bazı okullardan başlamak kaydıyla Ders Geçme ve Kredi düzenine geçiş yapıldı. Bu sistem öğrencilerin lise sonrası Üniversiteye girebilmesi için belirlenen sayıda Kredi almasını öngörüyordu. Öğrenciler lise sonrası tercih edecekleri yüksek öğretim programına uygun olacak tarzda ders seçimi yapacaklar ve sınavları hazırlanacaklardı. Yüksek Öğretimin Fen ve Mühendislik Bilimleri, İktisadi ve Sosyal Bilimler ve Yabancı Diller adı altında gruplandırılmış olması Liselerimizde Türkçe-Matematik (TM), Türkçe-Sosyal (TS), Fen-Matematik (FM) ve Yabancı Dil gruplarının oluşmasına yol açtı.

Liselerde Kredili sistemin başlamasıyla üniversite sınavına katılacak adayların istedikleri bölümleri kazanabilmeleri için seçtikleri grup dersine daha çok önem vermeleri gerçeği ortaya çıktı. Özellikle Matematik dersinin Yabancı Dil ile Türkçe-Sosyal gruplarının dışındaki her grupta yer olması Matematik dersinin önemini bir kez daha ortaya çıkardı.

Ancak Ders Geçme ve Kredi düzeni 4 yıllık uygulamadan sonra Milli Eğitim Bakanlığınca uygulamadan kaldırıldı. Gerekli alt yapı oluşturulmadan, başlatılan bu sistem birçok şikayetlerin doğmasına yol açmıştı. Zaten Dünyada çok az sayıda ülke tarafından uygulanmasının bir sistemin ülkemizde ne derece olumlu sonuçlar vemediğini aşağıda sıralanan tesbitlerden daha iyi anlayabiliriz.

- Öğrencilerin bir bölümü gerekli krediyi istenilen sürede toplayamadıklarından kredi barajı bakanlıkça değiştirildi.
- Öğretmen ve derslik yetersizliği nedeniyle öğrenciler zorunlu dersleri bile alamadılar.
- Sistem Eğitim disiplininin yozlaşmasına yol açtı. Öğretmen öğrenci ilişkileri bozuldu.
- Öğrencilerin sistemden doğan boş vakitleri değerlendirilemedi.
- Okul dışı disiplinsizlik vakaları arttı.
- Bakanlıkça yapılan bir açıklamaya göre liselerdeki başarı geriledi ve üniversiteye giriş arasında düyme görüldü. 1990-1991 Öğretim yılının Türkiye genelinde 700 olan dersane sayısı, yüzde yüz'e yakın oran-

da artarak 1.246' ya ulaştı.

milli Eğitim Bakanlığının araştırma sonuçlarına göre, liselerin 1990 ve 1994 yılları üniversiteye giriş başarı oranları şöyle:

OKULUN TÜRÜ	1990 (%)	1994(%)
GENEL LİSELER	21-59	18.93
ANADOLU LİSELERİ	71.37	60.80
ÖZEL LİSELER	57.78	55.98
FEN LİSELERİ	91.07	76.42
İ. HATİP LİSELERİ	20.73	16.54

Tablonun tetkikinden her tür okulda Ders Geçme ve Kredi düzeniyle birlikte üniversite girişte başarı oranının düştüğünü görüyoruz. Bu düşüş ders başarıları arasındaki düşüşte beraberinde getirmişlerdir. Nitekim 5 ayrı testin bir kitapçıkla toplandığı (Fen Bilimleri, Matematik, Türkçe, Sosyal Bilimler ve Yabancı Dil Testi) ve ilk kez uygulanan ÖYS sınavı sonucunda 2000bine yakın öğrencinin cevaplaması gerektiği halde Matematik, Fen Bilimleri, Sosyal Bilimler, Türkçe ve Yabancı Dil testlerinden birine hiç el sürmedikleri ÖSYM etkililerince açıklanmıştı.

2547 sayılı yasa uyarınca okul birincilerine ek kontejan ayrılmış olmasına rağmen her önemsenmeyecek sayıda değişik tür lise birincisinin bir yüksek Öğretim programını kazanması eğitim düzenimizden doğan bir sorun olarak düşünülmeli gerekli bir konuyu teşkil eder.

Bakanlıkça son yıllarda sınıf geçme ve sınav sisteminde yapılan yeni düzenlemeler liselerden mezuniyet son derece kolaylaştırmıştır. Buna karşın üniversite sınavlarında başarılı olmak giderek zorlaşmaktadır. Zira ÖSS ve ÖYS' ye başvuran aday sayısı 1995 yılından itibaren ziyade bir SİRALAMA sınavı olduğu gerçeğini ortaya koymuştur.

OKUL- DERSHANE- ÜNİVERSİTE SİRALAMASI

Mevcut eğitim sisteminde adayların üniversiteyi kazanmak için Dersane basamağından geçmelerinin zorunlu olduğunu gösteriyor. Nitekim Bakanlıkça yapılan araştırmada dersane sayısının son yıllarda yüzde üze varan bir oranda artması bu gerçeği doğruluyor. Bu durumda lise ve dengi okullarımızda öğrencilerini yüksek öğretim programının kayıtlı yaptıkları için gerekli olan diplomayı veren bir kurum niteliğini taşıyor. Bu kurumlar genelde son yıllarda diplomalı işsizler ordusunun sayısını giderek artırıyor.

Gelişmiş ülkelerde görülen mevcut uygulamalar lise ve dengi okul mezunu tüm adayların üniversite kapısından geçmelerinin zorunlu olmadığına ortaya koyuyor. Gerek eğitim sisteminin kalitesinin sağlanmasın gerekse yüksek öğretim programlarının geleceği açısından mevcut EĞİTİM DÜZENİNİN yeniden yapılanmasının zorunlu görünmektedir.

Yıllardan beri süregelen uygulama ile gençlerimizin üniversite kapısı önünde yığılmasının önüne geçilmelidir. Bunun için orta dereceli okullarımızdaki eğitim düzeni yeniden etüt edilmeli eğitimin kalitesi yükseltilmelidir. Okuma hakkı Anayasa ile verilmiş bir haktır. Ancak her okula başlangıçta mutlak üniversite bitireceği düşüncesiyle terk edilmeli, üniversite öncesi ana meslek elamanı yetiştirilmesi uygulamasına devam edilmelidir.

Öğrencilerimizin mesleki-yönlendirmeye lise son sınıfta değil daha erken bir sınıfta başlaması, ancak geleceği mesleki okulu bitirmesini müteakip istihdamının mutlaka sağlanması gerekir. Bunun içinde ilgili kurumların yurt çapında planlama yapması ve istihdam ihtiyacını zamanında yapması yararlı olacaktır. Üniversite sınavının cazibe merkezi olmaktan çıkması sorunu önemli ölçüde çözecektir.

Aksi takdirde lise ve dengi okullardan mezun sayısını arttırmayave kalitesiz eğitim vermeye yönelik uygulamalar, eğitim sistemimizde sorunların katmerleşerek büyümesine ve onarılmaz yaralar açılmasına yol açacaktır.

Şiir... Şiir... Şiir...

SONSUZ DÜŞ

Bir gün yok olsam
 Bir gün bitse hiçliğe özlemim
 Özlesem, özlesem kahrolası dünyayı,
 Binlerce kez doğmak istesem
 Doğamasam...
 Herkesi, her şeyi görsem
 Görülmesem...
 Ağlasam, kimse duymasa
 Annemi uyandırma gecenin bir yarısı göz yaşlarım
 Onu da ağlatsam yalnız ben duysam
 Hasret kalsam altın saçlarına ufaklığın
 Dokunsam, doyaysa öpsem, yalnız ben hissetsem
 Seyretsem dünyayı
 Uzaklardan, çok uzaklardan...
 Özlesem, dönmek istesem
 Dönemesem...

Yaşasam boşluğa özlemimi doyaysa

Seni de bulamasam yanımda
 Hâlâ benim olmasan, bende olan
 Sana ulaşmak için uzatsam ellerimi
 Tutamasam

Ama sen bilmesen, kimse bilme...
 Bir gün ölsem...

KAMİLE AYGÜN (YAB.D. 2)

BİR NESLİN GÖZYAŞLARI

.....

Dava dediğimiz, bütün milletimizin davasıdır. Şu tembelliği, sefaleti, geri kalmışlığı yenmek... İnancına ve yurduna bağlı insanlar yetiştirebilmek davası...

Dava; basiret, şuur ve samimiyet ister. Laf olsun, şöhrat ve nam olsun ya da para kazanayım diye girilen her hareket zafer ümidinden mahrumdur... Gençlere; istikbal için gerekli düşünceyi, yaşama sevgisini, hakikatin üstünlüğünü anlatmak onları çevrenin terbiye görmemiş guruplarından uzak tutmak gerekir. Batıya dönük salon hayatının çılgın sahneleri arasında bu toprakların çocuğu olduğunu anlayan nice celeri öz yurtlarında avare dolaştıkları kalp gurbetinden yuvaya... yuvasına dönüyor...

Bu gün yüzün kara! Yarn kıyamet gününde de alnın kara olacak! Ağla ve yan günahlarna!

Göz yaşların; nedametle, hüsrarla dolu göz yaşların o kadar çok aksın ki belki incilerle örülmüş hakikat diyarına seni ulaştıracak bir köprü olabilir...

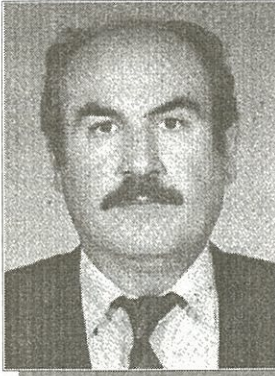
EBRU ÖZER (YAB.D.2. NO:31)

YOLA YAKIN PENCERE

Dün gece
 Percereme yaklaşan her ayak sesi
 Penceremden uzaklaşan her ayak sesi
 Seni getirdi bana
 Seni götürdü uzaklara

Deli deli atan kalbim
 Seni duydu gelip geçen adımlarda
 Şafak sökünce yola çıktım...

Hayrettin Cengiz

T. Dili Ed. Öğr. Müd. Yrd.

TÜRKİYE'DE GAZETECİLİĞİN DOĞUŞU

Osmanlı İmparatorluğu zamanında, ilk gazete II. Mahmut devrinde 1831 yılında çıkarılır. Bu ilk çıkarılan gazete Takvim-i Vakayi'dir. Takvim-i Vakayi o dönemin resmî gazetesi idi. Bundan başka yarı resmî sayılabilecek nitelikte Ceride-i Havadis gazetesi çıkarılıyordu.

Daha sonra Şinasi, Agah Efendi ile birlikte 1860 yılında Tercüman-ı Ahval gazetesini çıkardılar. Ancak bütün bu gazeteler günlük olmayışları, gelişmiş haber yazmaları, günlük mizanpajları ile tam bir gazete özelliğini taşıyorlardı.

Şinasi, Tercüman-ı Ahval ile Türk gazeteciliğini haftada beş gün gazete çıkarma, imzalı baş yazı geleneğini, tefrika biçiminde yayın, düzgün mizanpaj, dış görünüşte çekicilik gibi yenilikler getirdi.

Şinasi'ye göre gazete; milletin yurt yararına gördüğü düşüncelerini yayınlayacağı bir araçtır.

1873 yılından itibaren matbaacılığın gelişmesi ile gazete, dergi, kitap basımında ve yayımında büyük artışlar olur. Basın ve gazete bizde Batı'dan iki yüz yıl sonra başlar.

GAZETE VE DERGINİN TÜRK MİLLETİ İÇİN ÖNEMİ

Her çeşit okuyucuya, politika, ekonomi (iktisat), kültür, sanat, ilim ve diğer koular üzerinde haber ve bilgi vermek için günlük çıkarılan, büyük boyutlu basılı kağıda gazete denir.

Gazete verdiği bilgilerle, okuyucuyla dünya arasında bir ilişki kurar. Aslında 1875 ile 1880 yılları gazetenin verdiği bilgiler sınırlıdır. Gazete yaygınlaştıkça okuyucu çevresindeki olayları daha iyi izlemeye başlar. Ülke problemleri üze-

rinde düşünmeye başlar. Böylece okuyucu; dünya haberlerini, ülke haberlerini, dünyada olup biten yenilikleri, sanat ve fikir hareketlerini daha yakından izlemeye başlar.

Gazete kamuoyunun (umumi efkâr) değişmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Gazete okuma alışkanlığını geliştirir. Zamanın en iyi bir şekilde değerlendirilmesine yardımcı olur. Fikrî konular onun aracılığı ile halka mal olur.

Vatan, millet, hak, adalet, medeniyet gibi kavramlar gazete aracılığı ile millete aktif ve etkili bir şekilde anlatılır.

Gazete ayrıca devlet adamlarının, edebiyatçıların fikir adamlarının yetişmesinde önemli rol oynar.

KİTLE HABERLEŞME ARACI OLARAK GAZETE

Bilim ve teknik olanlarda yapılan yeniliklerin ve ilerlemelerin bir sonucu olarak kitle haberleşme araçları alabildiğine gelişmiştir. Kitle haberleşme araçları, medenî dünyanın yaydığı ışığı, milletlerin dili olmuştur. Eğitim alanında olduğu gibi milletlerarası etkileşimde basının yaptığı etkiyi kimse inkar edemez. Basın yoluyla toplumlar bir birlerini çok yakından tanımaktadırlar. Gazete ve dergiler yoluyla insanlar ve toplumlar arasında, yakınlık, anlayış, dayanışma havası doğabilir.

GÜNÜMÜZDE GAZETE VE BASININ ÖNEMİ-ÖZELLİKLERİ

1-Geçmiş zamanda çocuklar ve gençler için iki bilgi-haber kaynağı vardı. Ana-baba ve öğretmenler. Şimdi gençlerin eğitiminde üçüncü bir araç olarak dergiler rol oynamaktadır. Gazete ve derginin eğitim alanındaki etkisi olumlu yönlerle kanallize edilmelidir.

Gazetenin eğitim alanındaki görevi düşündürücü, araştırmaya sevk edici, yeni bilgileri çocuklara tanıtmak ve aşılacak olmalıdır.

2- Gazete dünyanın çeşitli bölgelerinde bulunan ülkelerdeki haberleri günün gününe, saati saatine yayınlayarak ayrı ülkelerde yaşayan okuyucuları arasında "haberleşme ufkunu" genişletir.

3- Gazete ve dergiler memleket için yapılmış, düşünülen güzel işlerin topluma duyurulmasında en iyi araçtır. Ayrıca yapılacak işlere karşı toplumu istekli kılar.

4- Gazeteler milli kalkınmaya gerekli olan ortamı en iyi şekilde sağlar.

5- Gazete ve dergiler ülke problemleri ile ilgili çeşitli konularda (halk kitlelerinin) kanaatlerini- düşüncelerini yansıtır.

6- Basın, yararlı bir takım davranış ve alışkanlıkların yaratılmasında etkili olur.

7- Gazete ve dergiler toplumun eğitimi düzeyinin tamamlanmasında geniş bir görev alır.

8- Gazete ve dergiler milli bütünlüğü sağlamada milletler arası anlayışı geliştirmede, milli değer yargılarını tanıtmada önemli rol oynar.

9- Önemli yönlerde insanlara rehberlik eder.

10- Türk millî kültürünün tanıtımında en iyi bir araç olarak yararlanılabilir.

11- Bunun yanında eğitimi basının zararlı etkisinden de uzaklaştırmak da gerekir.

Gazete ve dergi milletleri, insanları, fertleri daima iyiye, doğruluğa, güzele sevk etmelidir. İnsanların ulvi ve millî değerlerinin yükselticisi ve koruyucusu yönlerinden parlak bir ışık olmalıdır gazeteler ve dergiler.

Televizyon ve Biz

Yarım yüzyıla yakın bir dönemdir dünyada en çok konuşulan, ilgi odağı olan medya televizyondur dersek sanırım yanılmış olmayız.

Televizyon o kadar yaşamıma girdi ki aile fertlerinden birisi gibi önem kazanmaya başladı. Öyle ki, olmasa olmaz kabul edilip, en çok vakit ayrılan, ihtimam gösterilen bir konuma sahip oldu. Onun içindir ki Rogge; "Televizyon aileye girmiş yeni bir üye gibi görülmelidir. İnsanlardan beklentileri olan talepkâr bir üye, yoksa insanı ezer geçer" diyor. Gerçekten böyle abarttığı gibi midir, yoksa biz mi büyütüyoruz? Bunu yanıtlamak için çevremizde olup bitenlere bir göz atmamız, birkaç aileyi tahlil etmemiz sanırım yeterli olacaktır. Bir zamanlar evlerde baş köşeye, saygı değer bir büyük konumlanır, ilimden, irfandan ve kendi tecrübe-lerinden aile fertlerine aktarır, onları yaşama hazırlar, yol gösterir, bilgilendirirdi. Ne zaman ki bir teknoloji harikası olan Tv evlere girdi, baş köşeyi o işgal ediverdi. Artık Battalgazi, Kesik Baş hikâyeleri yerine, Batı'nın ve Amerika'nın; madde, şehvet, ihtiras kokan polisiye dizileri, bilim kurgu yapıtları, günah kokan pembe dizileri, günümüzü, gündemimizi aldı.

Televizyonun faydasından çok zararının olduğunu bizzat kendim gözlemledim. Bir zamanlar televizyonumuz yoktu, çocuksu merak-

Sonra Reality-Show türü programlardaki şiddet, terör, kan, cinayet sahneleri, izleyicilerin zamanla duyarsızlaşmasına, saldırganlaşmasına neden oluyor. Bir zamanlar sayılı ölümler müthiş bir vakıa iken, şimdi binlerce cinayet, insanlık katliamları sıradan bir vakıa. Ya pembe dizilere ne demeli; bağımlılık yaratan, kadınlara yemeği yaktıran. Yok efendim, "Sahte Dünyalar", yok efendim, "Yalan Rüzgârı", derken unutulmuş ertelenen ev işleri, baştan savma akşam yemekleri.

larla yakınlarla, komşulara, çoğu kez kaçamaklı gider; Tarzan'ı, Kara Şimşek'i, Uçan Kaz'ı izler, sevinir, mutlu olurduk. O günlerde siyah-beyaz yaygındı. Ve tek kanal mevcuttu. Aradan bir müddet geçti, biz de bir siyah beyaz televizyona sahip olduk. Önceleri çok sevindim. Artık kimsenin evine gitmeyecek, utanarak, çekinerek televizyon seyretmeyecektik. Ama bu sevinçim uzun sürmedi. Tv yokken babam benimle daha çok hemhâl olur, günümün nasıl geçtiğini, derslerimin ne durumda olduğunu sorar, masal anlatır, derslerime yardımcı olurdu. Hafta sonları ise hiç olmazsa aile mahalle parkına götürülürdü. Annemse saçlarımı her gün tarar, başımı okşar, "canım yavrum" diyerek sever, yemeğimi vaktinde verir, erkenden uyuturdu.

Ama ne zaman ki Tv girdi eve, babam iş yorgunluğunu, annemse ev işlerinin çokluğunu bahane eder oldu. Artık bana zaman ayıran benimle ilgilenen hiç kimse yoktu evde. Bir kardeşim vardı, o da filmin saatlerini soruyordu. Yaşı küçük olduğu için zaten bir şey beklemiyordum ondan. Artık babam derslerimi sormuyor, benimle ilgilenmiyordu. Annemse sabah kahvaltısına zar zor uyanıp, peynir ekmekle okula gönderiyordu. Neredeyse anne babama beni mi yoksa Tv'yi mi seviyorsunuz? diye sormak geliyor, içimden kızıyordum.

İnsanlar, dünya ve ülke gündeminden uzak kalmamak için, televizyon, gazete gibi kitle iletişim araçlarına sığınıyorlar. Dünyanın taa öbür ucundan anında haberdar oluyorlar, ne yazık ki, doğudaki ba-

tidakinden haberdar olurken kapı-sindakinden bî-haber.

Sonra Reality-Show türü programlardaki şiddet, terör, kan, cinayet sahneleri, izleyicilerin zamanla duyarsızlaşmasına, saldırganlaşmasına neden oluyor. Bir zamanlar sayılı ölümler müthiş bir vakia iken, şimdi binlerce cinayet, insanlık katliamları sıradan bir vakia.

Ya pembe dizilere ne demeli; bağımlılık yaratan, kadınlara yemeği yaktıran. Yok efendim, "Sahte Dünyalar", yok efendim, "Yalan Rüzgârı", derken unutulmuş erteleyen ev işleri, baştan savma akşam yemekleri.

"Mahalle'nin Muhtarları"nda kemik kıran Kadriye'den, berber Behiye'ye kadar herkesi tanıyıp, onların problemlerini sorun edinirken, kendi mahallemizdeki hasta Fatma teyzeden, yoksul Ahmet amcadan uzağız, uzaklaşıyoruz. Sonra da; "ah eski komşuluklar, nerede kaldı?" gibisinden yakınmalar. Korkarım böyle giderse çocukluğumuzu da

kaybedeceğiz. Oyun diye bir kaygımız olmayacak, saklambaç, ip atlama, yakar top... Oyunları da unuta-çağız. Çocuklukla yetişkinlik arasındaki çizgi, Tv enformasyonu sayesinde her geçen gün daha da incelmekte. Bunun aile içindeki anlamı, ailede hemen herkes aynı şeyleri izliyor; çizgi film, reality show, reklamlar, diziler vs... Bütün bu yapımlar günün her saatinde çocuk, yetişkin ayırımı gözetmeksizin seyretiliyor. Buna bir de çocuk bakıcı rolünü üstlenmiş aileleri katarsak durumun vehametini daha yakından anlayabiliriz.

Bu olumsuzluklara, bir de ahlâkî boyutu katarsak "Batı'nın bütün fuhşiyatını, haremimize soktuğu şeytanî bir oyunağıdır" diyen Cemil Meriç'e katılmamak sanırım güç olmasa gerek. Tv'ye baktığımız ilk günlerde en küçük müstehcen bir sahnede gözümüzü kapatarak, kanal değiştirerek tepki gösterirken, şimdi duyarsız bir şekilde en ahlâksız sahneleri kadın erkek, ço-

luk-çocuk bütün aile fertleri ile rahatça seyredabiliyoruz.

Tv, yirminci yüzyılın insanının gündemini işgal eden en güçlü teknoloji ürünü. Yadsıyamayacağımız bir şeyler vermiştir insana, insanlığa; iletişim, kültürel aktarım, düşünce zenginliği... Ancak birçok ahlâkî güzelliği ise alıp götürmüştür, götürmektedir; komşuluk, ikili ilişkiler, sevgi, ilgi, merhamet... Bu durumda "teknoloji benden aldıklarını bana geri versin, ben teknolojinin bana verdiklerini geri vermeye hazırım." diyen İsmet Özel'e de katılmamak mümkün değil. Yaşadığımız çağda Tv ile ilişkimizi tekrar gözden geçirip, onun elinde mahkum olmak yerine, hakim olmak zorundayız. Yoksa "TV insandan beklentileri olan talepkâr bir üye, dikkat edilmezse insanı ezer geçer" diyen Rogge, korkarım hiç bir zaman haklılığını kaybetmeyecektir.

• Nurcan KÜÇÜK

Nurcan Küçük, bu kompozisyonu ile 1996 yılı nisan ayında Kayseri Büyükşehir Belediyesi'nin düzenlemiş olduğu "Televizyon ve Biz" konulu yarışmada okulumuzu temsil ederek il birincisi olmuş ve 12.500.000.-TL para ödülü kazanmıştır.

Bir Gün

Bir gün insan virgülü kaybetti, o zaman zor cümlelerden korkar oldu ve basit ifadeler kullanmaya başladı; cümleleri basitleşince düşünceleri de basitleşti. Sonra nida işaretini kaybetti; alçak bir sesle ve ses tonu değiştirmeden konuşmaya başladı. Artık ne bir şeye kızıyor, ne de bir şeye seviniyordu. Hiç bir şey onda en ufak bir heyecan uyandırmıyordu.

Bir süre sonra soru işaretini kaybetti ve soru sormaz oldu, hiç bir şey onu ilgilendirmiyordu. Ne evren, ne kendi apartmanı umurundaydı.

Bir kaç sene sonra iki nokta üstüste işaretini kaybetti ve davranış nedenlerini başkalarına anlatmaktan vazgeçti.

Ömrünün sonunda elinde yalnız tırnak işaretleri kalmıştı. Kendine özgü tek düşüncesi yoktu, yalnız başkalarının düşüncelerini tekrarlıyordu. Düşünmeyi unuttu ve böylece son noktaya erişti.

• Der. Hilal Çalışkan 8961

Şiir... Şiir... Şiir...

HİÇ KALACAK

Yenildiğini bile bile savaşmak
Boğulduğunu bile bile çırpınmak gibi bir şey bu
Gözünden akan iki damla göz yaşı dahi
Söndüremiyorsa o küçücük yüreğindeki büyük acıları
O an dünyanın kapıları sonuna dek kapanmış gibidir

Artık bunlar senin son çırpınışların
Son ayak seslerindir
Her yumruk yiyişinde aynı azimle ayağa kalkan bir boksörün
Korkusuz ama umutlu bakışları gölgelendirir yüreğini
Savaşman gerektiği gelir aklına tekrar
Onu düşünmek istercesine
Bir tekme de sen vurmak istersin
Gidenler senindir senin bir parçan
Umut ve sevgiyle büyütüp
Şefkatle beslediklerin

Mutlu olmam için hiç bir sebep kalmadı
Gülmek artık benim için
Masum bir hayaldir diyorsan yanıyorsun
İçinden bir ses; öyle yıkma kendini
Diren, diyorsa
Hala içinde yeşermeyi bekleyen şeyler var demektir
Savun kavuştur yüreğini
Göğsünü tüm acılara karşı bir savaşçının
Siperi gibi kullan

İnandığın değerlerden sapmadan
O açılması zor hatta imkansız kapıları
Kendine doğru arala
Etraftan gelen seslere aldırmandan
İçinden gelen o güvenilir sese kulak ver
Belki kaybedeceksin ama
Kaybettiklerin kazandıkların yanında
Hiç kalacak.

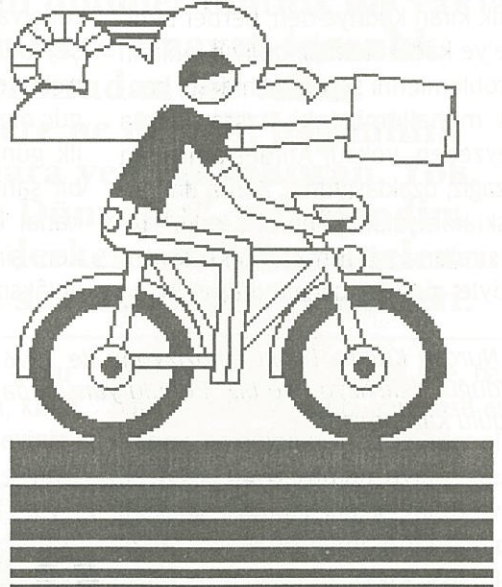
MIHRICAN OKUYUCU (YBD. 2)

SEVDİĞİM

Alıştır ellerimi şiirler yazsın sana
Yel alıp kollarımı dağıtmasın sevdiğim.
Senin ile yaşayıp senin ile güldüğüm
Sana versin kendimi senden alsın sevdiğim.

Gözlerimi alıştır bakmasın el üstüne
Gezinsin çiçekleri gelip konsun göğsüne
Seveceğim seni dünya dönse tersine
Sana versin kendimi senden alsın sevdiğim.

Venhar BOZDAĞ (6/A 6011)

SEVDİĞİM

Elime bir fırça aldım
Boyadım kapkaranlık geceleri
Pembe rüyalara
sildim kötü düşünceleri aklımdan
Yerine iyilik saldım
Görmedim kötülükleri
Dünyada benim için sadece
Güzellik vardı
Ama bir gün bir Ademoğlu çıktı
Yıktı bütün hülyalarımı

ÖZLEM ÖZSOY (YAB.D.2.A. 14)

Gece ve Şiir

Süleyman AYDIN

Kayseri Lisesi Edebiyat Öğretmeni ve Müdür Yrd.

Geceyi yağmurlar ıslatır,
geceyi yıldızlar aydınlatır
ve geceyi yalnızlar sahip-
lenir.

Geceler hafızalar gibidir.
Gizler ama yok etmez.
Gizlenenlerin ne zaman çı-
kacakları da belli değildir.
Ama her nasılsa beklen-
medik zamanlarda çıkıve-
rirler karşımıza.

Geceler şuuraltımız gibi-
dir. Hayallerin, isteklerin
üzeri nilüferlerle örtülmüş
havuzudur. Geceler, ümit-
lerin mahrem sandukası.
Ümitler ki bir bohçada
kaldı, açılmadık...

Gece bir şiir, gece bir
türkü ve gece bir dönüştür.

İnsanların ilk ölümü yaşadığı
artık zamanlarda, ve sevdalılarının
düşlerini bölmeye kıyamadıkları,
ya da bölünecek endişesiyle
gözlerini daha sıkı kapattıkların-
da, gündüz yorgunu, nazlı kirpi-
klerini kaldırı ve aç gözlerini bana.

Geceleri yıldızları saymış çoba-
nın yalnızlığı ve bir demir yolu
bekçisinin hüznüyle ve sevdakâr
sesinle gecenin karanlığına bir şi-
ir oku benim için.

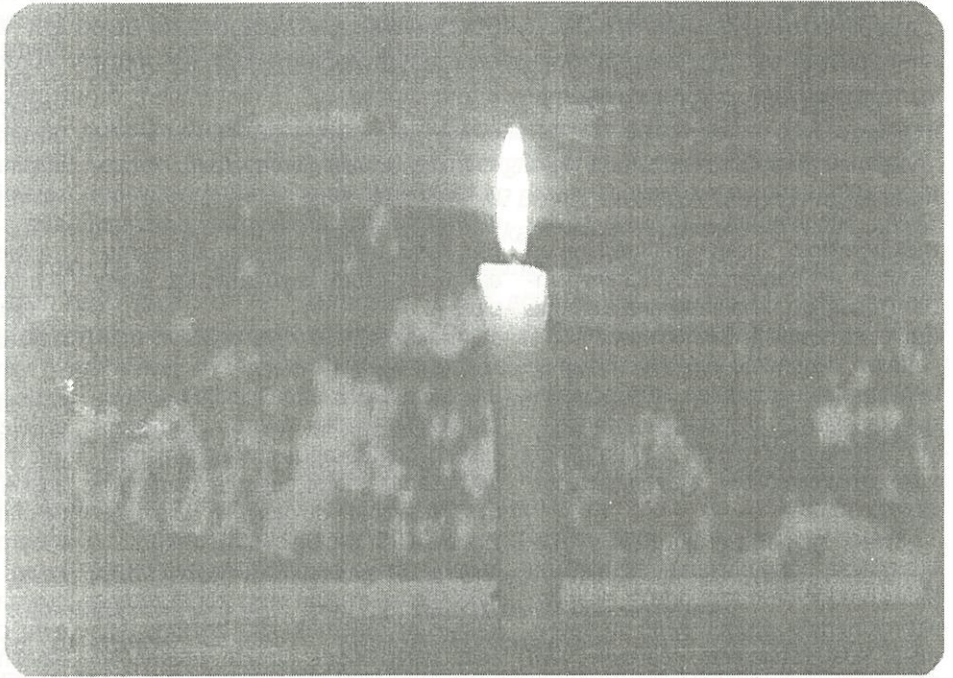
Efkarımı soluyan karanlıklar-

dan dinle nefesimi ve sıcaklığını
avuçlarında hissettiğin çaresizliği,
kabul olması murad edilen bir
dua gibi yüzüne götür. Dualar,
yalnız gecelerin ve çaresizliklerin
tek dostu, ümitlerin biricik mihr-
rabıdır.

Geceden çok sabaha yakın va-
kitlerde bir kez daha dinle gün-
düzler artığı sesleri. Var'lar artık-
ça kayıplar çoğalır. Bırak var'ları
kayıpları azlat. Bir yıldız seç gön-
lünce, hayaller kadar geniş se-
madan. Ki yıldızlar sana ve bana

görünendir, yıldızlar seni ve beni
görendir. Ve yıldızlar, paylaşılmış
ve paylaşılmamış bütün delilikle-
rin sır katibidirler.

Gün doğmadan neler doğar
deyip, gelecek geceye bir selam
yolla. Geceler arasındaki ayrılığı
bir türküyle kapat. Ve, üşüyen
yüreğinle, gecenin biten karanlı-
ğına ve firkati hissettiren fırtına
öncesi sessizliğe bir türkü söyle
benim için...

İnsan ve Düşünce

Bugün yaşanan hayatta gerçek dost bulmak, problemlerimizi samimi bir atmosfer içerisinde kalarak çözümlenmede candan arkadaş bulmak oldukça zordur. Aradığımız ölçülerde birini bulduğumuzu sandığımız bir anda, ona iyi niyetli yaklaşımlarımız bazen ters gelebilir ve bizden de uzaklaşabilir. Çünkü, onun düşünce ve davranışları bizim hayat felsefemiz ile aynı paralellik göstermeyebilir.

İnsan, düşünen bir varlıktır. Bu varlık ki, yaratılmışların en kutsalıdır. Bunu tasavvuf edebiyatının anlayışıyla söylemek gerekirse; "İnsan yaratılmışların en şerefli" dir. Bundan dolayı da Peygamber Efendimiz, "İnsanın insana zulmünü (eziyet etmesini) haram" kılmıştır.

İnsan, düşündüklerini, davranışları ile aynı ralelde tutabilen, düşüncelerini davranışlarıyla destekleyen, dengeleyen, ve olaylara mantık ölçüleri içinde yaklaşan ve realiteyi arayan yüce bir varlıktır.

Realite kavramı, bir bütün olarak kabul edilirse, bunu oluşturan elemanların birleşmesiyle de o tam ortaya çıkar. İnsan fikirleriyle eşleşen ifâde ve davranışlar gösterebiliyorsa, realiteye yani bütüne ulaşmış demektir. İnsanoğlu fikir, anlatım ve davranış üçgeni ile bütüne ulaştığında zihninde realite kavramı teşekkül etmiş demektir. Olaylara bu boyutlar içinde yaklaşmak gerekir.

Hadiselere yaklaşımda bu üç boyutun, yani fikir, söz ve hareket (davranış) bütünlüğünün meydana getireceği sonucun ferd üzerinde yaratacağı etkiler de dikkate alınmalıdır. Sonuçta taraflardan biri mutlu olurken, diğeri bu durumun tezati ile karşılaşabilir. Aradaki fark, en aza indirgenerek bütünlüğü ve realiteyi mümkün olduğu kadar oluşturmaya azamî gayret gösterilmelidir. Kursuz insan aramak yalnız kalmak veya başka bir anlamla kendi kendini dışlamak demektir. Dilimizdeki "Her güzelin bir noksanı vardır." atasözü de bunu

doğrular. Bu bakımlardan insan, herhangi bir konuda karar verirken hissiyatını en aşağıya çekmek için özen göstermelidir. Kusur, ufak ta olsa, daima karşımızdakini çok çabuk kaybetmemize sebep olur.

İnsan, realiteyi veya doğruyu ararken, fikir ve davranışlarını aynı seviyede tutmakya dikkat etmelidir. Bir takım insanlarınuyrayacağı kayıplar, katı prensiplerin doğuracağı sonuçlar olmamalıdır. İnsanda moral değerler olan "vicdan" ve acıma" duygusu ile haksız kayırma, taraf tutma gibi bütünü bozacak kararlar ortaya çıkmamalıdır. Realite de, haklı olanın mağlup veya zor durumda kalmasını önlemek için çözüme örf, adet, geleneklerle birlikte adilane bir bakışla yaklaşmak daha akılcı bir davranış olur. Bu davranıştan da olumlu sonuçlar alınır. Realiteyi ortaya koymada, ispatlama ve ikna etme metodları yardımıyla geçerli ve tutarlı somut dediller sergilenmelidir. Adalet ölçüleri içinde kalarak bütüne (realite) varıldığında hak tecelli edecek, haksız tarafın da kaybı daha aza indirilmiş olacaktır.

Sosyal hayatımızda, insanoğlunun birbirleri hakkındaki duygu ve düşünceleri zikzaklar sergileyen bir tablo oluşturmamalıdır. Zıtlıklara düşülmeden düşünce, söz ve davranış bütünlüğü mümkün olduğu kadar adalet merkezi etrafında tutulmalıdır. İnsanlarda aranan, güvenilen fikirlerinin doğrultusunda saygı duyulan, teklifleri dikkate alınan bir kimlik sergilemelidir. Bunlara özen ve

hassasiyet gösterdiğimiz zaman millî ve manevî değerlerdeki kaybımız, diğerlerininkinden daha büyük boyutlarda olabilir.

Bugün yaşanan hayatta gerçek dost bulmak, problemlerimizi samimi bir atmosfer içerisinde kalarak çözümlenmede candan arkadaş bulmak oldukça zordur. Aradığımız ölçülerde birini bulduğumuzu sandığımız bir anda, ona iyi niyetli yaklaşımlarımız bazen ters gelebilir ve bizden de uzaklaşabilir. Çünkü, onun düşünce ve davranışları bizim hayat felsefemiz ile aynı paralellik göstermeyebilir.

"Ne mümkün zulm ile abad ile imhaya hürriyet

Çalış idrakî kaldır muktedirsen ademiyetten"

Namık Kemâl'in bu beytinden hareketle hiç bir kimseye zorla bir fikir kabul ettirilemez. Kendi düşünce ve fikirlerimiz bizim için ne kadar kıymetli ise, başkalarının da duygu ve düşünceleri, ne olursa olsun kenid açlarından o denli kıymetli ve doğrudur. Bu davranışlara insan olarak sıcak bakmak ve saygı duymak akılcı bir harekettir. Ne yazık ki; aynı çizgi üzerinde olan düşünce ve davranışlar, bazı hallerde iyi niyetle de olsa, ferdleri rahatsız edebilir. Çevresindekilerinin yavaş yavaş uzaklaştığını görür. bu durum aksi de olabilir. Düşünce ve hayat tarzı benzeşen insanlar bundan mutluluk duyarlar, köklü dostluklar oluşturabilirler.

Düşünülen, söylenen ve yapılanlar, realiteye uygun, ilgililerin tamamı için adaletli ise, sonuçta iyi niyetli ve daha iyi dostluklar kurulduğunu görürüz. Bu durum ilgiliyerin tamamı için hayırlı olmuşsa, kişiler bu örnek davranışından dolayı da kendini kutlamalıdır. Karşıtı ortaya çıktığında, kaybettiği değerler için üzülmemeli, şahsına olan saygısını koruduğu için de özüne saygı duymalıdır.

Ayşe Mısra PARLAK
6-A

Mezunların Zaleminden...

Gönül Bahçesinden Bir Demet Çiçek

Bahçeler vardır. İçi renk renk çiçeklerle, güllerle, karanfillerle, papatyalarla doludur. Kişi böyle bir bahçeye girdiği an içinin ferahladığını duyar. Anlam veremediği bir mutluluğa ulaştığını hisseder. Burun deliklerinde, ciğerlerine kadar içinin misk gibi bir koku ile dolduğunu fark eder. İçine dolan bu koku ile her şeyi, her yan, güzel görmeye başlar. Bir an için her türlü kötülüklerin, haksızlıkların bittiğini düşünürsün. Aslında değişen hiç bir şey olmamıştır. Fakat o sihirli koku bir anda her şeyi değiştirmiştir. Bahçeden çıkarsın büyü kaybolur. Fakat ben bahçeden çıkmak istemiyorum ve bahçedeyim. Huzur bulduğum yerdeyim. Üstelik yalnız da değilim. Bahçedeki her varlık ne de olsa canlı. Her biri benim arkadaşım. Her biri ile konuşmak bana her hang, bir insanla konuşmaktan daha zevkli geliyor. Çünkü çiçekler benim gerçek arkadaşım. Aslında dostum diyebilirim. Onlar belki bizi bizden daha iyi anlıyor. Çiçek, mesela sarı gül. Ne güzel sarı güller. Belki ayrılığı, kırgınlığı çağırıyor. Ama kendi kırgınlıklarımızı sarı güllere yükleyemeyiz. Çünkü onlar çok güzeller. Seviyorum sarı gülleri. Ve beyaz karanfil. Saflığın, temizliğin, simgesi. Kötülüklerden uzak kalmış. Tıpkı beyaz gelinlikler içinde kutsal elbiseye bürünmüş genç kız gibi. Seviyorum karanfili. Mor menekşeler ne kadar güzel. Bahçeye bile gerek kalmadan saksıda bile yetişebiliyor. Seviyorum mor menekşeleri. Ne de olsa mor da bir renk. Sonra sümbüller, nergisler. Edebiyatımızda da önemli bir yere sahiptir. Pek çok beyti sevgilinin sümbüle benzeyen saçı süslemiştir. Gözleri de nergise benzer sevgilinin. Ahû bakar hani. Aşık bu gamzelere dayanamaz. Bir beyit söyler:

"Sabûh içmedi gündüz çemende gül-ruhsâr

Bu nergisin gözü nedir humârdan bu gece"

Ahmet Paşa güzel söylemiş. Gül yüzlü sevgili gündüz içmediği halde, bu gece gözleri sarhoş gibi diyor. Baygın bakan sevgili içki içmediği halde böyle mahmûl bakıyor.

Ya kırmızı gül! Şairlerimiz gül hakkında kimseye söylenecek bir şey bırakmamış. Ne dersiniz yetersiz kalır onların dediklerinin üzerine. Gül denilince nendense aklıma hep kırmızı gül gelmiştir. Başkadır kırmızı gülün yeri! Kimi zaman bir kırmızı gül ile âşık sevgilinin gönlünü alır. Sevgili de onu affeder. Çiçeklerin nelere gücü yetmiyor ki? Bir tek bu bozuk dünyayı tamir edemiyor. Kırgın bir kalbi tamir edebiliyor da. Gül üzerine yüzlerce şiir yazılmış. Sevgilinin yüzü, yanakları güldür. Goncadır, daha açmamıştır dudakları. Kimi zaman Vâsıf'ın dediği gibi sevgilinin endamıdır gül:

"O gül endâm bir al şala bürünsün yürüsün

Ucu gönlüm gibi ardınca sürünsün yürüsün"

Diyorum ya her şeyde bir çiçek mevcut. Gelinlerin taçlarını bile çiçek süsler. Ellerine bir çiçek tutuşturulur.

Her şeyden önemlisi ne kadar da uyumlular. Sanki onlar birbirlerini tamamlamak için yaratılmış. Beni çiçekler kadar onların uygunlukları da etkiliyor. Belkibu sebeple onları daha da çok seviyorum.

Belki de insanlara örnek olmak istiyorlar. Her şeyiyle bozulmuş bu dünyada onlara kılavuzluk edecek, öncü olacak bir varlıkgerekliyordu. Bu görevi de onlar üstlendiler. Ne de olsa dünyadaki her varlığın bir yaratılış sebebi vardır. Onlar görevlerinin bilincideler. Milli şairimiz Mehmet Akif şu iki mısrayı sebepsiz söylememiş:

"Behâim çıkmaz amma hilkatin sâbit hududundan

Beşer hâlâ habersiz böyle bir kaydın vücudundan"

Derken hâlâ bizim dışımızdaki varlıklara nispetle hangi noktada bulunduğumuzu çok net bir biçimde gözlerimizin önüne sermiştir. Her biri birinden güzel oldukları halde birbirlerini kıskanmadıklarını hepsinin güzelliklerini muhafaza etmelerinden bellidir. Ne diyelim yine de insanlara ithaf etmek geliyor içimden. Herkes kendinden bir şeyler arasın bu bahçede.

SİBEL AY

E.Ü. FEN-EDE.FAK. T.DİLİ VE EDE. BÖL. (II. SINIF)

Hikaye

Hayatımın dönem noktası

Nihayet yıl sonu gelmişti ve parasız okumam için gerekli olan sınav yarındı. Bu sınav benim için çok önemliydi. Çünkü artık daha fazla babama yük olamazdım. İki erkek kardeşim ve bir de abim vardı. Abim de üniversitede okuyor. Onun okul masraflarına babam yetişemiyordu. Bizden başka bir de küçük kardeşlerimden biri de okumaktadır.

Yarı ahşap, yarı kâğıt küçük bir evde oturuyoruz. Kirayla... Babam tatlıcıdır. akşamdan hazırladığı tatlıları satmak için o köşe senin, bu köşe benim dolaşır durur bîçare. Eğer bütün tepsiyi satmış olursa, hepimizin yüzü güler, fakat ne yazık ki çoğu zaman tepsinin çeyreğini satar. Bizim; sabah, öğlen, akşamki yemek listelerimiz hep aynıdır. Bir kuru ekmek ve üç domatesi altı kişi paylaşırsınız. Eğer babam tepsiyi satıp bitirirse o gün bizim evde bayram günü yaşanır. Böyle günlerde, tadına bile tam varamadığımız yağlı, sıcak yemek pişer.

Böylesine çaresiz bir yaşantı sürerken benim istikbalim için ailemi daha da zor duruma sokamazdım. Bu sınava girmek ve kazanmak zorundaydım. Bütün bunları düşündükten sonra, sınav için gerekli olan kağıtları, silgi ve iki tane baş parmağım boyunda kurşun kalem hazırladım. Silgim nohut büyüklüğünde olduğu için pantolonumun cebine yerleştirdim. Bütün hazırlıkları yap-

tıktan sonra yatağımın üzerine uzanmıştım. Orada öylece uyuyakalmışım. Sınav saat dokuzda başlayacaktı. Sabah uyandığımda, çoktan güneş doğmuştu bile. Eskiciden aldığımız, istediğimiz zaman çalışan saat, yine durmuştu.

Saati öğrendiğimde deliye döndüm. Sınav başlayalı yarım saat olmuştu. içim dışıma çıkarcasına, sınavın yapılacağı okula koştum. O anda dünya gözümde yoktu. Her şey boştu benim için. Okula giderken yem attığım, şakalaştığım kuşlar, sanki bana, ne oluyor, nereye? der gibi bakıyorlardı. Ama ben hiç tınmıyordum. Sadece koşuyordum... Hiç durmadan... Bildiğim şey sadece sınava geç kaldığımdı. Başka hiç bir şey düşünemiyordum. Sanki bütün bildiklerim beynimden silinmişti.

Nihayet okula vardım. Sınava neredeyse gireceğimi bile bilmiyorum. Koridorda dolaşan görevliye sordum. Ne kadar da rahat dolaşıyordu... Bana üst katı gösterdi. Solanda sadece görevlinin beynimi tırmayalan ayak sesleri duyuluyordu. Tık... Tık... Görevli öğretmenin budenli rahat oluşu, beni bir o kadar daha yoruyordu. Hemen üst kata çıktım. Üst kat çok sessizdi. Bu sessizlik beni ürkütüyordu. Tam karşıdan bir kapı hidetle açıldı. ve bana sanki öldürecekmiş gibi bakan sinirli, açık yeşil, keskin gözlerle karşılaştım.

Adam yumuşak bir sesle, benim burada ne aradığımı sordu. Düşün-

düğüm kadar da sert değildi. Sorusuna cevap vermeyi çok istiyordum, fakat konuşamıyordum. Boğuluyor gibiydim. Sanki birileri benim boğazıma çöküyordu. Daha fazla tahammül edemedim ve gözlerimden yaşlar boşalmaya başladı. adam hayretle beni izliyordu. "Ben, ben..." diyebiliyordum. ağzımdan dökülmeyi başaran yalnızca bu iki kelimeydi.

Öğretmen kafamı okşadı ve göz yaşlarımı sildim. Bulunduğu yerden bir adım yan tarafa gitti ve kapıya vurdu. Yanımızda bir kapının bulunduğu farkında bile değildim. Kapıdan iri-yarı, kısa boylu, kırk-kırkbeş yaşlarında bir adam çıktı. Öğretmen beni göstererek:

- Şuna bir bakiverin efendim, dedi.

Öğretmen sınıfa girerek, kapıyı yavaşça örttü. Bu olaylar yaklaşık iki üç dakika içerisinde oldu. Ben hâlâ kendime gelememiştım. Kekeleyerek;

-Şey, şey efendim, dedim. Ben geç kaldım, dedim ve gözlerimden yine yaşlar boşaldı. Daha fazla konuşamayacağımı zannettim. Adam beni sandalyeye oturttu ve konuşmaya başladı.

- Ben bu okulun müdürüyüm. Ağlamana hiç gerek yok. Derdini bana anlatmalısın. Eğer sınava geç kaldıysan içeri girmene imkan yok... Ben bir yandan adamı dinliyor, diğer yandan da ailemi ve çektiğimiz sefaleti düşünüyordum.

Adam sustu. Ben birden atıldım ve anlatmaya başladım. Bütün olan biteni anlattım. Ailemin ve benim içinde bulunduğumuz durumu anlattım. Ve bu sınava girmem gerektiğini haykırdım. Sanki konuşan ben değildim de başka biriydi. Derdimi o kadar güzel anlattım ki adam çok şaşırıldı. Az önce karşısında duran zavallı çocuk, sanki aslan kesilmişti. Kendime çok güveniyorum. Aradan birkaç dakika düşündükten sonra, kendisine yalvarırcasına bakan, gözlerime baktı ve ayağa kalktı, kapıya doğru yürüdü. "Gel bakalım zavalım." dedi. Sesi çok ürkekti. Bu ses tonunun içinde daha çok acıma duygusu yer alıyordu.

Odadan dışarı çıktık ve koridorun başındaki kapının önünde durduk. Adam yavaşça kapının koluna dokundu. İçeri girdik. İçerde öğretmen, müdürü görünce ayağa kalktı. Müdür Bey, öğretmenin yanına gitti ve kulağına bir şeyler anlattı. Öğretmen bir yandan müdürü dinliyor, diğer yandan beni göz ucuyla beni süzüyor, bir yandan da sınav olan öğrencilere göz gezdirdiyordu. Sonra titreyen gözlerime baktı. Ve müdürü;

-Pekala, dedi.

Ben kapının yanında duruyordum. En ön sırada oturan öğrencinin saatine baktığımda sınav başlayalı kırkbeş dakika olduğunu gördüm. Sınıfa şöyle bir göz gezdirdim, öğretmen masasının tam önündeki sıra boştu. Anladım ki, bu sıra benim sıramdı. Müdür Bey ve öğretmen beni yanlarına çağırdılar.

-Geç şuraya otur, dediler.

Sevinçten oracığa düşüp bayılabılırdım. Müdür beni acıyan gözlerle bir daha süzdü ve "haydi başarılar" diyerek sınıftan ayrıldı. Öğretmen; "haydi bakalım, sınav kartını" deyince kan beynime sıçradı. Çünkü yanımda sınav kartım yoktu. Çaresiz ve şaşkın gözlerle öğretmenime baktım ve ne yazık ki yanımda ol-

madığımı söyledim. Öğretmen birden sinirlendi ve söylendi; "Allahım neden hep böyleleri beni buluyor?"

Öğretmen hiddetle kolumdan tuttuğu gibi müdür beyin odasına götürdü. Hiddetle haykırdı;

- Efendim, bunun haline acıdık, bizim için yasak olan şeyi yaptık ve sınava aldık. Fakat bunun sınav kartı yok.

Müdür Bey şaşkın, şaşkın, kafası ni kaşdı ve sordu:

-Yavrum, nüfus cüzdanın veya buna benzer seni kimliğini ortaya çıkaracak bir şey yok mu?

Ceplerimi karıştırdım, fakat cebimden sadece iki küçük kalemle bir küçük silgiden başka hiçbir şey çıkmadı.

Az önceki aslan kesilmişliğimin yerini, süt dökmüş bir kedi almıştı sanki. kimliğimde yanımda olmadığı için birden kafamdan kaynar sular boşaldı. Bunlar gerçek olamazdı, olmamalıydı. Uyanmayı bir türlü beceremediğim bir kabus gibiydi adeta. Fakat gerçektir. Hayatımın ta kendisiydi.

Müdür Bey, beş dakika düşündükten sonra öğretmene yönelerek;

- Şu fukaraya elimizi uzatalım. Yazıktır, günahtır. Çocuk bir yıl boyunca çalışmış didinmiş, bu günü

beklemiş. Evet burada mesleğimiz tehlikede. Eğer çocuğu sınava alırsak bir suç işlemiş oluruz. ama sınava almazsak da bu çocuğun geleceğini tehlikeye atmış olacağız. Bu çocuğun geleceği, benim memleketimin geleceği demektir. Vatanım, milletim için bu suçu göze almaya razıyım. Eğer bir bela gelirse bana gelsin. Bu fukaraya kader vurmuş, bir de biz vurmayalım.

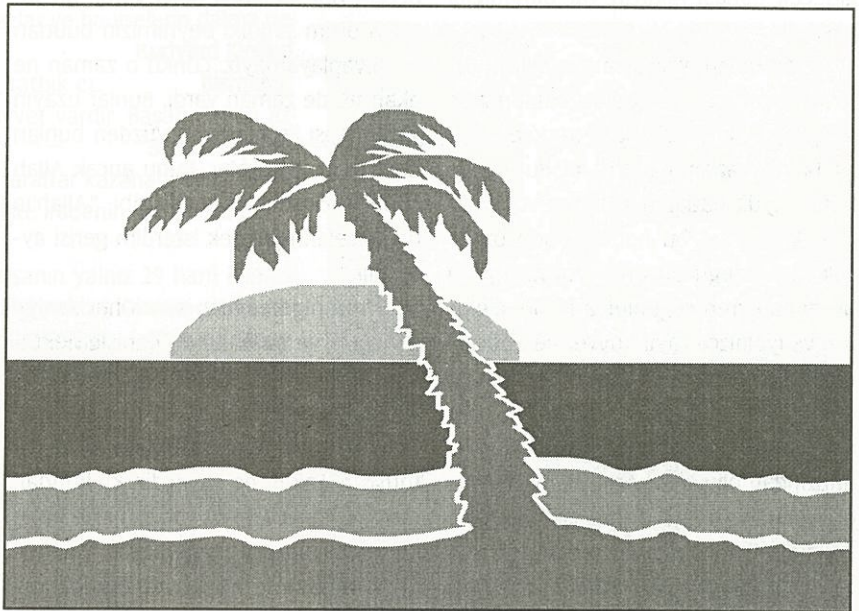
Öğretmen sessizce dinledi ve başımı okşadı. Onları hayretle izliyordum. Sınıfa girdik. Ben sınava girdim. Çok az zamanım olmasına rağmen bu sınavı kolaylıkla atlattım.

Üç ay sonra sonuçlar geldi ve sınavı kazanmıştım. Kazanmış olduğum okulu başarıyla bitirip, eczacı olduğumda müdür beyi ziyarete gittim. Adam biraz düşündükten sonra beni hatırladı. Bana söylediği sözler şunlar oldu;

- Bunu başaracağını biliyordum. Vatana, millete hayırlı bir evlat olacağını biliyordum.

Bu sınav, benim hayatım için bir dönüm noktası olmuştur. Bu buruk hatırayı hayatım boyunca unutamayacağım.

BUKET KİP (YAB.D.1 NO: 98)

Evrenin doğuşu ve yazgısı ile ALLAH

Evrenin doğuşu ve yazgısı nasıldır? bir fikriniz var mı veya şöyle soralım : "Evrenin bir başlangıcı varmıdır? varsa bir sonuda olacaktıdır? Yoksa evren sonsuzluktan gelip sonsuzluğa mı gidecektir?"

Bu sorular ancak 20. y.y.'da açığa kavuşmuş sorulardır. Fakat bundan önce ve bundan sonra bu soruların cevapları o kadar önemli oldu ki insanların dini inanışlarını doğrudan etkiledi. Çünkü eğer evrenin bir başlangıcı varsa (bunun nasıl olduğu önemli değil) bu kendiliğinden olamazdı. Mutlaka bir kuvvetin emriyle olmuş olabildi. Ama evren sonsuzdan gelip sonsuza gidecekse buda bir yaratıcının payı olamazdı. Dolayısıyla evrenin boşlangıcının olduğunu kabul etmek Allah'ın varlığına en büyük delil olur. Ama sonsuzdan gelip sonsuzluğa gidecek olması Allah'ın var olmadığını gösterir.

Peki bunları nasıl ispatlayabilirdi? Ortaya birçok teoriler atıldı. Bunların en gerçekçi olanı ise Big Bang (türkçe karşılığı büyük patlama) teorisi idi. Bu teoriye göre büyük patlama anında evren sıfır büyüklükte ve bu nedenle sonsuz sıcaklıkta olduğu düşünülüyordu. Ayrıca bu anda evren çoğunlukla foton, elektron ve (yalnızca zayıf kuvvet ve kütesel çekimden etkilenen hafif parçacıklar olan) nötrinolardan ve bunların karşı parçacıklarından bir miktar da proton ve nötrondan oluşurdu. Ama bu bir teoriydi. İspatlanmamıştı. Fakat ispatlamanın yolları vardı. Fazla geçmeden bu yolda bulundu. Büyük patlama sırasında

ortaya çıkan büyük enerjiden artıkolar olmalıydı ve bunların da hala evrende bulunması gerektiği anlaşıldı. Şimdi sıra bu enerji artıklarını bulmaya gelmişti.

Penzias ile Wilson iki bilim adamıdır. Bir gün uzayla ilgili araştırma yaparken şimdiye kadar raslamadıkları ses dalgalarına rasladılar. Bunu tesadüfen bulmuşlardı ama bu dalgalar büyük patlama anında oluşan artık enerjiden geliyordu. Böylelikle big bang ispatlanmış oldu. Yani evrenin bir başlangıcı vardı. Başlangıcı olan her şeyin sonu olacağına göre evreninde sonu olacaktı. Bu da Allah'ın varlığının ispatı oldu.

Şimdi size düşünmesi çok zor gelebilir. Çünkü içinde milyarlarca yıldız bulunan ve sınırlı ama sonu olmayan bir uzay nasıl olur da sıfır büyüklükte bir tanecikten oluşabilirdi? Peki o tanecik neredeydi? Etrafında neler vardı? Bu soruları bizim şimdiki beynimizin buutları ile cevaplayamayız. Çünkü o zaman ne ekan ne de zaman vardı. Bunlar uzayın yaratılması ile oluştu. O yüzden bunları düşünmek hata olur. Bunu ancak Allah bilebilir. Einstein'ın dediği gibi; "Allah'ın düşüncelerini bilmek isterdim gerisi ayrıntıdır."

Evren big bangdan sonra her saniye genişledi ve şu anda da genişlemektedir. Yani evren gitgide büyümektedir. Evrenin genişlemesi 20. y.y'da daha yeni bulunmuş ve başlı başına bir konu olmuştur. Fakat ne ilginçtir ki bundan tam 13. y.y evvel bizi yaratan bize bunu Kur'an-ı Kerim'de söylemiştir. "Semayı biz kudretimizle kurduk ve onu biz ge-

nişletiyoruz." (zariyat 47) ve yine ne ilginçtir ki big bang teorisi bundan 13. y.y evvel bize söylenmişti. "Yerler ve gökler yapıştı. Onları bize AYIRDIN. Hala inanmıyorlar mı? (Enbiya 30)

Evren böyle doğdu fakat yazgısı yani geleceği acaba nasıl olacaktı? İki teori ortaya atıldı. Birincisi : Yukanda anlattığım gibi evren kritik bir değerde her saniye genişlemektedir. Ama bir gün evrenin bu genişlemesi duracak ve artık büzülmeye başlayacaktır. Büzülmeye başladığı zaman her şeyin tersi olmaya başlayacaktır. Zaman ters akacaktır yani masadan aşağıya bardak düşüyorsa, aşağıdan yukarıya yani masaya bardak çıkacaktır. Buna büyük çatırtı denir. Böyle olursa evrenin sonu gelir. İkincisi : Evrenin çok büyük bir karadelik tarafından (Hora delikten sonsuz çekim kuvvetine sahiptir) yutulacağıdır. Bu teorinin gerçekleşmesi zordur fakat gerçekleşirse evrenin sonu gelir.

Bunlardan hangisinin olacağını biz bilemeyiz ama Kur'an-ı Kerimde bu olay kıyametin kopması olarak adlandırılır.

Görüyoruz ki evrendeki her olayı Allah bize bildirmiş. Yani evrendeki her olayda Allah'ın izini görürüz. Böylece Yunus Emre'nin söylediği şu sözde ne kadar haklı olduğunu anlarız :

İlim ilim bilmektir
İlim kendini bilmektir
Sen kendini bilmez isen
Okumak nicedir.

Oğuzhan Sıtkı Dizdar
Y.D.1-A 24

HAYATI DAHA MUTLU VE VERİMLİ KILMANIN YOLLARI

- Kendine acımana izin vermez. Bu hissin ortaya çıktığını farkettiğin an senden daha şanssız birisi için güzel bir şeyler yap.
- Cesur ve atak ol, geriye dönüp baktığında yaptığın değil, yapamadığın şeyler için pişmanlık duyacaksın.
- Affedersin, demekten korkma
- Ne zaman konuşman gerektiğini bil
- Neler hissedeceğini anlamak için 48 saatliğine hiç kimseyi ve hiçbir şeyi eleştirme.
- Eşyalarının sana sahip olmalarına için verme
- Başarıyla övünme; ama onunla özür de dileme
- Başkalarının başarılarına sevin
- Bu günün işini yarına bırakma, gerekeni anında yap.

HER ZAMAN DERS ALINACAK GÜZEL SÖZLER

Ey Muhammed! Onlara de ki: Allah'dan bol nimet isteyin. Allah çalışanları sever. Allah çalışanlarla beraberdir. **Kur'an-ı Kerim'den**

Kuvvetli ve cesur, merhametli ve himayekâr olunuz. İşte tekemmül etmiş insanın seciyesi. **Hz. Muhammed**

Lüzumuna kani olduğunuz bir şeyi derhal yapınız. Başkaları ne derlerse desinler aldırış etmeyiniz. Kazanırsınız **Atatürk**

En büyük sermaye zamandır. Bu ise herkes için müsavidir. **Vehbi Koç**

İki türlü öğrenme vardır. Biri kendi tecrübelerimizden, diğeri başkalarının edindiği tecrübelerden. İkinci şık üstündür. Çünkü daha kolay ve daha ucuzdur. **H.N. Gasson**

Dünyayı kaldırmak isteyen, önce kendini kaldırsın. **Sokrat**

Hayatta muvaffak olan adamlar, kendilerine lazım olan ihtisaslaşmış bilgiyi öğrenmekten bir an geri kalmazlar ve hadiselerin daima nedenlerini araştırırlar. **Rudyard Kipling**

Gençliğe üç öğüdüm var : Oku, düşün, tatbik et. **Bismarck**

Nerede başarı varsa orada daima kuvvet vardır. Başarı daima azmin, iradenin ve sebatın eseridir. **Samuel Smiles**

Hz. Muhammed üç yılda ancak on üç taraftar kazanabilmişti. Bir on sene sonra ise, üç kıtaya hükmediyordu. İşte iradenin, azmin zaferi. **Carlyle**

İsteddiği her şeyi öğrenebilmesi için, insanın yalnız 29 harfi bilmesi kafidir. Çünkü, kitaplardan öğrenilmeyen bilgi yoktur. Okuma zevki, hayattaki muvaffakiyetlerin ve başarıların müjdecisidir. **Edmund Stone**

Tahsilli insan, diplomalı olan değil, arzu ettiği her şeyi başkalarının hakkına tecavüz etmeden elde edebilir. **Pascal**

Bir işi başarmadan başka işe el atmayınız. Ve bir işi yaparken sanki bütün hayatınız ona bağlıymış gibi hareket ediniz.

Bir işin peşini bırakmayan, onu bütün enerjisi ile takip eden bir kimse iseniz, şu gökkubbenin altında hiçbir şey sizi yenemez. **Rockefeller**

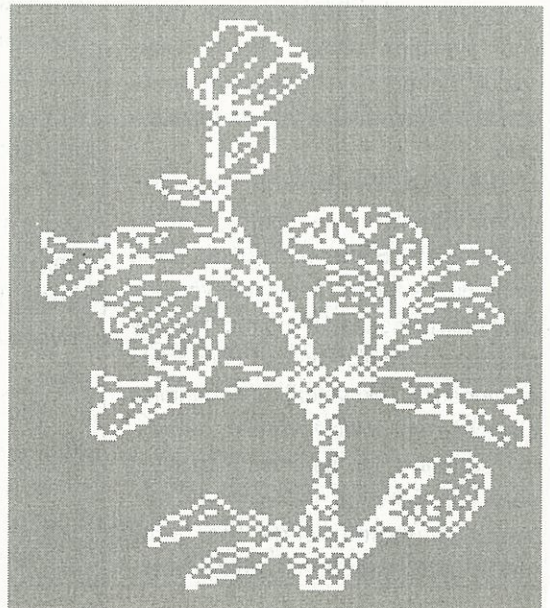
Muvaffak olan her adam cemiyet için bir kazançtır **Daniel Webster**

Hazırlayan:
Yunus Özmerdivenli
Nuh Mehmet Baldöktü
Anadolu Lisesi
3-C

SON UYKU

İnsan uyuyunca boşlar gece
Ama bu bilincin uyumalardan değildir.
Bir daha göremezsin sevdiklerini
Belki delice gönülden bağlandığın kişiyi
Bir daha kavga edemezsin düşmanlarınla
Belki düşmanın saydığın sevdiklerinle
Bir daha sevemezsin o minik kuşunu
Belki bir kere bile konuşturmaya çalışmadığın
Bir daha tartışmazsın annenle
Belki ne giyeceğin konusunda
Belki ne olursa
Bir daha zoraki güldüremezsin kimseyi
Belki o komik zannettiğin fıkralarınla
Bir daha bakamazsın dünyaya o geniş
Pencereden
Belki neşeyle belki umutsuzca belki tanım
koyamadığın bir duyguyla
Bir daha doyasıya yaşayamazsın
Belki her zaman korktuğun alemin davetiyle
Bir daha tadamazsın hayatın önemini
Belki her zaman anlamaya çalıştığını...

Yunus Özmerdivenli

Bir yazarımız : Sait Faik Abasıyanık

Cumhuriyet dönemi Türk Edebiyatının önde gelen öykücülerindendir. Varlıklı bir ailenin çocuğu olan Sait Faik 23 Kasım'da Adapazarı'nda doğdu. Babası Abasızoğullarından tomruk tüccarı Mehmet Faik, anneside kasabanın ileri gelenlerinden Hacı Rıza'nın kızı Makbule'dir. İlk öğrenimini Adapazarı'nda; orta öğrenimini İstanbul Erkek Lisesi'nde sonra Bursa Lisesi'nde tamamladı. İlk şiir ve öykülerini 1928'de, henüz lise öğrencisiyken yazdı ve çeşitli dergilerde yayımladı.

1928'de İstanbul üniversitesi'nde Türkoloji öğrenimine başladı; ama üç yıl sonra öğrenimini görmek için gittiği İsviçre ve Fransa'da yaşadı. "İhtiyar ve Zalebe", "Gouthier Cambazhanesi" gibi öyküleri orada geçen günlerini yansıtır. 1933 yılında yeniden yurda döndü. Halıcıoğlu Ermeni Yetim Mektebi'nde kısa bir süre Türkçe öğretmenliği yaptıktan sonra Haber gazetesinde adliye muhabiri olarak çalışmaya başladı. 1939 yılında babasının ölümü üzerine başıboş bir yaşama düzeni tutturdu. Bundan sonraki yaşantısı Burgaz Adasında ve Şişli'deki evlerinde geçti Amerika Birleşik Devleti'ndeki "Mark Twon Dergisi"nce modern edebiyata yaptığı hizmetlerinden ötürü onur üyeliğine seçildi. (1953) Uykusuzluk, bohem hayatı, fazla içki sonucunda 11 Mayıs 1954 yılında sirozdan öldü.

Sait Faik, öykülerinde insanların yaşam koşullarını ve insanlığın çelişkilerini işledi. Bunların ötesinde, daha sıcak bir insancılık anlayışına yöneldi. Sait Faik'in insana yaklaşımı, "her şey bir insanı sermekle başlar" cümlesiyle özetlenebilir. Hikayelerinde çoğunlukla balıkçılar, yoksullar, avâreler, serseriler; sohbet ettiği, selâlaştığı uzaktan yakından gördüğü insanlar yer alır. Yazar hayatına şiirle başlamış hikâyelerinin yanı sıra, oldukça başa-

rılı şiirlerde yazmıştır. Sait Faik'in kendine özgü bir anlatımı vardır. Herkesin anlayacağı biçimden on bir Türkçe kullanır. Hikâye yazmaktaki gayesini daha bir dünya hazırlamak olduğunu söyler, "İnsanoğlunun en büyük savaşı zalimliğe karşı; açılmalı... Edebi eserler, insanı yeni ve mesut, başka, iyi ve güzel bir dünyaya götürmeğe, kurtarmağa yardım etmiyorsa neye yarar?... Her edebiyatta insanın kendi kendisine soracağı ilk soru şu olmalıdır : İnsandan ne saklanıyor? İkincisi nisbeten daha ehemmiyetsiz olmakla beraber şudur : İnsandan ne gösteriliyordur?

Eserleri :

Hikayeleri.

Sonaver (hikaye, 1936)

Sernia (hikaye, 1939)

Şahmerdan (hikaye, 1940)

Lüzumsuz Adam (hikaye, 1952)

Kumpanya (hikaye, 1951)

Havuz Başı (hikaye, 1952)

Son Kuşlar (hikaye, 1952)

Alemdağında Var Bir Yılan (hikayeler, 1954)

Az Şekerli (hikayeler, 1954)

Tüneldeki Çocuk (hikayeler, 1955)

Mahkeme Kapısı (hikayeler, 1956)

Havada Bulut (hikayeler, 1951)

Romanları :

Medar-ı Maiset Motoru (roman, 1944)

Kayıp Aranıyor (roman, 1953)

Şiirleri :

Şimdi Sevişme Vakti (1953)'dir.

Venher Bozdağ (6 - A 6011)

SON GÜZELLİKLER

Son bahar ve akşam, her ikisi de belki çoğu insanı sevmediği zamanlardır. İkisi de güzel şeylerin, aydınlık ve parıltının sonu... Son bahar güneşin, civıltı ve parıltılı yazın; gece ise her güneş doğmasında yenibir umudun yeni güzelliklerin habercisi günlerin sonu...

Ölümü anlatan son bahar ve gece... Nasıl yeşil yapraklar son baharda engellenmeyecek sonlarını yaşıyor ve sararak yok oluyorsa, insan ömrü de hazan mevsimi geçmiş bir gül gibi hiç uyanmamak üzere gözlerini kapatıyor ve sessizce o yolculuğa o dönüşü olmayan yolculuğa çıkıyor. Ruhlar bedenden ayrılarak göç eden leylekler gibi uzaklara çok uzaklara doğru kanat açıyor. Artık yapılacak bir şey yoktur. Çünkü eninde sonunda gelmesi beklenen ölüm, gelmiş ve geride göz yaşları, sadece göz yaşları bırakarak o bedeni sevenlerden ayırmıştır. Nerde güneş, nedir bu kara örtü? Elbette akşam... zaten başka ne olabilirdi ki? Sabah binbir pırıltı ile doğan güneş takdiri ilahinin verdiği güçle geceye yenik düşmüş ve yerin ikaranlığa bırakmıştır. İki sevgili, toprak güneş ayrılmış; toprak ayrılığın acısıyla gecenin altında ağlıyor. Ve yarınki kavuşmayı hasretle bekliyordur artık.

Bekle nazlı toprak ana bekle! Unutma ki güneş, yine doğacak ve sana gülümseyecektir. Geceyi görüp de umutsuzluğa kapılma çünkü onun sonu da gelecek ve mavi gök yüzü karanlığı yırtıp gök kubbeyi saracaktır!

PINAR ÇİÇEK (YAB.D.2. NO:5)

Çocuk yaşadığını öğrenir

EĞER BİR ÇOCUK

SÜREKLİ ELEŞTİRİLMİŞSE,
KINAMA VE AYIPLAMAYI ÖĞRENİR.
KIN ORTAMINDA BÜYÜMÜŞSE,
KAVGA ETMEYİ ÖĞRENİR.
ALAY EDİLİP AŞAĞILANMIŞSA,
SİKİLİP, UTANMAYI ÖĞRENİR.
DEVAMLİ UTANDIRILARAK TERBİYE EDİLMİŞSE,
KENDİNİ SUÇLAMAYI ÖĞRENİR.

EĞER BİR ÇOCUK

HOŞGÖRÜ İLE YETİŞTİRİLMİŞSE,
SABIRLI OLMAYI ÖĞRENİR.
DESTEKLENİP YÜREKLENDİRİLMİŞSE,
KENDİNE GÜVEN DUYMAYI ÖĞRENİR.
ÖVÜLMÜŞ VE BEĞENİLMİŞSE,
TAKDİR ETMEYİ ÖĞRENİR.
HAKKINA SAYGI GÖSTERİLEREK BÜYÜTÜLMÜŞSE,
ADİL OLMAYI ÖĞRENİR.
GÜVEN ORTAMI İÇİNDE YETİŞMİŞSE,
İNANÇLI OLMAYI ÖĞRENİR.
KABUL VE ONAY GÖRMÜŞSE,
KENDİNİ SEVMEYİ ÖĞRENİR.
AİLE İÇİNDE DOSTLUK VE ARKADAŞLIK GÖRMÜŞSE,
BU DÜNYADA MUTLU OLMAYI ÖĞRENİR.

(Dorothy L. NOLTE, Çev. D.CÜCELOĞLU)

Elveda...

Elveda bu okul
Bu insanlar
Yıllarca oturduğum sıralar
Elveda
Ben gidiyorum
Size emanet bu okul
Üzmeyin öğretmenlerimi
Artık derslerde şamata yapıp
Öğretmenleri kızdırmak yok
Artık saçlarıma örmeyip
Müdür Bey'den kaçmak da yok.
Tuvalete gitmek bahanesiyle
Bahçede gezmek yok
Şehrin bilinmeyen yerlerini keşfetmek için
Okulu asmak da yok
Çünkü artık ben de yokum.
Elveda canım arkadaşlarım
Elveda anlayışlı öğretmenlerim
Elveda asırlık KAYSERİ LİSESİ

HANDAN YERLİ

Sevgi...

Hayatı yaşayarak öğren
Paylaşarak öğren sevgiyi
Sorma neden acı var
Acı yoksa sevgi de yok
Yalan yoksa doğru da yok
Ölüm yoksa hayat da yoktur
Benimle paylaş sevgiyi
Yüreğinden sevgi pırlıtlısını eksiltme
Sevdiğini sev seni sevmese de
Hayatı sev acı olsa da
Hayat bazan ayrılıktır
Küstürür insanı yaşama
Hayat bazan ağlamaktır
Bilirsek üzülmeyi, düşünmeyi
Kin, öfke, nefret değil yaşatan dünyayı
Sevgidir inan, umuttur yaşatan bizi
Gurur değil sevgiyi yaşatan
İnaçtır onu ayakta tutan
Bırak engel değil gururun sana
Koş söyle sevdiklerine onları sevdiğini
Kucakla onları hiç bırakmazcasına
Sevgiyle göğüs ger ayrılığa, zorluğa
İzin verme seni yenmesine karamsarlığın
Çünkü dünyayı güzellik kurtaracak
Ve bir insanı sevmekle başlayacak her şey...
SELVER TAŞGÜZEL (HZ. C 107)

CENGİZ EKE
BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ

Spor ve İnsan

Spor; barış ve kardeşliktir

İnsanı diğer canlılardan ayıran en önemli özelliklerden biri onun çok yönlü bir varlık olmasıdır. İnsan; bilen, inanan, güzellikler yaratan, uygarlıklar kuran, töreler kuran, devletler kuran, savaşlar yapan ve daha pek çok özelliği olan bir varlık. Yaşamı çok yanlı olan insanın, yapıcı-yaratıcı yanları ayrı ayrı değil, değişik bakımlardan birlikte çalışmakta ve yarattığını insanın yaşama bütünlüğü ile bağlantılı olarak ortaya koymaktadır. Bu çok yanlı etkinliklerin en çarpıcı örneklerinden biri SPOR'dur.

Adı spor olan etkinliğe insanın bulunduğu her zamanda ve her yerde rastlamaktayız. Tarihin çok eski çağlarından beri rastlayageldiğimiz spor nitelikli etkinlikler yanında, günümüzde ilkel düzeyde yaşayan topluluklarda da sportif uğraşlarla karşılaşırız. Spor, insana ait olduğu içindir ki, insanlar arasındaki

ulus, dil, din, renk ayrımı gözetmeden tüm insanları kuşatan, bütün insanlara daha dostça, daha mutlu, daha erdemli, daha dinamik ve atımlı bir yaşama biçimi öneren spora katkıda bulunmak, ulus, dil, din, renk ayrımı gözetmeden tüm insanların görevidir. Çağımız toplumları gelişmek, güçlenmek ve çağdaş uygarlık düzeyine erişebilmek için, yapıcı-yaratıcı ve sağlıklı insan unsuruna sahip olmak zorundadır. Bu özelliklere sahip nitelikli insan yetiştirmede, insan ve spor ilişkilerinin önemli payı bulunduğu gerçektir. Sportif etkinliklerin yoğun, yaygın

ve gelişmiş olduğu toplumlar, güçlü ve mutlu olmaya aday toplumlardır. Onun için diyorum ki:

HAYDİ ARKADAŞLAR SPOR'A.

Bunları Biliyor musunuz?

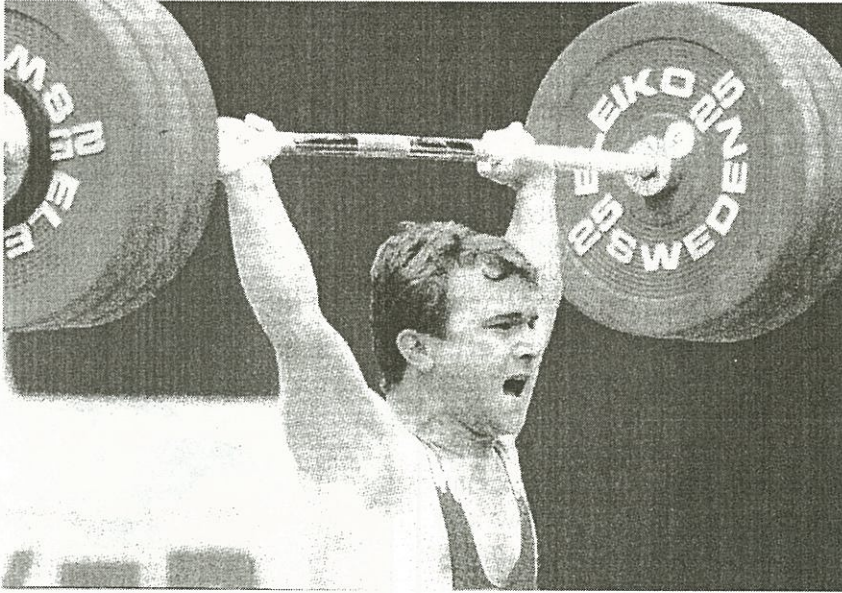
- * Olimpiyatların eski Yunanlılar tarafından Tanrıları için yapıldığını. (M.Ö. 776)
- * Spor savaşı durdurabilir mi? diye düşünmeyin. Yunan ve Site devletleri arasındaki savaşlar spor sayesinde son bulmuştur.
- * Ya Olimpiyatların Anadolu'da başladığını?!
- * İlk Olimpiyat Ateşi'nin Antalya Finike arasındaki eski adı Olimpos yeni adı Çıralı olan bir dağda yakıldığını ve hâlâ yanmakta olduğunu.
- * Orta Asya'da futbolun ilk doğuş yıllarında Türk kadınlarının futbol oynadığını!...
- * Futbolun eski isminin "TEPÜK" olduğunu...
- * İlk futbol topunun sığır kursağından yapıldığını...
- * Futbol oyununu Türklerin bulduğunu...

Birazda Kural Öğrenelim

- * Futbol sahasının eni en az 45, en çok 90 metre, boyu en az 90, en çok 120 metredir.
- * Kale uzunluğu 7.32 metre, yüksekliği 2.44 metredir.
- * Futbol topunun çevresi en az 68 cm, en çok 71 cm'dir.
- * Futbol bir kaleci on bir oyuncu ile oynanır. Beşer yedek oyuncudan en çok üç tanesi oyuna girebilir.
- * Ceza alanı bilinenin aksine 16.50 metredir.
- * Futbol oyununa başlarken oyuncu sayısı en az 9 olmalıdır.
- * Oyuncu sayısı yediden az olan bir takım oyuna devam edemez.

DÜNYAYI KALDIRAN TÜRK

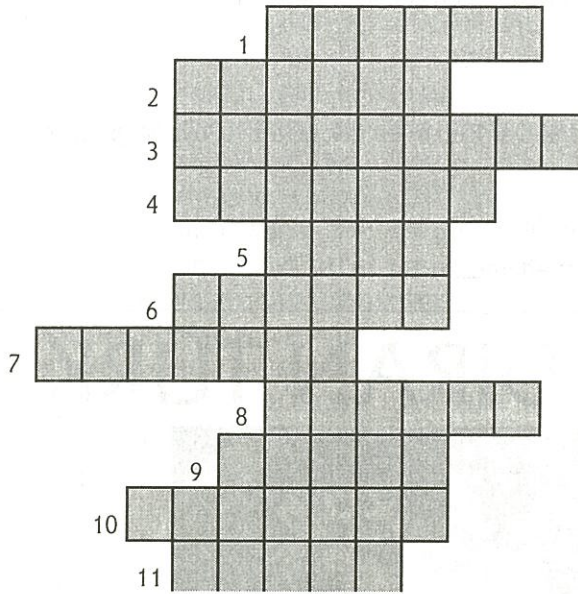

Biraz gülelim, biraz düşünelim

- * Sergen'e UEFA'dan üç maç ceza gelince "adam mı öldürdüm" demiş. Katiyetle o zaman adam öldürmedi, yalnız Belçika maçında herkes gördü ki hem Milli Takım'ı hem de altmış milyonu öldürdü.
- * Acımasız lig Kartal-Kanarya'yı, Aslan'da Martı'yı yuttu. Sizi gidi oburlar!!!
- * Güreşçiler yandı vallah!!!
Özdemir Akman şampiyon güreşçilerimiz Haza Yerlikaya ve Mahmut Demir'e birer at hediye etmiş. Şimdi garipçilerim kara kara düşünüyor! Kendimizi besleyemiyoruz, atları nasıl besleyelim?!...
- * Döviz açığı büyüyor, bu kadar yabancı sporcuya döviz mi dayanır?
- * İki Fatih.
Fatih Sultan Mehmet 1453'te İstanbul'u fethetti, Fatih Terim ise 1995'te İsveç'i fethederek dünyaya Türk ismini tekrar duyurdu.

YOU MUST PUT THE BELOW WORD IN CORRECT PLACE IN TEXT AND COMPLATE THE CROSSWORD

She left the house and walked quickly to the ..... (9) The morning air was cold. A bird sang a short, sad song in a .....(5) some where above her head. But no answers came. A little .....(6) danced at her feet. she tried to follow it with her eyes across the .....(10), but she lost it before it joined, the .....(11) in the .....(7) bellow. Slowly the grey .....(3) began to change .....(1). She had never seen such a beatiful .....(4). She picked up a broken yellow and watched the in the slience "will the .....(8) be like this?" She thought.

colour
flower
mountains
valley
hill
river
sunrise
tree
stream
sunset
fields
countryside

ÖZLEM ÖZSOY
YAB.D.2. NO.14

JEANS

Are like for coats. They say something about the wearer, like all fashions like all clothes perhaps. But jeans are a universal unisex fashion.

The fut jeans were made from cotton saces in the so uthem states of USA. The material was tought cheap twill inportet from Genova in Italy.

This cloth gradually changed it's name from "genca" to "gene" and spelling from "gen" to "jean". The tought workmen's trousers became know as "jean trousers" or "jean".

Students adophed them because they were cheap. Then fashion adophed them because, studenst were in fashion.

The Italions used to inport jeans from the USA. But they say that the most elegant jeans are made in Italy now.

ÖZLEM ÖZSOY
YAB.D.2. No: 14

Bunları Biliyor musunuz?

VÜCUDUMUZDA

Hücre adedi : 220 milyon
 Hücrenin ömrü : 5 gün
 Damar uzunluğu : 200.000 km
 Kan hızı : 2 km/saat
 Deri alanı : 1.5 m²
 Deri ağırlığı : 2 - 3 kg
 Ağrıyı duyma : 0.9 saniye
 Isıyı duyma : 0.16 saniye
 Dokunmayı duyma : 0.12 saniye
 Kalp atışı (dakikada) : 75
 Saçın ömrü : 4 yıl
 Saç adedi (ömür) : 3.000.000
 Saç uzama (günde) : 0.35 mm
 Tırnak uzama (günde) : 0.15 mm
 Tırnak uzama (ömür) : 58 m
 Tükürük (günde) : 1 litre

OLDUĞUNU BİLİYOR MUYDUNUZ?

Tuğla dünyada ilk defa Mısırdan bundan 7000 yıl önce kullanılmıştır.

Washington'daki Pentagon Savunma Bakanlığı binasında 70.000 mil uzunluğunda telefon kablosu kullanılmıştır.

Amerikadaki ilk paralı telefonlar para atınca otomatik olarak işlemezdi. Telefon etmek için telefon başındaki görevliye para vererek konuşulurdu. Otomatik telefon ilk 1899 kullanılmaya başlandı.

Telefon hizmeti olmayan tek ülke Asya'daki Butan Krallığıdır.

OSMANLILARDA DÖVİZ ve ALTIN

1843 : 10 para (0.2 gr altın) ile 3 öğün yemek yenebilirdi.

Birkaç altınla bir ev satın alınabilirdi. (1 altın 7.2 gr)

1908 : Albayın aylığı 25, yüzbaşının aylığı 12 altın idi.

1913 : Şekerin kilosu 20 para (0.4 gr altın) idi.

1914 : 1 dolar = 0.27 TL. 5 mark, 0,2 gr altın

İlk enflasyon 1. Gihon Harbinde oldu 4 ayda (Temmuz, Kasım arası) % 50

1915 : Nüfus 29 milyon idi. Kağıt para 1 lira 1 altın'a eşitti. Savaş harcamaları 83 milyon lira (550 kilo altın) oldu.

1916 : 1 sterlin 1.37 TL bir ekmek 10 kuruştur.

1917 : Kağıt para emisyonu 80 milyon lira (576 kilo altın)

1918 : Kağıt para altını geçti.

1940	1 dolar	1.25 TL
1948	1 dolar	2.80 TL
1959	1 dolar	2.80 TL
1970	1 dolar	14.00 TL
1975	1 dolar	15.00 TL
1980	1 dolar	80.00 TL
1985	1 dolar	530.00 TL
1990	1 dolar	2.670.00 TL
1995	1 dolar	4,5.000.00 TL

Mustafa Burak ÇOLAK

4/G 8411

TÜRKİYE'NİN NÜFUSU

Yıllar Nüfus

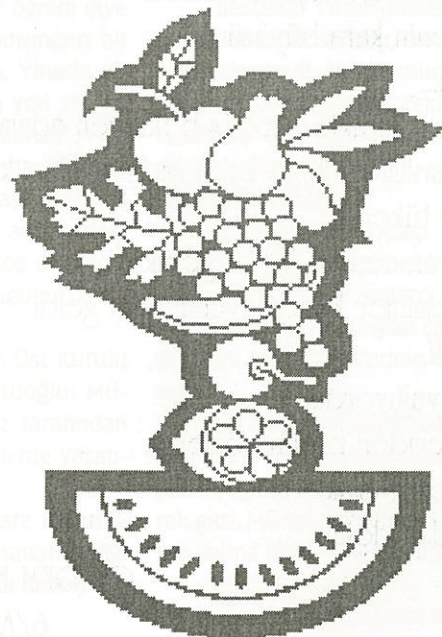
1927	13.648.000
1935	16.158.000
1940	17.821.000
1945	18.990.000
1950	20.947.000
1955	24.065.000
1960	27.755.000
1965	31.391.000
1970	35.605.000
1975	40.348.000
1980	44.737.000
1985	50.664.000
1990	56.473.000

YURDUMUZ

ŞEHİR NÜFUSU

Yıllar Şehir Nüfusu

1927	3.306.000
1935	3.803.000
1940	4.346.000
1945	4.687.000
1950	5.244.000
1955	6.927.000
1960	8.860.000
1965	10.806.000
1970	13.691.000
1975	16.869.000
1980	19.645.000
1985	26.865.000
1990	33.326.000

SÖZ OLA...

- * "Hiddet öyle bir silahtır ki, onu ancak kendimize karşı kullandığımızda bir faydasını görebiliriz." NADİR NADI
- * "Sözle iyilik güven yaratır, düşünceyle iyilik derinlik yaratır, vermekle iyilik sevgi yaratır." LAO TAV
- * "Kıyıyı gözden kaybetmeye cesaret edemedikçe, insan yeni okyanuslar keşfedemez." W. ANDRE GIDE
- * "Şöhret, sahtelerin yegane marifeti, marifet ise sahicilerin yegane şöhretidir." EMRE YILMAZ
- * "Tanrı bana değiştiremeyeceğim şeyleri kabul etme olgunluğu, değiştirebileceğim şeyleri, değiştirme gücü ve bu ikisinin arasındaki farkı anlayabilme aklını versin." LA ROCHEFOUCANLA
- * "Her zaman aklımızın izinden yürümeye gücümüz yetmez." Hz. SÜLEYMAN
- * "Kendi ruhuna sahip olabilen adam ülkelere egemen olan adamdan daha büyüktür."
- * "Ömrümüzün tüm geçmiş günleri, kaybolmuş güzelim fırsatlarla doludur." GOETHE
- * "Dökülen yaprakları yerine dikmekle baharı yaşayamazsın."
- * "Eğer insanları oldukları gibi kabul edersek onlara kötülük yaparız. Eğer insanları olmaları gerektiği gibi kabul eder, kendilerine öyle davranırsak; insanlara olabilmeleri mümkün olanı olmalarında yardım ederiz." Necip Fazıl KISAKÜREK
- * "Akıllı akıl olsaydı, ismi gönül olurdu, Gönül gönül bulsaydı bozkırlar gül olurdu."
- * "Her gerçek biraz düşün Her düşün biraz gerçek değil mi?" Venhar BOZDAĞ 6/A

6011/Hilal ÇALIŞKAN 8961

PERDELERİMİ ARALADIĞIMDA

Geceydi...
Yağmur yağıyordu,
Islak caddeler, kaçıran insanlar
Ve gecenin kara büyüü
Doğduktu...
İçti titredi durakta otobüs bekleyen adamın,
Sıkıca sarıldı kürküne kaldırımdaki yalnız kadın,
Hayaller tükendi
Asılı duran cesedi kimse görmedi
Yalan yeminler kendini vurdu gün geldi
Geceydi...
Yağmur yağıyordu...
Penceremden bakan gözlerim,
Şimdi nemli, ıslak
Yağmurdan değil...

ÇİĞDEM FIDAN
6/A

İSTEKLERİM

Kavgayı bir ağacın yaprağına yazmak isterdim,
Son bahar gelsin yaprak dökülsün diye...
Öfkeyi bir bulutun üzerine yazmak isterdim,
Yağmur yağsın bulut yok olsun diye...
Nefreti karların üzerine yazmak isterdim,
Güneş ağırsın karlar erisin diye...
Ve dostluğu ,
Ve sevgiyi,
Yeni doğmuş tüm bebeklerin,
Yüreğine yazmak isterdim,
Onlarla büyüsün dünyayı sarsın diye...

SİBEL USLU
8210

Sanat Güneşi:

Zeki Müren

Türk Sanat Müziği sanatçısı Zeki MÜREN TV çekimleri için geldiği İzmir'de 20.9.1996 günü vefat etti.

Türk halkı, gönlünün paşasını göz-yaşı seliyle sonsuzluğa uğurladı. Sanat güneşi Zeki MÜREN'in bayrağa sarılı na-aşı yurdun dört bir yerinden Bursa'ya akan yüzbinler taşıdı.

Sanat güneyi Zeki MÜREN'in adı Bursa'da doğduğu evin bulunduğu so-kağa verilerek anısı kuşaklar boyu ya-şatılmış olcak.

Sanat güneşi Zeki MÜREN'in ölü-mü yabancı basında da yer aldı.

Frans'ın uluslararası haber ajansı AFP, Zeki MÜREN'in ölümünü dünyadaki abonelerine, "Türkler, favorileri oan şar-kıcının ölümüyle altüst oldular. Türkiye büyük sanatçı için ağlıyor." yorumunda bulundular. Zeki MÜREN'in Mısırlı ünlü ses sanatçısı Ümmü Gülsüm ve Ameri-kalı liberace'la mukayese edildiğini be-lirten AFP, Zeki MÜREN ile liberace'ın "Las Vegas tarzı bir görünüme sahip ol-duklarını" kaydetti.

Sanat Güneşi Zeki MÜREN'in çoğu gayrimenkullerden oluşan mirasının maddi değerinin yaklaşık 250 milyar lira olduğu bildirildi. Sanatçı yıllar önce ser-vetinin tamamını Türk Eğitim Vakfına bağışladığı, ancak daha sonra bu vasi-yetini değiştirerek, bunun yarısını Meh-metçik vakfı'na vermeyi kararlaştırıldığı öğrenildi. Sanat Güneş'in bir miktar ba-ğışıda Türk Kalp Vakfına yapmak istedi-ği, hatta organlarını da bağışladığı bildi-rildi.

Sanat Güneşi Zeki MÜREN son re-fertivarı olan 7 şarkılık kasetini tamam-layamadan hayatını yitirdi. Sahneler-e verdiği 3 yıl aradan sonra Sanat güneş-i-nin çıkarmayı düşündüğü son kasetinde okumayı düşündüğü ilk şarkı, Ajda Pek-kan ve Muazzez Abacı ile birlikte, "Kim-

seye etmem şikayet", ikinci şarkı Ajda Pekkan, ve Muazzez Ersoy ile birlikte sesledireceği "Bir ihtimal daha var" ola-caktı. Zeki MÜREN listenin 3 sırasına koyduğu "Gündüzüm seninle gecem seninle" şarkısını solo söyleyecekti. MÜ-REN daha sonra sırasıyla "Doymadım sana", "Dediler zamanla hep", ve "Bek-lenen şarkı" parçalarını okumayı planlı-yordu.

Zeki MÜREN için "Türk musikisini düştüğü yerden kaldıran adamdı" Dedi-ler. Birçok sanatçı ve siyasetin ünlü isimleri Zeki MÜREN için söyle konuştul-ar.

Bülen ERSOY: "Üzüntümüz büyük. Türk sanat musikisi çok büyük bir de-ğerini yitirdi. O'nun gibi bir sanatçı bir daha gelmez. İzmir'e geldikten sonra morga gittim. Yüzünü öpüp helallik al-dım. Herhalde bir tek ben gördüm. Mor-luklar vardı. Cenabı hakedebi istirahat-hında huzur nasip etsin".

Adnan ŞENSES: "İlk karşılaştığımız-da bana (Benden bir şeyler öğren) diye tavsiyelerde bulundu. Kendisinden bir şeyler öğrenmeye çalıştım. Yinede bir şey öğrenmemiştim. O'nun yeri 100 yıl da 500 yıl da geçse doldurulamaz".

Ajda PEKKAN: "İlk Ajda Pekkan, Zeki MÜREN ile sanata başladı.Sahne terbiyemi, Türçemi sahne arkasındaki çalışanlarla dost ve kardeşçe diyalogu, sanatçının ne demek olduğunu O'nda gördüm".

Radio ve Televizyon Üst Kurulu (RTÜK) Başkanı Güneş Müftüoğlu: Mü-ren'in, değerbilir milletimiz tarafından daima anılacağına ve gönüllerde yaşatı-lacağına inanıyorum."

TBMM Başkanı Mustafa Kalemli: "Zeki Müren'in, çok yönlü sanat kişiliği ile halkımızın gönlünde daha uzun yıllar yaşayacağına inanıyorum."

DSP Genel Başkanı Bülent Ecevit: "O dillerde, gönüllerde bir şarkı gibi ya-şayacak. Hem şarkılarında, hem söyleşi-lerinde, Türkçeyi olağanüstü bir zera-fetle kullanırdı"

Kültür Başkanı İsmail Kahraman: "Ömrünü sanata adayan, eşsiz sesi, güçlü yorumu ve kişiliği ile Türk halkı-nın sönmeyen Sanat Güneşi, yeri doldu-rulamayacak büyük bir boşluk bırak-mıştır. Bundan sonra da geride bıraktık-ları ile gönlümüzde yaşayacaktır"

MHP Genel Başkanı Alparslan Tür-keş: "Sanat icrası ve güzel Türkçesi ile gönüllerde taht kuran, unutulmaz, bü-yük ve değerli sanatçımız Zeki Müren'e Cenab-ı Allah'tan rahmet, tüm sevenle-rine, sanat camiasına ve yakınlarına en içten taziyelerimi iletirim"

Yapımcı Sezen Cumhuri Önal: "Eğer O, şarkılarını İngilizce, Fransızca veya Almanca söylemiş olsaydı, şimdi dünya insanının yasını tuttuğu bir insan olacaktı"

Bestekar Yusuf Nalkesen: "Bugü-ne kadar hiçbir sanatçı, O'nun mertebe-sine erişemedi. Müzik dünyasına ürün verenler, (Keşke bunu Zeki Müren yo-rumlasa) diye çırpınmışlardır. Müzik dünyası, O'nun yokluğunu şimdiden his-setmeye başladı bile"

Bestekar Refik Ataç: "Hayatımda tanıdığım en mükemmel insandı. Hem insan olarak, hem sanatçı olarak mü-kemmeldi. Müzik dünyası çok büyük bir değerini kaybetti. Yerinin dolması çok zor"

Çankaya Belediye Başkanı Doğan Taşdelen: "Batmayan Sanat Güneşimiz, gözü yaşlı milyonları arkasında bırakarak gitti, Müren (Beklenen Şarkı)mız ola-rak daima bizimle beraber yaşayacak.

OLGA AKKILIÇ

AYKUT PARLAR (1995-1996 MEZUNLARI)

Duvar Yazıları

- * Allah insana niçin iki kulak vermiştir?
- * Dinledikleri birisinden girsin, diğerinden çıksın diye...
- * Buğday tarlasına korkuluk dikmiştim. Harçgöçerler öyle korktular ki, götürdükleri buğdayları dahi geri getirdiler.
- * İsteyenin bir yüzü vermeyen A.G.B...
- * Danışan dağı aşmış, danışmayan Danışma'ya uğramış.
- * Dayak cennetten çıkmışsa, niye annem babama "Zebani" diyor.
- * İçinde çalışma hırısı varsa, otur ve geçmesini bekle.
- * Beddua etme "good dua" et!
- * Büyük jetona para vermeyin, küçüğünü alıp büyütün.
- * Üzümlünü ge, sahibi gelirse kaçarsın.
- * Coraplarınız için suya sabuna dokununuz.
- * Cesaretin ölçüsü ölmek değil, yaşamaktır.
- * Boş kazan dolu kazandan daha çok ses çıkarır.
- * Henüz doğru söyleyen gelmedi. -Enuncu Höyün Muhtarı-
- * Ağlarsa anam ağlar, gerisi vokal yapar.
- * Bülbülü altın kafese koymuşlar "cık" demiş.
- * At ölür meydan kalır, yigit ölür ölür karısı dul kalır.
- * Acı tavuk rüyasında un fabrikasında çalışır.
- * Bakmakla usta olursa, öküzler makinist olur.
- * Acı ayı oynamaz, yedek kulübesinde oturur.
- * Gerçek acıdır, öyleyse baklava gerçek değildir.
- * Ayagını yorganına, çalışmanı hocasına göre uzat.
- * Adamın iyisi lafın üstüne, hocaların kötüsü kopye üstüne gelir.
- * Çürük ipe kuyuya, kopyasız yazılıya girilmez.
- * Acele imtihana kopya karıştır.
- * Arkadaşın iyisi yazılı günü belli olur.
- * Sevilmeyen ders ya karın ağrıtır ya baş.
- * Akılsız öğrenciyi okul kocatır.
- * Öğrenci öğrenciye baka baka çakar.
- * Öğrencinin boya kara tahtada belirir.
- * Okulun sesi dışardan hoş gelir.
- * Can nattan gelir.
- * Civi civiyi not öğrenciyi söker.
- * İki kopye bir sraya sığmaz.

AYSUN KOCAOĞLU YAB.D.2B.NO: 21/AYŞE İÇİNGİR 6. NO. 8275

YAZILARIN DİLİ

İş ve İşçi Bulma Kurumu'nun kapısındaki yazı:

**İŞİ OLMAYAN
GİREMEZ**

*

Bir apartmanın 14. katındaki pencerenin üzerindeki yazı:

SATILIK PİYANO

*

Aynı apartmanın 13. katının penceresindeki yazı:

HELE ŞÜKÜR

*

MEZAR TAŞLARININ DİLİ

Bir cimrinin mezar taşı:

**TOPLAMA VE ÇARPMAYI
ÇOK İYİ BİLİRDİ,
ÇIKARMAYI HIÇ
KULLANMAZDI. BÖLMİYİ
YAPAN VARİSLERİ**

*

Bir kadının mezar taşı:

**GÖZ YAŞLARIM SENİ
BANA VERMEZ, İŞTE
ONUN İÇİN AĞLIYORUM.
KOCASI**

ÖĞRENCİ SÖZLÜĞÜ

KALEM	: Yazılıda kemirmeye, sözlüde kırmaya yarayan araç.
ZİL	: Kurtarıcımız.
MASAL	: Derse geç kalanların anlattığı hayal unsuru şeyler.
PANİK:	Yazılı öncesi duyulan toplumsal his.
KARNE	: Ölüm fermanı.
ANLAMAK	: "Anladınız mı?" deyince, başı emme basma tulumba gibi sallamak.
ESNEMEK	: Bazı derslerde ortaya çıkan bulaşıcı bir hastalık.
KOPYA	: Öğrencinin zor gün dostu.
TENEFFÜS	: Ders arası yapılan karnavallar.
SINAV	: Sanık sandalyesi.
İYİ	: Ben aldım.
KÖTÜ	: Hoca verdi.

MAHARET	: Kopya çekme sanatı.
ATICILIK	: Testlerde oynanan zevkli bir kumar oyunu.
AYVA	: Öğrencinin sınavlarda (en büyüğü nü ÖYS'de) yediği meyve.
GÖZ KAYMASI	: Öğrencilerde genellikle yazılılarda görülen bir tür göz hastalığı.
SUSMAK	: Bu sözcüğün anlamı keşfedilemedi.
İMTİHAN'ÜL-DEVA	: Kurtarma yazılsı.
FIRAR-I MEDRESE	: (Mekteb-i Çatırt) Okulu kırmak.
HAREKET'ÜL-HARA	: Kopye çekmek.
DERS'ÜL-HORLA VÜ ZİPLA VÜ ATLA	: Beden eğitimi Dersi.
BEŞ ALMAYA VASLI DÜŞLER:	Beş almaya kavuşma hayalleri.
SAAT'ÜL-REHAVET:	Teneffüs.

BİLMECELER

* Balığın taze olduğu nasıl anlaşılır?

Nüfus cüzdanından!!!

* Bir fil ağaca çıkınca nasıl iner?

Bir yaprağın üzerine oturup son baharı bekler.

* Bir deve üniversite giriş sınavlarında kazanmış ama kayıt yaptıramamış, neden?

Devenin lise diploması yokmuş da ondan!!

* Bir adam altı gün boyunca, patates yemiş, altıncı gün kapı çalınmış kim gelmiş?

Gınaa gelmiş...

* Medyum Memiş'in kardeşleri kimlerdir?

Small ve Large Memiş!!!?

* Yüz tane "O"dan ne olur?

Elli tane WC

* - Bir aptalı bir hafta nasıl belketirsin?

- Nasıl

- Haftaya söylerim!!!

AYSUN KOCAOĞLU YAB.D.2B. NO:21

AYŞE İÇİNGİR 6. NO:8275

ESRA KATIRCILAR Y.D.2.A. NO:12

DEVAMLI TAKVİM		YILLAR											
YÜZYILLAR	A	B											
		00	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11
17.21.	6	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
18.22.	4	5	6	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
19.23.	2	3	4	5	6	0	1	2	3	4	5	6	7
16.20.24.	1	2	3	4	5	6	0	1	2	3	4	5	6

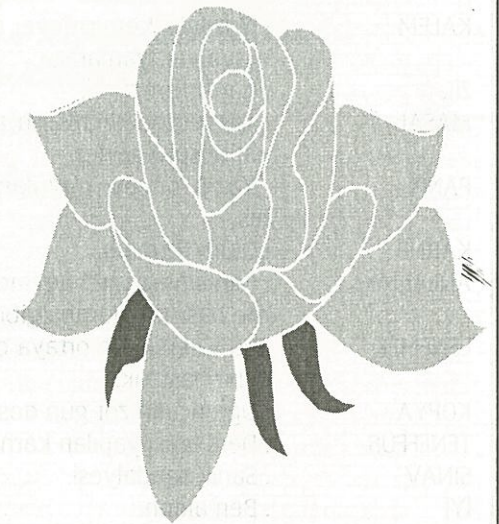
1600 Yılından, 2500 yılına kadar herhangi bir tarihin, hangi güne tasâdüf ettiği, bu cetvellerle kolayca bulunabilir. **Not:** Artık yıllarda parantezli (Ocak) ve (Şubat) olacak.

Meselâ: 20 Aralık 1996 tarihinin hangi güne denk geldiğini bulalım.

YÜZYILLAR kısmında 19 ile **YILLAR** kısmında 96'nın kesiştiği 3 rakamı bulunur.

AYLAR kısmında, 1. sütundaki, elimizdeki 3'ün sırası ile Aralık ayının kesiştiği 1 bulunur.

GÜNLER kısmında, 1. sütundaki, 1 rakamı ile ayın 20'sinin kesiştiği yerde Cuma bulunur. Demek ki, 1996 yılı 20 Aralık, Cuma gününe rastlayacaktır.

FIKRALAR ... FIKRALAR ... FIKRALAR ... FIKRALAR ...

KOLAY LOKMA

Gözlükle yazıların iyi okunduğunu duyan bir adam, gözlükçüde denediği her gözlüğün sonunda:

- Nafile, diyordu. Bununla da okuyamadım.
- Yorulan ve sabrı tükenen gözlükçü sordu:
- Okuma biliyor musun?
- Adam ona hayretle bakarak cevap verdi:
- Okumayı bilsem gözlüğü ne yapacağım?

NE BILSINLER

Adamın birinin çokhuysuz bir karısı varmış. Kadının ölür. Cenazesini kaldıracakları vakit, imam adet olduğu üzere:

- Ey cemaat, bu hatunu nasıl bilirdiniz? diye sorunca, adam imama dönüp:
- Be hoca onu cemaat ne bilsin, bana sor!

İÇMEK

Bektaşî fıkarcasından biri bir gün fazlaca içtiğinden, yürümekte güçlük çekiyor, iki tarafa yalpalıyormuş. Adamın biri kendisine:

- Görüyor musun baba erenler içmek fena şey, demiş. Derviş durup adamın yüzüne bakarak:
- Azizim, içmek değil yürümek fena, demiş.

BILMIYOR

Bir çocuk koşarak komiserliğe gider:

- Çabuk memur bey, çabuk gelin. Namussuzun biri babamın suratını dağıtıyor. Polismemuru sokağa çıkar ve iki adamın birbirlerine dayak atmakta olduklarını görür. Çocuğa:

- Biraz bekle, gidip onları hemen ayırayım. Hangisiydi senin baban?
- Şey, yani tam olarak bilmiyorum, aslında bu yüzden dönüşüyorlar.

AZICIK

- Azizim ben içki içmem. Sigara kullanmam, kumar oynamam, karımı da hiç dövmem ve aldatmam.
- Peki yahu senin hiç kusurun yok mu?
- Var tabii... Bir parça yalancıyım.

ÇOK BASIT

Bir Rus diplomatı Amerika'da hayvanat bahçesi ni gezmeye gider. Bir demir kafesin önünde durur. İçinde bir kaplanla bir koyun vardır. Diplomat:

- İşte öyle bir tablo ki, dünyanın bütün devletleri bunu örnek almalıdır, der. Sonra bekçiye sorar:
- Hayret doğrusu! Bu işi nasıl başardınız?
- Çok basit efendim, her sabah bir koyun koyuyoruz.

SAHİ Mİ?

Katil suçunu itiraf etti. Yargıç da durumu on iki kişilik jüri heyetine havale etti. Biraz sonra jüri başkanını kararı açıkladı.

- Bu sanık suçsuzdur.
- Yargıç adamakıllı kızdı:
- Canım be ne biçim iş bu? Adam ben katilim diyor siz de suçsuzdur hükmüne varıyorsunuz. Acaba suçsuz hükmüne neye dayanarak vardınız?
- Delilik efendim delilik.
- Sahi mi? On ikiniz de mi?

BÖYLE SÖZE BÖYLE CEVAP

- Kuyağıma bir şey çalınmıştı. Ya sizi ya da kardeşinizi ölü diye işitmiştim.
- Birader Ankara'da, dün mektup aldım. Her halde bendeniz ölmüş olmalıyım.

NAZİK BİR İNSAN

Lokantada yemek yiyordu. Bir ara yanbaşındaki masada oturan müşteriye:

- Lütfen şu hardal şişesini verir misiniz? dedi.
- Müşteri:
- Hayır, veremem. Siz beni garson zannettiniz galiba, deyince beriki başını salladı:
- Hayır, garson zannetmedim, nazik bir insan zannettim...

FIKRALAR ... FIKRALAR ... FIKRALAR ... FIKRALAR ...

ZİYANİ YOKMUŞ...

Tren hareket ettikten yarım saat kadar sonra hanımefendi acı bir feryat atıp, birden bire yerinden sıçradı.

- Aman Allahım! diye bağırmaya başladı. Evde ütüyü prize takılı unuttum.

Kocası son derece sakin bir sesle:

- Hiç ziyani yok, dedi. Baksana ben ne kadar sakinim.

-Ziyani yok olur mu? Yangın çıkar ayol...

- İmkani yok, çünkü ben de banyonun iki musluğunu birden açık unuttum.

BEŞ PARA

Gazinodan çıkarken iki arkadaş kavgaya başlamışlardı. Birisi bağırdı:

- Sen beş para etmeyen bir insansın.

- İspat etsene.

- Peki, diyen adam bir taksi çağırdı.

- Aksaray'a kaç götüörüyorsun?

- Seksen bin liraya efendim.

- Ya arkadaşım da beraber olursa?

- Farketmez aynı fiyat.

İddiacı arkadaşına döndü:

- Gördün mü? Seni hesaba bile katmıyor...

AKIL

- Hem üşüyorum diyorsun, hem de pencereden dışarıya bakıyorsun. Dışarı sekiz derece.

- İyi ya içirisi de onbeş derece. İkisi birleşince yirmiüç derece yapar.

IKRAM

Evin beyi aşçıyı karşına alıp başladı söze:

- Bak oğlum, kayıvalidem yarın iki hafta kalmak üzere bize geliyor. Al şu kağıdı, bak burada bütün sevdiği yemekler yazılı.

- Evet efendim anladım.

- Ve dikkat et. Bu yemeklerden birini pişirmeye kalkacak olursan hiç gözünün yaşına bakmam kovarım seni.

ONLAR DA ANLAMAMIŞ

Oyun başladıktan sonra salona girmişti.

- Yazık, birinci perdeyi görüp anlayamadım, diye yanındakine fısıldadı.

- Ziyani yok, dedi öteki, zaten biz de anlamadık.

O, VAZ GEÇERMIŞ!

Karı kocanın kavgaları iyice kızışmıştı. Kadın öfkeyle:

- Ölse daha iyi, dedi.

- Keşke ben de ölse, diye kocası hiddetlendi.

- O zaman ben ölmekten vaz geçirim.

HABERİ YOKMUŞ

Yine bir yalan uydurmuştu:

- Haberiniz var mı? Bizim Cemal dün gece birden bire ölmüş.

Herkes müteessir olmuş, ne diyeceğini şaşırılmıştı. Bu sırada kapı çalar, içeri Cemal girer. Palavracı hemen;

- Susun, dedi. Sakın kendisine söylemeyin, daha haberi yok.

BİLGİLİ OLMAK

- Cemile, kızım, görüyor musun, bu masanın üstündeki toza ismimi yazabiliyorum.

- Ah hanımcığım, bilgili olmak ne iyi bir şey.

BİR ŞEY BIRAKMADIN

Temel ile Cemal bir gün oturmuş, hâyal kurmak-tadırlar:

- Temel farzet ki, çok zengin oldun... Ne yerdin acaba?

- Hamsi tavası ile kara lahana çorbası. Ya sen ne yerdin?

- Ha uşağım, bana bir şey bırakmadın ki...

SONRA OLACAK

-Aslında evlilik güzel şey, insanın dertlerini anlatacağı devamlı birisine öylesine ihtiyacı var ki...

- Belki haklısınız ama, benim derdim yok.

- Evlendikten sonra olur, meraklanmayın...

Sayın anne ve babaların dikkatine!

Sıcaklığımızla onlara güven verelim

İpek Ongun

• Baştarafı 12. sayfada

Bütün bunlar iyidir, hoştur da, hiç beklemediğimiz bir sorun çıkmıştır ortaya. O iyi huylu bebeğimizin tüm düzeni altüst olmuştur. Doğru dürüst uyumaz, hırçınlık eder, ağlar ya da mızızlanır durur. Biz de hemen teşhisi koyarız, "çocuğun huyu değişti".

Oysa bebeğimizin zihninde, yaşanan bu değişiklik sonucu soru işaretleri belirmiştir. Bizim ona her zamanki kadar vakit ayıramamamız, pürtelaş gitmelerimiz gelmelerimiz, sonra da evin işlerine dalmamız, kısaca alışılmış dışındaki bu hareketlilik yine o bildik soruyu gündeme getirir.

"Beni seviyor musun?" Bunun farkına vardığımızda yapmamız gereken, işleri bir süre için bir kenara bırakarak bebeğimizi kucağımıza alıp, onunla göz göze iletişim kurmak, onu öpüp okşayarak bedensel teması gerçekleştirmek; sakın ve tatlı bir sesle onun kuşkularını yatıştırmak, onu rahatlatmak ve hâlâ çok sevildiğini ona bildirmektir. Eğer bu huysuzluklar ilk çocukluk yıllarında yaşıyorsa, çocuğumuza zaman ayırarak onunla baş başa bir köşeye çekilip, kucağımıza oturtup, "Haydi seninle azıcık konuşalım," demek ve onu rahatlatacak, kuşkularını dağıtacak bir sohbete girmek olmalıdır. Zaten kucağımızın sıcaklığında sevgimiz ve ilğimizle, boşalmış olan o sevgi dağırcığı yeniden dolunca, çocuğu bağlasanız durmayacak, neşeyle yere atlayıp, oynamaya başlayacaktır.

Doğduğu andan başlayarak özellikle de yedi sekiz yaşlarına kadar çocuğun bol bol öpülmeye, kucaklanmaya, okşanmaya gereksinimi var. Daha sonraki evrelerde de, ilk yıllardaki kadar olmasa da, bu ihtiyaç sürer gider. Bedensel iletişim konusunda bizlerin bir hatası, çocuğumuz büyüdükçe, artık erkek oldu ya da koca kız oldu, diyerek bedensel iletişimi kesmemiz.

Altı, yedi yaşından gençlik dönemine ulaşana

dek bedensel iletişimi tıpkı gözle iletişimde olması gerektiği gibi asla kesmemeliyiz. Ama duyarlı davranıp şeklini değiştirmeliyiz. Yaşına durumuna, duygusal ihtiyacına göre gerçekleştirmeliyiz bunu. Onun artık "bebeğimiz" olmadığının farkına varmalıyız. Arkadaşlarının yanında "Aman da aman..." gibi sözcüklerle onu utan-dırmamalı, sevgi gösterileriyle bunaltmamalı ama antenlerimizi hep açık tutarak, sevgimize ihtiyacını hissettirdiğimizde hemen sözlerimiz ve davranışlarımızla bu ihtiyacı karşılamalıyız.

Bakin bir genç kızımız ne diyor.

Anne ve babamın yapmalarını istediğim tek şey (kitabınızda da belirtmişsiniz) sevgilerini göstermeleri. Bizleri sevdiklerini biliyoruz ama şu ana kadar bana bir kez olsun, 'Seni seviyorum', demediler."

Oğlumuz kucağa alınacak dönemi geçtiyse, bu kez bedensel iletişimi iyi bir şey yaptığında sırtını hafifçe sıvazlayarak, şakalaşırken saçlarını karıştırarak ya da omzuna kolumuzu atarak kurabiliriz. Bunlar bedensel iletişimi sürdüren davranışlar. Oğluyla top oynayan, boğuşan, şakalaşan bir baba bu ihtiyacı oyun ya da sporla bütünleştirerek verebilir ki, özellikle de bu yaşlarda en doyurucu yöntem olarak kabul ediliyor.

Bu yaşlarda babanın önemi hızla yükseliyor, hem erkek, hem de kız çocuk için. Oysa baba, özellikle de kızı büyüdükçe bir çekingenlik içine girerek, bedensel iletişimi kesiyor. Küçük kızların, hele de on bir yaşına kadar, o çok kritik on bir yaş da dahil olmak üzere, babalarının ilgi ve bedensel iletişimine öyle büyük ihtiyaçları varmış ki...

Yine bir genç kız sesleniyor.

"Keşke babam bana daha sık 'kızım' dese..."

Bir genç kızın ve kadının kendi cinsel kimliğini onaylayabilmesi için babasının onu onayladığını hissetmesi gerekmiş. Babası tarafından sevildiğini, beğenildiğini, onaylandığını bilen bir kız çocuğu, hayata kendine güvenen bir kadın olarak atılabiliyor. Buna çok klasik

bir örnek, Fransız kadınları. Kendilerine, çekiciliklerine güvenen Fransız kadınlarının bu duyguyu küçük yaştan başlayarak babalarından beğeni grmelerine; çok özel, çok güzel, çok şık bir küçük hanım olduklarının onlara söylenmesi ve hissettirilmesine bağlanıyor.

Bir baba, kızı genzlik dönemine girmeden onunla sağlıklı bir sevgi alışverişi, gözle ve bedensel ilişki kurabilmişse, onu sevdiğini ve beğendiğini hissettirebilmişse, o küçük kız gençlik dönemine girdiğinde, bir genç kız olarak kendinden ve cinsel kimliğinden emin olacak, sorunlarla başedebilecektir. Örneğin, bir yudumcuk sevgi için her türlü özveriye katlanma gereğini duymayacak, değerli bir varlık olduğuna inanacaktır. Ve bu inanç onun gereksiz ilişkiler kurarak kendini kırılamaya kalkışmasını önleyecektir.

Baba kız ilişkisi ve özelemler konusunda yazılmış şu satırları hep birlikte okuyalım ve kendimize soralım. Acaba bizim kızımız da böyle mi hissediyor?

Herkes kendince düşünceli ve duyarlıdır. Ancak kimse birbiriyle - yüzeysel konular dışında - konuşmadığından kalpler kırılır, fırsatlar kaçırlır, bağlar zayıflar, zayıflar...

Baba kız arasında hep bir mesafe vardır...

Saygımız sonsuz. Saygı ile de 'siz' ile başlayıp biten cümlelerle mi belirtilir? Onun ailesinde de hep o soğuk, o yüce 'siz' sözcüğü kullanılmış. Bir yeni yıl kutlamasıydı. İçimden yetti be, deyip kocaman sarıldım babama. (Bizde pek öyle dokunma, öpme yoktur.)

'BABA SENİ ÇOK SEVİYORUM,' dedim.

Ne yapacak adam, şaşırdı tabii. İlk ve son çılgınlığımdı bu...

Baba kız sevgisinin yanısıra, "...kimse birbiriyle - yüzeysel konular dışında - konuşmadığından, kalpler kırılır, fırsatlar kaçırlır, bağlar zayıflar, zayıflar..." diyerek bir diğer önemli konuya daha değinmiş bu duyarlı ve düşünen genç. Beraberliğin niteliğine ... Beraberliklerin niteliğinin farkında olmamak pek çoğumuzun içine düştüğü bir hata. Beraber olmak yan yana oturmak değil, Bu, derinliği olmayan birliktelik oluyor. Oysa gençlerimiz çok daha anlamlı bir beraberlik beklentisi içindeler. Sadece onlara ayrılmış bir zaman diliminde, kafalardaki soruların dile getirildiği, yüreklerdeki duyguların tüm coşku ve kuşkusuyla paylaşıldığı gerçek bir birliktelik özlemi içindeler. Sıradan değil, anlamlı ve doyurucu beraberlikler istiyorlar.

Peki bir baba büyümekte olan kızına sevgisini nasıl göstermeli? Aynı erkek çocukta olduğu gibi kucağına alıp öpmek bazı durumlarda istenmiyor olabilir. O zaman sıkıntılı görüldüğünde çenesinden hafifçe tutup

gözlerinin içine bakarak derdini sormak, üzülüyorsa kolunu koruyucu biçimde omzuna atmak; başarılı ve sevinçli olduğunda sımsıkı sarılmak şeklinde bedensel iletişimi kurabilir.

İlk kez süslenildiğinde, yeni bir saç şekli denediğinde, değişik bir giysiyle babasının karşısına çıktığında, o küçük kızın egosu nasıl titremektedir bir bilseniz...

Ve babanın yüzünü ekşiterek, "Ne bu saçının halli?" demesi o küçük kızın ömür boyu kendini, saçını, giyimini bir türlü beğenmemesine yol açacaktır.

Bir de aksini düşünelim.

"Ooo, bu ne güzellik. Zaten güzele ne yakışmaz. Şöyle bir dön de, seni iyice göreyim," diyerek gösterilen ilgi, o tir tir titreyen egoya güçlü bir payanda olacak ve bu tür yüreklendirmeler yenilindikçe, cinsel kimliği babası tarafından onaylandığı için yıllar sonra kendini onaylayan, sağlam ve güvenli bir genç kız, bir genç kadın çıkacaktır ortaya.

Bedensel iletişimle ilgili son bir nokta. Bir araştırma sonucu insan yavrusunun duyarlılığının doğumdan önce, anne karnındayken gelişmeye başladığı saptanmış. Anne adaylarının hamilelik sırasındaki iyi duygular içinde, huzurlu ve neşeli olmaları bebeği olumlu etkiliyormuş. Nitekim, bu inanç bizde de vardır. Hamile kadınlara, "Güzele bak ki, çocuğun güzel olsun," denir. Anlatılmak istenen, iyi duygular, güzel nesnelerden alınan olumlu yönde etkilemesi olsa gerek. Annenin sinirli, gergin ya da üzüntülü olmasıyla bebeği olumsuz etkiliyormuş.

Ve ilginç bir bulgu; anne adaylarının karınlarını okşamaları öneriliyormuş. Hatta hatta bebekle konuşmaları, ona sakinleştirici müzik dinletmeleri öğütleniyormuş. Hayvanlara ve bitkilere bile müzik dinletmenin olumlu etkisi düşünülürse, bu sav akla yakın geliyor. Örneğin, bitkilerle yapılan bir deney sonucunda, bitkilerin en çok klasik müziği, özellikle de Mozart'ın eserlerini sevdikleri; bu müzikle daha bir serpilip, gelişmelerine karşın, rock müziğini hiç sevmedikleri ve olumsuz tepki verdikleri saptanmış.

Bu tür bir ilgi gören bebek güzel sanatlara, müziğe daha yatkın, zekâ düzeyi daha yüksek ve kişiliği olumlu oluyormuş. İşte tüm bu nedenlerle anne adaylarının karınlarını okşayıp, bebekleriyle konuşmaları salık veriliyormuş.

Anne Babama Sevgilerimle
LÜTFEN BENİ ANLA'dan

100. Yıl Şeref Belgeseli Çıkıyor

Kayseri Lisesi'nin 1993 yılında kutlanılan 100. Yılı onuruna hazırlanmakta olan ve üç yılı aşkın bir süredir çalışmaları devam eden 100. Yıl Şeref Belgeseli, yapılan ihale neticesinde yapımı Medya Merkez Ajans Ltd. Şti. tarafından üstlenildi.

Şimdiye kadar benzeri yapılmamış olan 100. Yıl Şeref Belgeseli'nin ihale sonucunun açıklanması ve belgeselin tanıtımı amacıyla Kayseri Lisesinde bir basın toplantısı düzenlendi. Toplantıya Okul Müdürü G. Mart Kayseri Lisesi 100. Yıl Şeref Belgeseli Tertip Komitesi Başkanı ve Müdür Yardımcısı Yusuf Özmerdivenli ile Medya Merkez Ajans Ltd. Şti. Genel Müdürü Muhittin Özdemir katıldı.

NEDEN ŞEREF BELGESELI

Toplantıda neden Şeref Belgeseli sorusuna "1920-1921 Eğitim ve öğretim yılı mezuniyet defterine lise son sınıf talebeleri Sakarya Savaşı için cepheye gidip hepsi cephede şehid olduğundan bu öğretim yılında okul mezun vermemiştir", ibaresinin yazılmasına vesile olarak Türk Tarihi'nin altın sayfaları içinde şerefle yerini alan Kayseri Lisesi, "bir başka mücadelede ülkenin ve milletin kalkınmasında nesiller boyunca yetiştirdiği insanlarla üzerine düşeni yapmıştır" şeklinde açıklayan Tertip Komitesi Başkanı Yusuf Özmerdivenli "Cumhurbaşkanından başbakanına, bilim adamından bürokrata, işadamından sanatçısına kadar bir çok insan yetiştirerek ülkemizin kalkınmasına katkıda bulunmuştur. Yüzyılı aşkın bir süredir Türk Eğitim Tarihinde şerefle yerini almış olan Kayseri Lisesi, bu şanlı geçmişini bir belgesel yaparak gelecek nesillere aktarmak ve daha nice böyle yüzyıllara ulaşma duygu ve düşüncesiyle 100. Yıl Şeref belgeselini çıkartmaktayız. Bu belgesel ile yıllarca aynı sıralarda oturmuş, aynı çatı altında kalmış veya unutulmuş dostlukların yeniden başlamasına vesile olması arzulanmaktadır" dedi.

100. Yıl Şeref Belgeseli'nin Türkiye genelindeki tüm kamu kurum ve kuruluşlarına, üniversite ve özel kütüphanelere, belgeselin çıkmasına bağış, sponsorluk ve reklam vererek yardım eden tüm özel kuruluşlara, Kayseri Lisesi mezunu olan yurt içi ve yurt dışında bulunan adresleri mevcut bütün mezunlara ve halen eğitimleri devam eden 3500 öğrenciye ulaştırılacağını söyleyen Özmerdivenli, "Düzenlenecek bir dizi etkinlikler ile 100. Yıl Şeref Belgeseli kamuoyuna tanıtılacaktır. Bu etkinliklere Kayseri lisesi mezunu siyasetçiler, ünlü sanatçı, bilim adamı ile pekçok misafir davet edilecektir.

Etkinlikler boyunca, Şeref Belgeseline yardımlarını esirgemeyen tüm kişi ve kuruluşlar plaket, belge ve hediyelerle ödüllendirilecektir. Etkinliklere gerek yerel ve gerekse ulusal basın ve TV kuruluşları davet edilecektir" dedi.

İÇERİK VE TEKNİK ÖZELLİKLERİ

Medya Merkez Ajansı Ltd. Şti. Genel Müdürü Muhittin Özdemir 100. Yıl Şeref Belgeselinin çok geniş kapsamlı olduğunu belirterek "13 Eylül 1896 tarihinde "DERECE-I ULA MEKTEBİ MÜLKİYE İDADISI" adıyla kurulmuş olan Kayseri Lisesi'nin günümüze kadar ki tarihi süreç içerisinde şahit olduğu olaylar ve bu süreç içinde Kayseri Lisesi'nin bünyesinde saklı kalmış tüm bilgiler belgeleri ile birlikte yer almaktadır. Ayrıca 1893 yılından 1996 yılına kadar (akşam lisesi mezunları ve dışardan bitirenler dahil) tüm Kayseri Lisesi mezunları ile Şeref Belgeselinde yer alan yaklaşık 25.000 mezuna ilişkin güncelleştirilmiş bilgiler yer almaktadır" dedi. Özdemir belgeselin teknik özelliklerinin ise "U.V. Lack yüzeyli özgün tasarımı ile 4 renk ofset baskılı şömiş kapak, özenle hazırlanmış dikişi, bezi ve baskısı ile dayanıklı cilt kapağı, 90. gr. İsveç kuşeye ofset baskılı herbiri yaklaşık 800 sayfadan oluşan, toplam 2500 sayfadan müteşekkil 3 cilt halinde, 15.000 adet" olduğunu söyledi.

Genel Müdür Muhittin Özdemir, belgeselin reklam etkinliğinin bu türden bir eser için çok yüksek olduğunu belirterek, "yaklaşık 25.000 mezuna doğrudan, yüzbinlerce insana dolaylı (üniversite ve özel kütüphaneler, kamu kurum ve kuruluşları, özel kuruluşlar aracılığıyla) olarak ulaşacak bu eser, tarihi bir belge olması nedeni ile de, yıllarca saklanıp incelenecektir. Kaliteli malzeme ve baskısı yanında özgün tasarımı ile de, reklamların etkinliği artacaktır. Eserin ulusal basın ve TV kuruluşları aracılığı ile kamuoyuna tanıtılacak olması esere olan ilgiyi ve talebi artıracaktır" dedi.

NASIL TEMİN EDEBİLİRSİNİZ?

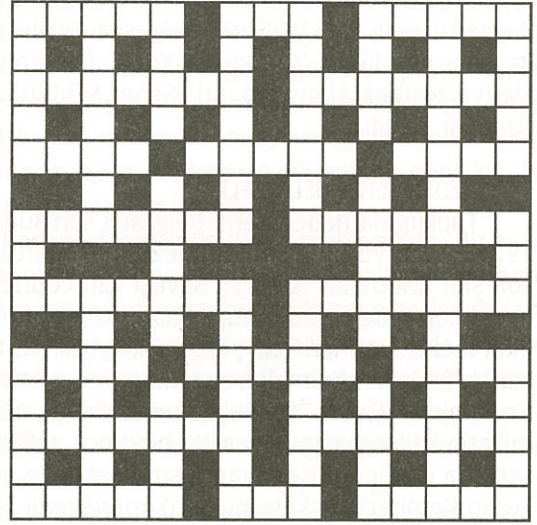
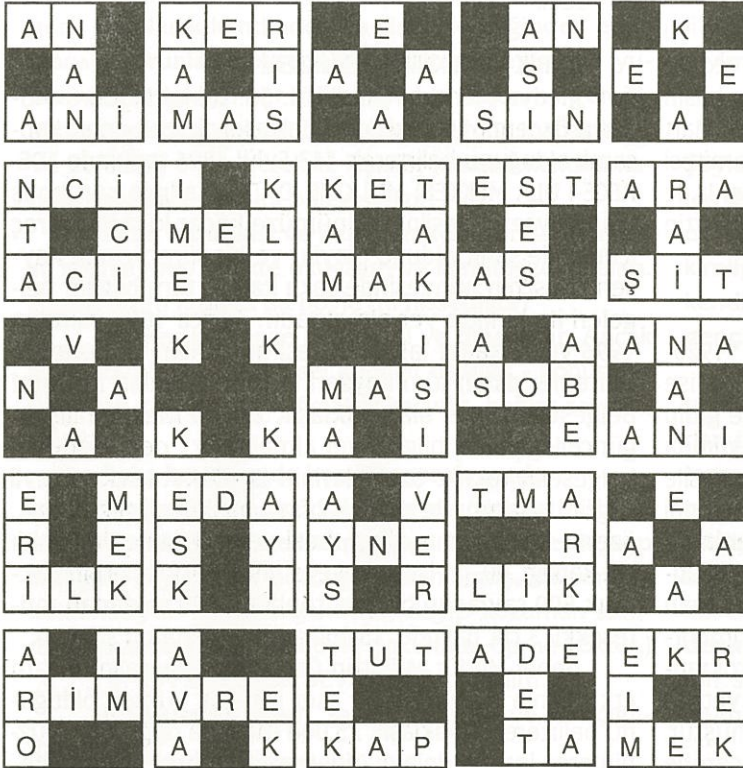
Belgeselimizin dizgi işlemleri bitmiş olup, tashih işlemleri devam etmektedir. Kasım 1996 da basımı tamamlanmış olacaktır. Kayseri'de bulunanlar Kayseri Lisesi'ne uğrayıp Müdür Yardımcısı Yusuf Özmerdivenli'den 3 ciltlik 2500 sayfa civarındaki belgeseli tükenmeden almalarını, il dışında bulunanların ise Kayseri Lisesi Müdürlüğüne yazacakları mektupla ödemeli olarak isteyebilirler.

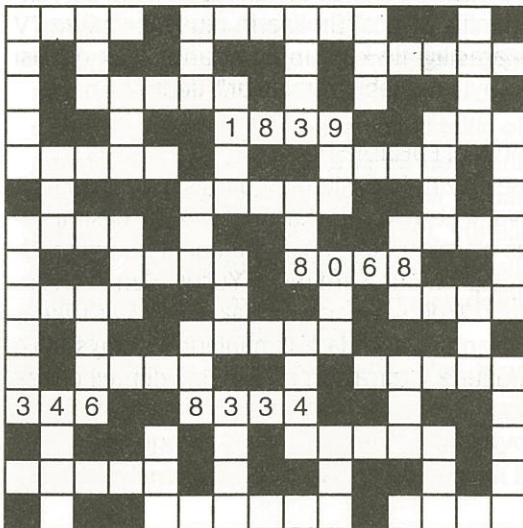
Parçalı Bulmaca

25 kutudan oluşan parçalı büyük anagramdaki yerine doğru yerleştirebilir misiniz?

Zor demeyin canım. Çok kolay işte size bir ipucu, küçük kutuların konumları değiştirilmemiştir, yani olduğu gibi anagramdaki yerlerine yerleştireceksiniz.

Sayı Yerleştirme

3 Rakamlı

004 413

053 487

136 565

167 582

182 615

219 621

248 853

326 878

346 961

369 969

4 Rakamlı

0127 5371

1261 6093

1644 6105

1839 6525

1963 6546

2386 7950

2516 8068

3434 8197

3742 8334

4771 9165

5 Rakamlı

11635

18746

23979

25321

25321

45930

54163

67156

89633

96784

6 Rakamlı

523466

514756

514756

150393

054104

Kayseri Lisesi

1995-1996 Eğitim- Öğretim Yılı

Ders Dışı Faaliyetlerinin

Değerlendirilmesi

1995-96 eğitim öğretim yılında Kayseri Lisesi'nde aşağıda belirtilen faaliyetler gerçekleştirilmiştir.

1- Kayseri Lisesi Dergisi'nin 4, 5, 6., sayıları yayımlanmıştır.

Kayseri Lisesi Dergisi'nin 4. sayısında 35 öğrenci, 5. sayısında 55 öğrenci, 6. sayısında da 57 öğrenci çalışmaları ile yer almıştır. (Ortalaması 49 öğrenci). Yine bu üç sayıda okulumuz öğretmenlerinin (4 öğretmen) 12 ayrı yazı ve çalışmaları da yer almıştır. Ayrıca öğrencilerimize örneklik edebilecek iktibas yazı ve çalışmalar da dergimizde yer almıştır.

Her sayı 1800 (toplam 5400) adet basılmış ve dağıtımı yapılmıştır. Birçok okula ve resmi kuruma da ücretsiz olarak gönderilmiştir.

Dergimizdeki bazı çalışmaların yerel yayın kuruluşlarında değerlendirilmesi ve takdirlerin belirtilmesi de bu konudaki başarının bir göstergesidir.

2- Kayseri Lisesi Şiir Yazma Yarışması yapılmış, bu yarışmaya toplam 67 şiir katılmış, sonuçta; 3 derece, 2 mansiyon, 13 öğrenci de eş değer sınıflar içinde ödüle layık gö-

rülerek toplam 18 öğrencimiz değişik ödüllerle mükafatlandırılmıştır.

3- Kayseri Lisesi Şiir Okuma Yarışması gerçekleştirilmiş, bu yarışmaya 27 öğrenci katılmış, 5 öğrenci (üç derece iki mansiyon) ödüllendirilmiştir. Yarışma okulumuz Tiyatro Salonu'nda gerçekleşmiş ve 250 civarında izleyici tarafından takip edilmiştir.

4- Kayseri Lisesi Resim Sergisi açılmış, iki resim sınıfının ortak çalışmaları sergilenmiştir. Bu serginin açılışı ilçemiz kaymakamı tarafından gerçekleştirilmiş ve sergi bir hafta süre ile Atatürk Evi Sergi Salonu'nda ziyarete açık tutulmuştur.

5- Okulumuz Atatürk Köşesi yeniden tanzim ve tefriş edilmiş, hem görünüm hem de muhteva olarak zenginleştirilmiştir.

6- Okulumuz öğretmenlerinden Ruhuttin Soyakça tarafından yazılan "Meriç" adlı oyun sahnelenmiştir. Oyunda 30 öğrenci görev almıştır. Oyun 5 defa okulumuz Tiyatro Salonu'nunda, bir defa da Şehir Tiyatrosu'nda sahnelenmiştir. Meriç adlı oyun toplam 1800 kişi tarafından izlenmiştir.

7- Okulumuzda "Türklerin Kimya İlmüne Hizmetleri" konulu "Deneyli Konferans" düzenlemiş ve konuşmacı olarak, Dünya Bilimler Akademisi'nin Türk üyesi, Prof.Dr. Hacı Ağa Caferoğlu katılmıştır. Konferansa okulumuz öğrencileri kadar diğer liselerden öğrenci ve öğretmenlerin de yoğun ilgi gösterdikleri gözlenmiştir. Hatta konferansın konu ve deneylerinin tartışma ve yanıtları ilimizde bulunan Erciyes Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Kimya Bölümü'ne kadar uzanmıştır. Bu konferans da 230 izleyici tarafından takip edilmiştir.

8- Yerel televizyon kanallarından, Elif Tv'nin düzenlemiş olduğu Liseler Yarışıyor adlı ve eleme usulü ile gerçekleştirilen bilgi yarışması programında okulumuz finale yükselmiş ve final yarışmasında Kayseri il ikincisi olmuştur.

9- Okulumuz Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Kolu tarafından 130 öğrenciye aynı ve nakdi yardım yapılmış, maddi imkansızlıkları olan öğrenciler toplanan yardımlarla desteklenmiştir.

10- Okulumuzda Türk Halk Mü-

ziği Ses Yarışması yapılmış, bu yarışmaya 24 öğrenci seslendirdikleri eserlerle katılmıştır. Yarışma 220 öğrenci tarafından coşkuyla izlenmiş, sonuçta üç öğrencimiz derece ödülleri ile ödüllendirilmiştir.

11- Okulumuz Gezi ve İnceleme Kolu tarafından piknik düzenlenmiş bu pikniğe kalabalık bir öğrenci grubu katılmıştır.

12- Okulumuz il çapında açılan bazı yarışmalara katılmış, bunlardan; Büyük Şehir Belediyesi'nin düzenlediği "Televizyon ve Biz" konulu kompozisyon yarışmasında il birinciliğini almıştır.

13- Özel Muradiye Fen Lisesi'nin düzenlediği ve Kayseri'deki her lisenin bir öğrenci ile temsil edildiği, Şiir Okuma Yarışması'nda da okulumuz

il birinciliğini kazanmıştır.

SONUÇ:

Okulumuzda yapılan faaliyetlerde yaklaşık olarak 400 öğrenci birinci dereceden aktif olarak görev üstlenmiş, çalışmalar yaklaşık 9.000 kişiye (yazılı ya da görsel) olarak ulaşmıştır.

Okulumuzda gerçekleştirilen faaliyetler gerek okul içinden gerekse okul dışından takdirle karşılanmış, birçok faaliyetimiz yerel medya kuruluşlarında haber olarak kullanıldığı gibi, özellikle dergimizin bazı yazıları da iktibas olarak değerlendirilmiştir. Beğenilerini, okulumuzun çok dışından olmakla birlikte, bizzat ya da telefonda bildirenlerin de olması çalışmalarımızdaki etkinliği

göstermesi bakımından önemlidir.

Bu çalışmalar sayesinde gerek öğretmenlerimiz öğrencilerini, gerekse öğrencilerimiz öğretmenlerini yakından tanıma, olumlu yönde etkilenme imkanına sahip olmuşlar ve birçok öğrencinin gerçekleştiren faaliyetler yoluyla enerji ve zekası olumlu yönleri kanallara edilmiştir.

Okulumuz Kayseri Lisesi 1996-1997 Eğitim-Öğretim yılında da ders dışı sosyal faaliyetlerini arttırarak sürdürecektir. Temennimiz öğrencilerimiz ve öğretmenlerimizin bir önceki yılı aratmayacak hatta geçecek şekilde faaliyetlerimizde yer almaları ve başarılarımızın arttırılarak devam etmesidir.

• S.AYDIN

GEÇEN ÖĞRETİM YILINDAN BU GÜNE...

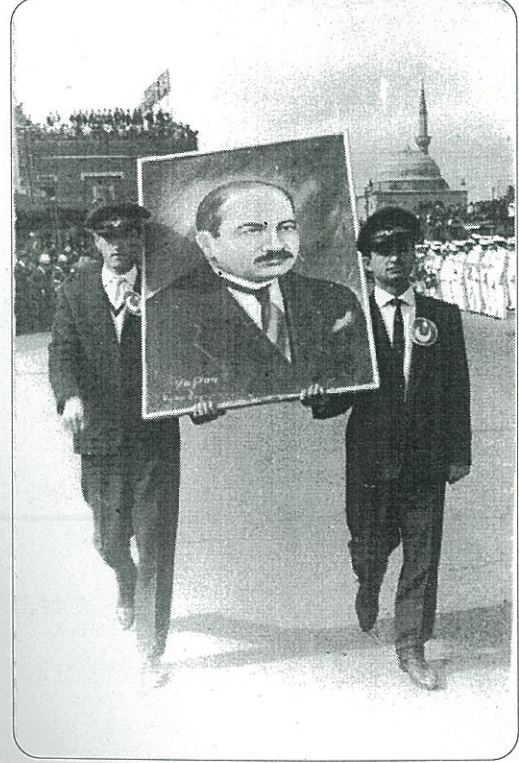
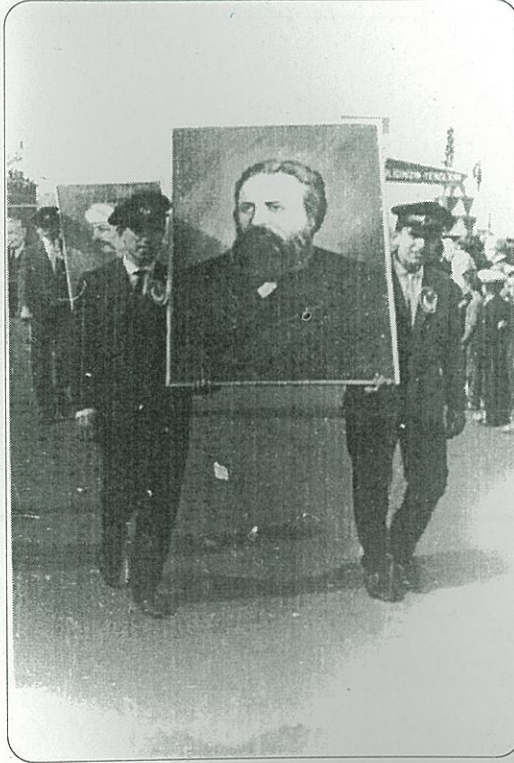
1995-1996 öğretim yılı başında çıkan dergimizde de öğretim yılı başı olması nedeniyle eğitim öğretim kadromuzu tanıtmıştık. O sayıyla bu sayıyı karşılaştırdığınızda birçok kadrolu öğretmen arkadaşımızın aramızda olmadığını görüyoruz. Mahkeme kadiya mülk olmazmış derler. Bu yuvada kimler hizmet verdi, kimler geldi geçti.

Okulumuz Edebiyat öğretmenlerinden Fethi Soykan, Mehmet Yontar, Coğrafya öğretmeni Yavuz Şahin, Metametik öğretmenleri Rasim Göksoy ve İdris Talih, Edebiyat öğretmeni Nalan Bal, Tarih öğretmeni Devlet Deveci, Biyoloji öğretmenleri M. Kemal İnceoğlu ve Necmi Gökdoğan istifa ederek dersanelere geçti. Felsefe öğretmeni Neslihan Cengiz'in tayini Diyarbakır'a, Tarih öğretmeni Abdullah Ekşi'nin tayini İstanbul'a, Fizik öğretmeni A. Kevser Kumser'in tayini Samsun'a, Beden Eğitimi öğretmeni Sertaç Boztaş'ın tayini İzmir'e çıktığından aramızdan ayrılmışlardır.

Bütün öğretmenlerimize yeni hayatlarında ve görevlerinde başarı, mutluluk ve sağlık dolu günler dileriz.

Yayın Kurulu

Geçmiş zaman olurki hayali cihan değer ... Eski bayramlar bir başka olurdu. 1960'lı yıllarda da Kayseri Lisesi 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı kutlama törenlerinde görkemli yürüyüşünü yaparken ... Bando takımı, sınıfların önünde Atatürk (Atatürk'ün fikirlerimin babası, kemiklerimin babası dediği Namık Kemal ve Ziya Gökalp) Türk Büyüklerinin tablolarını taşıyarak geçen öğrenciler ...

(Yusuf Özmerdivenli'nin albümünden alınmıştır)

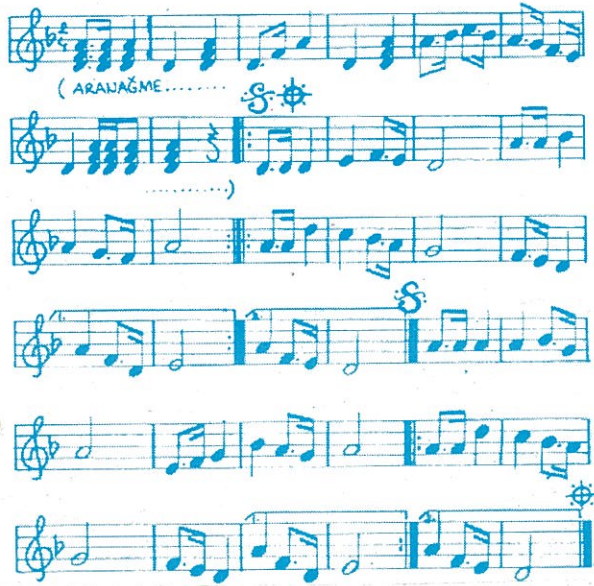
Kayseri Lisesi Marşı

Kayseri Lisesi'nin nura koşan gençleri
Güzel Anadolu'ya güneşler taşıyacak
Bu mefkure oldukça azmimizin rehberi
Cehalet boğulacak ilm-ü fen yaşayacak

GÜÇLÜYÜZ, KUVVETLİYİZ, İMANLIYIZ HEPİMİZ
YAŞASIN GENÇ TÜRKİYE YAŞASIN MEKTEBİMİZ

Asrımızda teceddüt namına her ne varsa
Biz ona varacağız bir hamlede bir hızla
Hangi bir mani bizi bu yolda karşılar
And içtik yıkacağız milli irfanımızla

GÜÇLÜYÜZ, KUVVETLİYİZ, İMANLIYIZ HEPİMİZ
YAŞASIN GENÇ TÜRKİYE YAŞASIN MEKTEBİMİZ

1922 yılında Kayseri Lisesi'nin edebiyat öğretmenliğine atanan **Faruk Nafiz ÇAMLİBEL** "Kayseri Lisesi Marşı"nı yazmıştır. O yıllarda Kayseri Lisesi önünde çekilmiş ve "Pek aziz kardeşim Mustafa Nuri Efendiye.." diye yazıp imzalamış oldukları bir resmi.